

RIO+20
United Nations Conference
on Sustainable Development

آینده ای که می خواهیم

دستاورد کنفرانس سازمان ملل متحد

پیرامون توسعه پایدار

" ریو + ۲۰ "

برگردان:

دکتر مجید شفیق پور

نرگس صفار

بسم الله الرحمن الرحيم

پیشگفتار:

با تبیین و تعریف مفهوم توسعه پایدار به منظور "رفع نیازهای نسل حاضر بدون تضییع تواناییهای نسلهای آینده برای رفع نیازهایشان" و سازگاری دو اصل "پایداری زیست محیطی" و "توسعه اقتصادی" در چهل سال گذشته، جهان، نه تنها شاهد رشد و شکوفایی عام سه رکن اصلی توسعه پایدار یعنی "توسعه اقتصادی"، "توسعه اجتماعی" و "حفاظت از محیط زیست" بوده، بلکه ارتقای یکپارچه بخش های مختلف در عرصه های آموزش، بهداشت، زنان، رفاه، انرژی، صنعت، فناوری ارتباطات و ... را همگام با توسعه پایدار لمس نموده است. بی شک حصول اطمینان از دستیابی به اهداف توسعه پایدار در سطح ملی و استمرار این پایداری ها، مستلزم عزم ملی و همیاری تمام بخش ها و نهادهای دولتی و غیردولتی و ارایه برنامه به روز رسانی شده در این زمینه می باشد.

با وجود اینکه توسعه پایدار، مانند مفهوم توسعه، برداشت های متعددی را در بر گرفته، اما در سطح بین المللی و توسط سازمان ملل و نهادهای مرتبط، استقرار و به کار گیری این مفهوم بمثابة برنامه عمل توسعه کشورها قلمداد گردیده است. در این راستا چهل سال پیش، در سال ۱۹۷۲، با برگزاری کنفرانس "انسان و محیط زیست" در استکهلم، جهان برای اولین بار و به طور رسمی با واژگانی مرتبط با حق انسان در حوزه سلامت و حفاظت از محیط زیست روبرو شد و در سال ۱۹۸۲ در سی و هفتمین مجمع عمومی سازمان ملل متحد، "منشور جهانی طبیعت" به تصویب رسید و اذعان داشت که انسان بخشی از طبیعت است و زندگی وی کاملاً به عملکرد سیستم های طبیعی وابسته است.

و اما سران زمین به منظور مقابله با روند رو به رشد تخریب و ارایه راه حل مناسب جهت رسیدن به توسعه پایدار، طی "اجلاس زمین" در سال ۱۹۹۲ نیز گرد هم آمدند که حاصل این هم اندیشی و تدبیر، تدوین برنامه قرن بیست و یکم توسعه و محیط زیست تحت عنوان سند "دستور کار ۲۱" شد. پس از آن، در سال ۲۰۰۲ نیز ساز و کارهای مورد نیاز برای استقرار توسعه پایدار و شناسایی شاخص ها و ملزومات، طی گردهمایی بزرگ دیگری در ژوهانسبورگ و تحت نام "برنامه اجرایی ژوهانسبورگ" معرفی گردید تا بتواند با هدف قراردادن ریشه کنی فقر، تضمین پایداری محیط زیست و گسترش مشارکت جهانی برای توسعه، مسیر رسیدن به پایداری را هموار نمایند.

در دستور کار ۲۱، تشکیل کمیسیون توسعه پایدار زیر نظر سازمان ملل و با هدف "اطمینان موثر از پیگیری اهداف کنفرانس ریو، ارتقای همکاری های بین المللی و منطقی کردن ظرفیت تصمیم گیری بین دولت ها و مرور اقدامات اجرایی دستور کار ۲۱ در سطوح محلی، ملی، منطقه ای و بین المللی" تصریح گردیده است.

امسال و با گذشت بیست سال از اولین اجلاس رسمی توسعه پایدار، رهبران جامعه جهانی بار دیگر در فاصله ۲۰ تا ۲۲ ژوئن سال ۲۰۱۲ (۳۱ خرداد لغایت ۲ تیرماه ۱۳۹۱) در ریودو ژانیروی برزیل گردهم آمدند تا دستاوردهای بیست ساله اجلاس زمین را بررسی و ارزیابی نمایند.

آنچه که پیش رو دارید، حاصل نشست ها، مذاکرات و هم اندیشی های ذینفعان مختلف سیاسی، دولتی، غیر دولتی، خصوصی و جوامع مدنی طی گردهمایی "ریو +۲۰" می باشد که ضمن تأکید بر دستور کار ۲۱، می کوشد نوع جدیدی از تعاملات را در خصوص چالش های نوظهور اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی در رأس برنامه های دستیابی به جهانی پایدارتر بیان نماید. کوشش نموده ایم تا با استفاده از واژه هایی آشنا و رعایت امانت و بارحقوقی مفاهیم آنها، سند برون بر اجلاس "ریو +۲۰"، به بیانی شیوا و قابل استفاده برای کلیه ذینفعان از جمله سیاست گذاران، برنامه ریزان و تصمیم گیران خرد و کلان، جوامع مدنی و غیردولتی، بخش خصوصی، دانشگاهیان، متخصصان، کارشناسان، علاقمندان و عموم مردم، ترجمه گردد. امید که بتوان از این چشم انداز مشترک در تبیین فرصت های توسعه، همگام با "شکوفایی اقتصادی"، "فراگیری اجتماعی" و "حفاظت زیست محیطی" در کشور عزیزمان استفاده نماییم. بی شک گسترش همکاری های ملی، هماهنگ با سطوح منطقه ای و بین المللی در تأمین ملزومات "آینده ای که می خواهیم" برای نسل های حاضر و آتی، کمک بزرگی به ارتقای رفاه و کیفیت زندگی مردم عزیز کشورمان خواهد بود و لذا سند "آینده ای که می خواهیم"، که بعنوان نسخه متوازن و توافق شده جامعه جهانی بین کشورهای توسعه یافته و درحال توسعه قلمداد گردیده است، در آستانه ورود به برنامه ششم توسعه کشورمان، ابزار و راهنمایی خواهد بود تا برنامه ها و طرح های ملی در بخش های گوناگون اجرایی، طی ده سال آینده تبیین گردد.

در پایان برخود لازم می دانیم از جناب آقای مهندس محمد جواد محمدی زاده، معاون محترم رئیس جمهور و رئیس سازمان حفاظت محیط زیست به جهت حمایت و درایت ایشان در پیگیری اجرای برنامه های توسعه ای کشور همگام با حفظ و صیانت از عرصه های طبیعی و محیط زیست و مهیا نمودن زمینه انجام این اقدام، تشکر و قدردانی نماییم.

دکتر مجید شفیق پور

نرگس صفار

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۳-۵	فصل اول: چشم انداز مشترک ما
۷-۱۲	فصل دوم: تجدید تعهدات سیاسی الف. تأکید مجدد بر اصول ریو و برنامه های عمل پیشین ب. پیشبرد یکپارچه سازی، اجرا و انسجام: ارزیابی به روز پیشرفت ها و شکافهای باقیمانده در اجرای نتایج اجلاس های اصلی توسعه پایدار و پرداختن به چالش های جدید و نوظهور پ. تعامل با گروههای اصلی و سایر ذینفعان
۱۳-۱۵	فصل سوم: اقتصاد سبز در زمینه توسعه پایدار و ریشه کنی فقر
۱۷-۱۹	فصل چهارم: چارچوب ساختاری توسعه پایدار الف. تقویت ابعاد سه گانه توسعه پایدار ب. تقویت ترتیبات بین الدولی برای توسعه پایدار (مجمع عمومی، شورای اقتصادی و اجتماعی، مجمع بلند پایه سیاسی) پ. رکن زیست محیطی در زمینه توسعه پایدار ت. موسسات مالی بین المللی و فعالیتهای عملیاتی سازمان ملل متحد ث. سطوح منطقه ای، ملی، زیر ملی و محلی
۲۳-۵۱	فصل پنجم: چارچوب برای اقدام و پیگیری الف. مباحث موضوعی و میان بخشی (ریشه کنی فقر، امنیت غذایی و تغذیه و کشاورزی پایدار، آب و بهداشت، انرژی، گردشگری پایدار، حمل و نقل پایدار، شهرهای پایدار و سکونتگاههای انسانی، سلامت و جمعیت، اشتغال کامل و مولد و کارمناسب برای همه و حفاظت اجتماعی، اقیانوس ها و دریاها، کشورهای کوچک جزیره ای درحال توسعه، کشورهای کمتر توسعه یافته، کشورهای کمتر توسعه یافته محصور در خشکی، آفریقا، اقدامات منطقه ای، کاهش خطرات بلایا، تغییرات اقلیم، جنگل ها، تنوع زیستی، بیابان زایی، تخریب زمین و خشکسالی، کوهستان، مواد شیمیایی و پسماند، تولید و مصرف پایدار، معدن کاوی، آموزش، برابری جنسیتی و توانمند سازی زنان) ب. اهداف توسعه پایدار

فصل ششم: ابزارهای اجرایی

الف- منابع مالی

ب- فناوری

پ- ظرفیت سازی

ت- تجارت

ث- دفتر ثبت تعهدات

آینده ای که می خواهیم.

I. چشم انداز مشترک ما

- ۱- ما، سران حکومتها و دولت ها و نمایندگان عالی رتبه که در ریودوژانیروی برزیل، از ۲۰ تا ۲۲ ژوئن ۲۰۱۲ و با حضور گسترده جوامع مدنی، به منظور تجدید تعهداتمان به توسعه پایدار و اطمینان از ارتقای پایدار اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی کره خاکی در آینده، برای نسل های حاضر و آتی گرد هم آمدیم.
- ۲- از بین بردن فقر، بزرگترین چالش جهانی در رویارویی امروزه ی جهان و یک نیاز حتمی و ضروری برای توسعه پایدار است. در این راستا ما به رهایی بشریت از فقر و گرسنگی بعنوان یک موضوع فوری متعهد می شویم.
- ۳- بنابراین ما ضرورت جاری سازی بیشتر مبانی توسعه پایدار در تمامی سطوح، یکپارچه سازی گسترده اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی و شناخت پیوندهای درونی آنها به منظور دستیابی به توسعه پایدار را در تمامی ابعاد درک می کنیم.
- ۴- ما می دانیم که ریشه کنی فقر، تغییر الگوهای ناپایدار و ارتقای الگوهای پایدار تولید و مصرف و حفاظت و مدیریت منابع طبیعی که پایه توسعه اقتصادی و اجتماعی می باشد از اهداف بالادستی و ملزومات ضروری توسعه پایدار است. ما همچنین به ضرورت دستیابی به توسعه پایدار از طریق ارتقای رشد پایدار، فراگیر و عادلانه اقتصادی، ایجاد فرصتهای بیشتر برای همه، کاهش نابرابری ها، افزایش استانداردهای اولیه زندگی، گسترش عادلانه و فراگیر اجتماعی و ارتقای مدیریت یکپارچه و پایدار منابع طبیعی و اکوسیستم های پشتیبانی کننده، از جمله، اکوسیستم هایی که از توسعه اقتصادی، اجتماعی و انسانی با تسهیل حفاظت، بازسازی و احیای اکوسیستم ها و انعطاف پذیری در رویارویی با چالش های جدید و نوظهور، حمایت می کنند، تأکید مجدد می نمایم.
- ۵- ما به تعهداتمان مبنی بر انجام هرگونه تلاشی برای تسریع در دستیابی به اهداف بین المللی توسعه ای توافق شده، شامل اهداف توسعه هزاره تا سال ۲۰۱۵، تأکید مجدد می نمایم.
- ۶- ما می دانیم که مردم در مرکز توسعه پایدار قراردارند و از اینرو برای جهانی سرشار از عدالت و برابری تلاش می کنیم و به همکاری با یکدیگر در ارتقای رشد اقتصادی پایدار و فراگیر، توسعه اجتماعی و حفاظت از محیط زیست و درنهایت آنچه سود همگان را در بر دارد، متعهد می شویم.
- ۷- ما مجدد تأکید می کنیم که همچنان به راهنمایی اهداف (آرمان ها) و اصول منشور سازمان ملل متحد و با احترام کامل به قوانین و اصول بین المللی، ادامه می دهیم.

۸- همچنین بر اهمیت آزادی، صلح و امنیت، احترام به تمامی حقوق بشر شامل حق توسعه، حق داشتن استانداردهای مناسب زندگی شامل حق غذا، برقراری قانون، برابری جنسیتی، توانمندسازی زنان و تعهد کامل به جوامع بی طرف و مردم سالار (دموکراتیک) برای توسعه، تأکید مجدد می نمایم.

۹- ما بر اهمیت اعلامیه جهانی حقوق بشر و همچنین دیگر اسناد بین المللی مرتبط با حقوق بشر و قوانین بین المللی تأکید مجدد می نمایم. ما بر مسئولیت همه حکومتها، با احترام، حفظ و بهبود حقوق بشر و آزادیهای اساسی برای همه، بدون هیچگونه تمایزی از حیث نژاد، رنگ، جنسیت، زبان، مذهب، عقاید سیاسی یا دیگر عقاید، خاستگاه ملی یا اجتماعی، ثروت، فقر، زاد و ولد یا موقعیت های دیگر، مطابق با منشور سازمان ملل متحد، تأکید مجدد می نمایم.

۱۰- ما اذعان داریم که مردم سالاری (دموکراسی)، حکومت مطلوب و برقراری قانون در سطوح ملی و بین المللی و همچنین یک محیط توانا برای توسعه پایدار شامل رشد اقتصادی پایدار و فراگیر، توسعه اجتماعی، حفاظت از محیط زیست و ریشه کنی فقر و گرسنگی ضروری است. ما مجدد تأکید می نمایم که برای دستیابی به اهداف توسعه پایدار، به موسساتی در تمامی سطوح که موثر، شفاف، پاسخگو و دموکراتیک هستند، نیازمندیم.

۱۱- ما بر تعهداتمان در تقویت همکاریهای بین المللی برای رسیدگی به چالش های پایای مربوط به توسعه پایدار همه کشورها بویژه کشورهای در حال توسعه تأکید می نمایم. در این راستا، ما بر ضرورت دستیابی به ثبات اقتصادی، رشد اقتصادی پایدار، ارتقای برابری اجتماعی و حفاظت از محیط زیست همزمان با بهبود برابری جنسیتی، توانمند سازی زنان و فرصتهای برابر برای همه و حفظ، بقا و ظرفیت سازی کامل کودکان از طریق آموزش، اذعان می نمایم.

۱۲- ما به اقدام فوری برای دستیابی به توسعه پایدار مصمم هستیم. بنابراین ما تعهداتمان را نسبت به توسعه پایدار، ارزیابی پیشرفت های به روز و شکافهای باقیمانده در اجرای نتایج نشست های اصلی در زمینه توسعه پایدار و پرداختن به چالش های نوظهور و جدید تجدید می کنیم. ما عزممان را برای پرداختن به موضوعات کنفرانس ملل متحد در خصوص توسعه پایدار به ویژه اقتصاد سبز در زمینه توسعه پایدار و ریشه کنی فقر و چارچوب نهادینه توسعه پایدار، بیان می نمایم.

۱۳- ما وجود فرصتهایی برای تأثیر گذاری مردم بر زندگی و آینده خود، مشارکت در تصمیم گیری و ابراز نگرانی هایی که اساساً برای توسعه پایدار، می شناسیم. ما تأکید می کنیم که توسعه پایدار به اقدام فوری و منسجم نیاز دارد. این موضوع فقط می تواند با اتحاد گسترده مردم، دولتها، جوامع مدنی و بخش خصوصی در همکاری با یکدیگر برای تصمیم آینده ای که ما برای نسل های کنونی و آتی می خواهیم، به دست آید.

الف. با تأکید مجدد بر اصول ریو و برنامه های عمل پیشین

۱۴- ما بیانیه کنفرانس ملل متحد درخصوص محیط زیست انسانی در ۱۶ ژوئن ۱۹۷۲ در استکهلم به تصویب رسید یادآور می شویم.

۱۵- ما تمامی اصول بیانیه ریو درخصوص محیط زیست و توسعه از جمله اصول مشترک اما مسئولیت های متفاوت، مندرج در اصل ۷ بیانیه ریو را مورد تأکید مجدد قرار می دهیم.

۱۶- ما مجدد بر تعهداتمان برای اجرای کامل بیانیه ریو درخصوص محیط زیست و توسعه، دستورکار ۲۱، برنامه اجرایی دستورکار ۲۱، برنامه اجرایی نشست جهانی توسعه پایدار (برنامه اجرایی ژوهانسبورگ) و بیانیه توسعه پایدار ژوهانسبورگ مرتبط با نشست جهانی توسعه پایدار، برنامه عمل توسعه پایدار برای کشورهای جزیره ای کوچک در حال توسعه (برنامه عمل باربادوس) و راهبرد موریس برای اجرای فراتر برنامه عمل توسعه پایدار کشورهای جزیره ای کوچک در حال توسعه تأکید می نماییم. همچنین مجدد به تعهداتمان در اجرای کامل برنامه عمل کشورهای کمتر توسعه یافته برای دهه ۲۰۲۰-۲۰۱۱ (برنامه عمل استانبول)، برنامه عمل آلمانی برای رسیدگی به نیازهای کشورهای درحال توسعه ی محصور در خشکی در چارچوب جدید جهانی و به منظور همکاریهای حمل و نقلی ترانزیتی کشورهای درحال توسعه و محصور در خشکی، بیانیه سیاسی نیازهای توسعه آفریقا، و مشارکت جدید برای توسعه آفریقا تأکید می نماییم. همچنین تعهداتمان را در خصوص نتایج تمامی کنفرانس ها و نشست های سازمان ملل متحد در زمینه های اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی، شامل بیانیه هزاره ملل متحد، دستاورد نشست جهانی ۲۰۰۵، اجماع مونتری کنفرانس بین المللی تأمین مالی توسعه، بیانیه دوحه درخصوص تأمین مالی توسعه، سند حاصل از نشست عالی رتبه مجمع عمومی درخصوص اهداف توسعه هزاره، برنامه عمل کنفرانس بین المللی جمعیت و توسعه، اقدامات کلیدی برای اجرای بیشتر برنامه عمل کنفرانس بین المللی جمعیت و توسعه و همچنین بیانیه پکن و اقدام آن، یادآوری می کنیم.

۱۷- ما اهمیت سه کنوانسیون ریو برای پیشبرد توسعه پایدار را به رسمیت شناخته و در این خصوص از تمامی اعضا، اجرای کامل تعهداتشان نسبت به کنوانسیون چارچوبی ملل متحد درخصوص تغییرات آب و هوا، کنوانسیون تنوع زیستی و کنوانسیون مبارزه با بیابانزایی ملل متحد، در آن دسته از کشورهایی که به شدت خشکسالی و / یا بیابانزایی روبرو هستند، به ویژه در آفریقا، مطابق با اصول و مقررات مربوطه خود و همچنین اقدام موثر و قوی در تمامی سطوح، به منظور افزایش همکاری های بین المللی را خواستاریم.

۱۸- ما مصمم هستیم به منظور ارتقای سطح تعهدات جامعه بین الملل برای حرکت به سوی دستورکار توسعه پایدار از طریق دستیابی به اهداف بین المللی توافق شده توسعه، از جمله اهداف توسعه هزاره، به اراده سیاسی نیروی تازه بخشیم. ما مجدد بر تعهداتمان نسبت به سایر اهداف توافق شده بین المللی در حوزه های اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی از سال ۱۹۹۲ تأکید می نماییم. همچنین ما اقدامات مشخصی را برای شتاب دهی در اجرای تعهدات توسعه پایدار مقرر می کنیم.

ب. پیشبرد یکپارچه سازی، اجرا و انسجام: ارزیابی به روز پیشرفت ها و شکافهای باقیمانده در اجرای نتایج نشستهای اصلی توسعه پایدار و پرداختن به چالش های جدید و نوظهور

۱۹- ما می دانیم که پس از بیست سال از کنفرانس انسان و توسعه ملل متحد در سال ۱۹۹۲، جهان پستی و بلندی هایی را در مسیر پیشرفت داشته و این شامل توسعه پایدار و ریشه کنی فقر نیز می شود. ما بر ضرورت سرعت پیشرفت در اجرای تعهدات قبلی تأکید می کنیم. همچنین ضرورت شتاب دهی به پیشرفت در بستن شکافهای توسعه ای بین کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه و همچنین کسب و ایجاد فرصتهایی جهت دستیابی به توسعه پایدار از طریق رشد و تنوع اقتصادی، توسعه اجتماعی و حفاظت از محیط زیست را درک می کنیم. به این منظور، ما بر نیاز مداوم برای یک محیط زیست توانا در سطوح ملی و بین المللی و همچنین همکاریهای بین المللی مداوم و تقویت شده به ویژه در زمینه های مالی، وام، تجارت و انتقال فناوری، براساس توافقات دوجانبه و نوآوری، کارآفرینی، ظرفیت سازی، شفافیت و پاسخگویی تأکید می نماییم. ما از تنوع نقش آفرینان و ذینفعان درگیر در دستیابی به توسعه پایدار آگاهیم. در این زمینه، ما بر نیاز مداوم مشارکت کامل و موثر همه کشورها، به ویژه کشورهای در حال توسعه، در تصمیم گیریهای جهانی، تصریح می کنیم.

۲۰- ما اذعان داریم که از سال ۱۹۹۲ پیشرفت امور به اندازه کافی نبوده و موانعی در یکپارچه سازی ابعاد سه گانه توسعه پایدار وجود داشته، که این موضوع با بحران های متعدد مالی، اقتصادی، غذایی و انرژی که توانایی همه کشورها به ویژه کشورهای در حال توسعه را در دستیابی به توسعه پایدار تهدید نموده، تشدید شده است. در این راستا، بسیار مهم است که ما از تعهداتمان نسبت به نتایج کنفرانس محیط زیست و توسعه ملل متحد عدول ننماییم. همچنین ما می دانیم که یکی از چالش های اصلی کنونی تمام کشورها، به ویژه کشورهای در حال توسعه، تأثیر بحران های متعدد موثر بر جهان امروز است.

۲۱- ما عمیقاً از اینکه یک نفر از هر پنج نفر ساکن کره زمین - یا بیش از یک میلیارد نفر - هنوز در فقر شدید به سر می برد و اینکه یک نفر از هر هفت نفر - یا ۱۴ درصد - دچار سوء تغذیه می باشند، درحالیکه چالش های سلامت عمومی شامل بیماریهای همه گیر و مسری، تهدیدی فراگیر باقی ماند است. در این خصوص، مباحث جاری در خصوص امنیت انسانی را در مجمع عمومی مورد توجه قرار می دهیم. ما اذعان داریم باتوجه به اینکه جمعیت جهان تا سال ۲۰۵۰ بیش از ۹ میلیارد نفر پیش بینی می شود که حدود دو سوم آن در شهرها زندگی خواهند کرد، به ضرورت افزایش تلاش برای دستیابی به توسعه پایدار و به ویژه ریشه کنی فقر، گرسنگی و بیماریهای قابل پیشگیری توجه داریم.

۲۲- ما نمونه هایی از پیشرفت توسعه پایدار در سطوح منطقه ای، ملی، زیر ملی و محلی را می شناسیم. ما این موضوع را مدنظر داریم که تلاش برای دستیابی به توسعه پایدار در سیاستها و برنامه های منطقه ای، ملی و زیر ملی منعکس گردیده است و اینکه از زمان تصویب دستورکار ۲۱، دولتها از طریق قانونگذاری و نهادینه سازی و همچنین توسعه و اجرای تعهدات و توافقات بین المللی، منطقه ای و زیر منطقه ای، تعهداتشان را نسبت به توسعه پایدار تقویت نموده اند.

۲۳- ما مجدد بر اهمیت حمایت از کشورهای درحال توسعه در تلاش ایشان برای ریشه کنی فقر و ارتقای توانمندسازی قشر فقیر و عامه مردم در شرایط آسیب پذیری، از جمله برطرف کردن موانع برای ایجاد فرصتها، ظرفیت سازی در تولید، توسعه کشاورزی پایدار و ارتقای شرایط کامل و مطلوب اشتغال که با سیاستهای موثر اجتماعی شامل حمایت از طبقات اجتماعی، با توجه به دستیابی به اهداف بین المللی توافق شده توسعه، که از جمله با اهداف توسعه هزاره تکمیل شده اند، تأکید می نماییم.

۲۴- ما نگرانی عمیق خود را درخصوص ادامه سطح بالای بیکاری و بیکاری پنهان^۱ به ویژه در میان جوانان، ابراز می داریم و لزوم استراتژی توسعه پایدار برای اشتغال فعالانه جوانان در تمامی سطوح را یادآوری می کنیم. در این راستا، ما ضرورت وجود یک استراتژی جهانی درخصوص جوانان و اشتغالزایی در سازمان بین المللی کار (ILO)^۲ را تشخیص می دهیم.

۲۵- ما اذعان می داریم که تغییرات اقلیم، یک بحران مداوم و بین بخشی است و نگرانی هایمان را درخصوص مقیاس و شدت تأثیرات منفی ناشی از تغییرات اقلیم بر تمامی کشورها و تحلیل رفتن قابلیت کشورها به ویژه کشورهای درحال توسعه در دستیابی به توسعه پایدار و اهداف توسعه هزاره که تهدیدی برای زیستن و بقای ملتها می باشد ابراز می داریم. بنابراین تأکید ما بر این است که مبارزه با تغییرات اقلیم، مطابق با اصول و مفاد کنوانسیون چارچوبی ملل متحد در خصوص تغییرات آب و هوا، اقدام فوری و بلند پروازانه ای را می طلبد.

۲۶- از دولتها درخواست می شود از اشاعه و استفاده از هرگونه اقدام اقتصادی، مالی یا تجاری یک طرفه و مغایر با قوانین بین المللی و منشور ملل متحد که مانع دستیابی کامل به توسعه اقتصادی و اجتماعی به ویژه در کشورهای درحال توسعه است، جداً خودداری نمایند.

۲۷- ما مجدد بر تعهداتمان که در برنامه اجرایی ژوهانسبورگ، نتایج نشست جهانی ۲۰۰۵ و سند حاصل از نشست عالی رتبه مجمع عمومی درخصوص اهداف توسعه پایدار در سال ۲۰۱۰، که مبین اقدامات و برنامه های موثر بیشتر، مطابق با قوانین بین المللی در جهت حذف موانع تحقق کامل حق تعیین سرنوشت مردمی که تحت اشغال خارجی و استعمار زندگی می کنند، تأکید می نماییم چرا که ادامه این وضع به طور نامطلوبی بر توسعه اقتصادی و اجتماعی و همچنین محیط زیست آنان اثر گذاشته که با شأن و منزلت و ارزش انسانی ناسازگار بوده و می بایست این موانع حذف شود.

۲۸- مطابق با منشور ملل متحد، تصریح می کنیم این موضوع نباید بعنوان اجازه یا تشویق هرگونه اقدامی علیه تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی هر کشوری تعبیر شود.

۲۹- ما به اقدام و اجرای برنامه های موثر بیشتر، مطابق با قوانین بین المللی جهت حذف موانع و محدودیت ها، تقویت پشتیبانی و برآورده کردن نیازهای خاص مردم در مناطق تحت تأثیر فوریتهای انسان دوستانه و همچنین تحت تأثیر تروریسم، تصریح می کنیم.

^۱ بیکاری پنهان شامل افراد فعال و ظاهراً شاغلی است که عملاً نقشی در تولید یا پیشرفت کار ندارند و با حذف آنها خلی عمده به گردونه کار وارد نمی آید.

^۲ International Labour Organization

۳۰- ما می دانیم بسیاری از مردم، به ویژه فقرا، به طور مستقیم برای امرار معاش، رفاه اقتصادی، اجتماعی، فیزیکی و میراث فرهنگی خود به طور مستقیم به اکوسیستم ها وابسته اند. به همین دلیل، ایجاد مشاغل مناسب و درآمدزایی به منظور کاهش اختلاف در استانداردهای زندگی در راستای تامین بهتر نیازهای مردم، بهبود معیشت و اقدامات پایدار و استفاده پایدار از منابع طبیعی و اکوسیستم ها، ضروری است.

۳۱- ما تأکید می کنیم که توسعه پایدار باید فراگیر و مردم محور با بهره گیری از همه مردم شامل جوانان و کودکان و درگیر نمودن آنها باشد. ما می دانیم که برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان برای توسعه پایدار و آینده مشترک ما مهم است. ما مجدد به تعهداتمان برای تضمین حقوق برابر، دسترسی به فرصتهای مشارکت و رهبری زنان در تصمیم گیریهای اقتصادی، اجتماعی و سیاسی، تأکید می کنیم.

۳۲- ما می دانیم که هر کشور با چالش های خاصی برای رسیدن به توسعه پایدار روبروست و رویارویی با چالش های خاص در کشورهای آسیب پذیر و به ویژه کشورهای آفریقایی، کشورهای کمتر توسعه یافته، کشورهای درحال توسعه محصور در خشکی و کشورهای جزیره ای کوچک درحال توسعه و همچنین رویارویی با چالش های خاص در کشورهای با درآمد متوسط، مورد تأکید ما می باشد. همچنین کشورهای در شرایط جنگ نیز نیاز به توجه خاص دارند.

۳۳- ما مجدد بر تعهداتمان در اقدام فوری و مستحکم در رسیدگی به آسیب پذیری کشورهای جزیره ای کوچک درحال توسعه، از جمله از طریق اجرای مداوم برنامه عمل باربادوس و راهبرد موریس تأکید می نمایم و بر فوریت پیدا کردن راه حل های بیشتر برای رویارویی با چالش های اصلی کشورهای جزیره ای کوچک درحال توسعه، به شیوه ای هماهنگ بعنوان حمایت از آنان در تحقق تداوم حرکت در اجرای برنامه عمل باربادوس و راهبرد موریس و دستیابی به توسعه پایدار تأکید می کنیم.

۳۴- ما مجدد بر اینکه برنامه عمل استانبول، اولویتهای کشورهای کمتر توسعه یافته را برای توسعه پایدار طرح ریزی و چارچوبی را برای تجدید و تقویت مشارکت جهانی تعریف می نماید، تصریح می کنیم. ما کمک به کشورهای کمتر توسعه یافته را، با اجرای برنامه عمل استانبول و همچنین تلاش های خود آنها در دستیابی به توسعه پایدار، متعهد می شویم.

۳۵- ما می دانیم که بایستی به آفریقا و اجرای تعهدات قبلی توافق شده مرتبط با ملزومات توسعه ای آنها که در نشست ها و کنفرانس های اصلی سازمان ملل متحد ایجاد شده، توجه بیشتری شود. ما یادآور می شویم که کمک به آفریقا در سالهای اخیر افزایش یافته است. با این حال، هنوز این کمکها در پشت تعهداتی که قبلا ایجاد شده، عقب مانده است. ما بر اولویت کلیدی جامعه بین المللی در حمایت از تلاشهای توسعه پایدار در آفریقا تأکید می کنیم. در این راستا، ما مجدد به اجرای کامل تعهدات بین المللی توافق شده مرتبط با نیازهای توسعه ای آفریقا، به ویژه بیانیه هزاره ملل متحد، بیانیه ملل متحد در خصوص مشارکت جدید برای توسعه آفریقا، توافق مونته ری، برنامه عمل ژوهانسبورگ و نتایج نشست جهانی ۲۰۰۵ و همچنین بیانیه سیاسی ۲۰۰۸ نیازهای توسعه ای آفریقا متعهد می شویم.

۳۶- ما محدودیت های جدی در دستیابی به هر سه بعد توسعه پایدار را در کشورهای در حال توسعه محصور در خشکی، درک می کنیم. در این خصوص، ما مجدد به تعهداتمان در پاسخگویی به نیازهای توسعه ای خاص و چالش های پیش روی کشورهای در حال توسعه محصور در خشکی از طریق اجرای کامل، به موقع و موثر برنامه عمل آلمانی، موجود در بیانیه ارزیابی میان دوره ای برنامه عمل آلمانی، تأکید می کنیم.

۳۷- ما می دانیم که پیشرفت کشورها با درآمد متوسط، در بهبود رفاه مردم خود و همچنین چالش های توسعه ای خاص، آنها را با تلاشهایی در ریشه کنی فقر، کاهش نابرابریها و دستیابی به اهداف توسعه ای خود شامل اهداف توسعه هزاره، و دستیابی به توسعه پایدار به شیوه ای جامع در یکپارچه سازی ابعاد اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی، روبرو می سازد. ما مجدد تأکید می کنیم که این تلاشها بایستی به اندازه کافی توسط جوامع بین المللی به شکل های مختلف و با در نظر گرفتن تمام نیازها و ظرفیتهای در بسیج منابع داخلی کشورها، حمایت شوند.

۳۸- ما ضرورت اقدام گسترده در جهت رشد تولید ناخالص ملی به منظور اطلاع رسانی بهتر سیاست گذاران را می شناسیم و در این خصوص از کمیسیون آمار سازمان ملل متحد می خواهیم تا با مشورت نهادها و سایر سازمان های مرتبط نظام سازمان ملل متحد، برنامه کاری استواری را بر مبنای ابتکارات موجود راه اندازی نماید.

۳۹- ما می دانیم که سیاره زمین و اکوسیستم های آن خانه ما هستند و اینکه "مادر زمین"، یک عبارت مشترک در شماری از کشورها و مناطق می باشد، و یادآور می شویم که برخی کشورها حقوق طبیعت را در راستای ترویج توسعه پایدار به رسمیت می شناسند. معتقد هستیم به منظور دستیابی به یک توازن عادلانه در میان نیازهای اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی نسل های حاضر و آینده، نیازمند به هماهنگی با طبیعت می باشیم.

۴۰- ما رویکردی جامع و یکپارچه را برای توسعه پایدار به منظور راهنمایی بشریت به زندگی هماهنگ با طبیعت و هدایت تلاش هایش به منظور بازسازی سلامت و یکپارچگی اکوسیستم زمین، فرا می خوانیم.

۴۱- ما به تنوع فرهنگی و طبیعی جهان اذعان داریم و می دانیم که تمامی فرهنگها و تمدن ها می توانند به پیشبرد توسعه پایدار کمک کنند.

پ. تعامل با گروههای اصلی و سایر ذینفعان

۴۲- ما مجدد به نقش کلیدی تمامی سطوح دولتی و نهادهای قانونی در ارتقای توسعه پایدار تأکید می کنیم. از تلاشها و پیشرفتهایی که در سطوح محلی و زیرملی صورت گرفته، قدردانی نموده و نقش مهمی را که مراجع و شوراها می توانند در پیاده سازی توسعه پایدار، از طریق درگیر نمودن شهروندان و ذینفعان و در اختیار قرار دادن اطلاعات مرتبط به آنها، بعنوان سه بعد توسعه پایدار ایفا نمایند، درک می کنیم. ما به اهمیت مداخله تمامی تصمیم گیران ذیربط، در برنامه ریزی و اجرای سیاستهای توسعه پایدار، اذعان داریم.

۴۳- ما تأکید می کنیم که مشارکت گسترده همگانی و دسترسی به اطلاعات و اقدامات قضایی و اجرایی برای ارتقای توسعه پایدار ضروری هستند. توسعه پایدار به درگیری شدن معنادار و مشارکت فعال قوه های قضاییه و مقننه و تمامی گروههای اصلی از جمله زنان، کودکان و جوانان، مردمان بومی، سازمان های غیردولتی و شوراهای محلی، کارگران و اتحادیه های صنفی، تجاری و صنعتی، جوامع علمی و تکنولوژی، کشاورزان و همچنین سایر ذینفعان شامل جوامع محلی، گروهها و بنیادهای داوطلب، مهاجران، خانواده ها و همچنین سالمندان و معلولین نیازمند است. در این خصوص، ما توافق می کنیم که با گروههای اصلی و دیگر ذینفعان به صورت تنگاتنگ همکاری کرده و آنان را به مشارکت فعال در فرآیندهایی که به تصمیم سازی، برنامه ریزی و اجرای سیاست ها و برنامه های توسعه پایدار در تمامی سطوح کمک می نماید، ترغیب می نماییم.

۴۴- ما به نقش جامعه مدنی و اهمیت توانمندسازی تمامی اعضای جامعه مدنی برای مشارکت فعال در توسعه پایدار اذعان داریم. ما می دانیم که مشارکت بهتر جامعه مدنی بستگی به تقویت دسترسی به اطلاعات و ظرفیت سازی جامعه مدنی و ایجاد یک محیط توانمند دارد. ما می دانیم که فناوری ارتباطات و اطلاعات، جریان اطلاعاتی بین دولتها و مردم را تسهیل می کند. در این راستا، تلاش برای بهبود دسترسی به فناوری ارتباطات و اطلاعات به ویژه شبکه ها و خدمات گسترده و پل های ارتباطی دیجیتال، با شناخت سهم همکاریهای بین المللی، ضروری است.

۴۵- ما تأکید می کنیم که زنان نقش حیاتی در دستیابی به توسعه پایدار ایفا می کنند. ما نقش رهبری زنان را درک کرده و ارتقای برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان را خواهانیم تا از مشارکت موثر و کامل آنان در تمامی سطوح شامل سیاستها، برنامه ها و تصمیم سازی های توسعه پایدار، اطمینان حاصل نماییم.

۴۶- ما اذعان می داریم که پیاده سازی توسعه پایدار، به درگیر نمودن فعال هر دو بخش خصوصی و دولتی بستگی دارد. ما می دانیم که مشارکت فعال بخش خصوصی می تواند از طریق ابزار مهم مشارکت خصوصی- دولتی، به دستیابی به توسعه پایدار کمک نماید. ما از چارچوب های ملی سیاسی و قانونی که تجارت و صنعت را در پیشبرد اقدامات توسعه ای توانا می نماید، با در نظر گرفتن اهمیت مسئولیت اجتماعی مشترک، حمایت می نماییم. ما بخش خصوصی را به درگیر شدن در رفتارهای تجاری مسئولانه، مانند آنچه که توسط سازمان ملل متحد ارائه شده، فرا می خوانیم.

۴۷- ما بر اهمیت گزارش دهی مشترک مستمر و تشویق شرکتها به ویژه شرکتهای بزرگ و آنهایی که سهمی عام می باشند، به یکپارچه سازی مداوم اطلاعات در چرخه گزارش دهی اذعان داریم. ما به منظور توسعه الگوهایی برای ارائه بهترین اقدامات و تسهیل یکپارچه سازی مستمر گزارش دهی، با در نظر گرفتن تجربیات موجود در چارچوب ها و توجه خاص به نیازهای کشورهای درحال توسعه از جمله ظرفیت سازی در بخش صنعت، دولتهای علاقه مند و ذینفعان مرتبط را به حمایت از نظام سازمان ملل متحد، ترغیب می نماییم.

۴۸- ما اهمیت کمک جامعه علمی و فناوری به توسعه پایدار را درک می کنیم. ما به همکاری با جامعه دانشگاهی، علمی و فناوری و تقویت همکاری با آنها به ویژه در کشورهای درحال توسعه، به منظور از بین بردن شکاف فناوری میان بین

کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه و تقویت رابطه علم با سیاست و همچنین تقویت همکاریهای پژوهشی بین المللی پیرامون توسعه پایدار متعهد شده ایم.

۴۹- ما بر اهمیت مشارکت مردمان بومی در دستیابی به توسعه پایدار تصریح می نماییم. همچنین اهمیت اعلامیه حقوق مردمان بومی در زمینه اجرای جهانی، منطقه ای، ملی و بومی راهبردهای توسعه پایدار را به رسمیت می شناسیم.

۵۰- ما اهمیت مشارکت فعال جوانان در فرآیندهای تصمیم گیری، بعنوان موضوعی تأثیر گذار بر نسل حاضر و آینده و همچنین حیاتی در همکاری کودکان و جوانان به منظور دستیابی به توسعه پایدار تأکید می کنیم. ما همچنین بر ضرورت افزایش همبستگی و گفتگوی بین نسلی و ملحوظ نمودن نظرات آنها آگاهیم.

۵۱- ما بر اهمیت مشارکت کارگران و اتحادیه های صنفی در ارتقای توسعه پایدار تصریح می نماییم. اتحادیه های صنفی، بعنوان نمایندگان کارگری، شرکای مهمی در تسهیل دستیابی به توسعه پایدار به ویژه بعد اجتماعی آن هستند. اطلاعات، آموزش و یادگیری مداوم در تمامی سطوح از جمله در محل کار، برای تقویت ظرفیت کارگران و اتحادیه های صنفی در حمایت از توسعه پایدار نقش کلیدی دارند.

۵۲- ما می دانیم کشاورزان از جمله کشاورزان مزارع کوچک مقیاس و ماهیگیران، گله داران و جنگلبانان، که می توانند از طریق فعالیتهای تولیدی سازگار با محیط زیست، بهبود دهنده امنیت غذایی و معیشت فقرا باشند، سهم مهمی در پایداری دارند.

۵۳- ما همکاری های ارزشمند سازمانهای غیر دولتی در ارتقای توسعه پایدار از طریق تجربیات متنوع تخصص و ظرفیت ها، به خصوص در زمینه تحلیل و تسهیم اطلاعات و دانش، ارتقای گفتگو و پشتیبانی از اجرای توسعه پایدار را به یاد داریم.

۵۴- ما به نقش محوری سازمان ملل متحد در پیشبرد دستورکار توسعه پایدار آگاهیم. ما همچنین در این خصوص بر سهم مشارکتی سایر سازمان های بین المللی مرتبط از جمله موسسه های بین المللی مالی و بانک های توسعه ای چندجانبه، اذعان داریم و از اهمیت همکاری میان آنها با سازمان ملل متحد در قالب تکالیف خود و نقش آنان در بسیج منابع مالی برای توسعه پایدار آگاهیم.

۵۵- ما به تقویت مشارکت جهانی برای توسعه پایدار که در سال ۱۹۹۲ در ریودوژانیرو به جریان انداخته ایم، متعهد می شویم. ما به لزوم بهره مندی از حرکت جدید برای پیگیری همکاری های توسعه پایدار واقف هستیم و کار با یکدیگر و با گروههای اصلی و سایر ذینفعان را در رویارویی با شکافهای اجرایی، متعهد می شویم.

۵۶- ما تصدیق می‌کنیم که مطابق با شرایط و اولویتهای هر کشور برای دستیابی به توسعه پایدار در سه بعد آن که هدف بالادستی ماست، رویکردها، چشم اندازها، مدل‌ها و ابزارهای متفاوت قابل دسترس برای هر کشور وجود دارد. در این راستا، ما اقتصاد سبز در زمینه توسعه پایدار و ریشه کنی فقر را بعنوان یکی از ابزارهای مهم در اختیار، جهت دستیابی به توسعه پایدار و تامین گزینه‌هایی برای سیاست‌گذاران، در نظر داریم، اما نباید این قوانین و ابزارها دشتوار و سخت باشد. ما تأکید می‌کنیم که اقتصاد سبز بایستی با حفظ سلامت عملکرد اکوسیستم‌های زمین، به ریشه کنی فقر و همچنین رشد پایدار اقتصادی، ارتقای شمول اجتماعی، بهبود رفاه بشری و ایجاد فرصتهای اشتغال و کار مناسب برای همگان، کمک نماید.

۵۷- ما اذعان داریم که سیاستهای اقتصاد سبز در زمینه توسعه پایدار و ریشه کنی فقر باید مطابق با تمامی اصول ریو، دستور کار ۲۱ و برنامه اجرایی ژوهانسبورگ هدایت شود و به سمت دستیابی به اهداف بین‌المللی توافق شده توسعه از جمله اهداف توسعه هزاره کمک نماید.

۵۸- ما تصدیق می‌کنیم که سیاستهای اقتصاد سبز در زمینه توسعه پایدار و ریشه کنی فقر بایستی :

(الف) مطابق با قوانین بین‌المللی باشد؛

(ب) با در نظر گرفتن شرایط ملی، اهداف، مسئولیتها، اولویتها و سیاستها، در خصوص سه بعد توسعه پایدار، به حاکمیت ملی هر کشور در خصوص منابع طبیعی خود احترام گذارد؛

(پ) از محیطی توانا و نهادهایی با عملکرد خوب در تمامی سطوح، با در نظر گرفتن نقش رهبری دولتها و با مشارکت تمامی ذینفعان مرتبط از جمله جامعه مدنی حمایت شود؛

(ث) رشد پایدار و فراگیر اقتصادی را ارتقا، نوآوری‌ها را پرورش و فرصتها، فواید و توانمندسازی برای همه را تأمین و به تمامی حقوق بشر احترام گذارد؛

(ج) نیازهای کشورهای در حال توسعه به ویژه کشورهای با شرایط خاص را در نظر گیرد؛

(چ) همکاریهای بین‌المللی از جمله تأمین منابع مالی، ظرفیت‌سازی و انتقال فناوری به کشورهای در حال توسعه را تقویت نماید؛

(ح) به طور موثر از شرایط غیرقابل توجهی پیرامون کمک‌های رسمی توسعه ای (ODA) و منابع مالی جلوگیری نماید؛

(خ) ابزار خودسرانه یا تبعیض ناهق یا محدودیت نهفته در تجارت بین‌المللی به کار نبرد، از اقدامات یکجانبه برای مقابله با چالش‌های زیست محیطی، خارج از قلمرو کشور وارد کننده جلوگیری کند و تا آنجا که ممکن است بر اساس یک اجماع بین‌المللی، اقدامات زیست محیطی خود را برای پرداختن به مشکلات فرامرزی یا جهانی محیط زیست تضمین نماید؛

^۲ Official development assistance

د) برای از بین بردن شکافهای فناوری میان کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه کمک نماید و وابستگی فناوری کشورهای در حال توسعه را با استفاده از تمامی اقدامات مناسب کاهش دهد؛

ذ) رفاه مردمان بومی و جوامع آنان، جوامع دیگر سنتی و محلی و اقلیت های قومی را افزایش دهد، هویت، میراث فرهنگی و تمایلات آنان را بشناسد و حمایت نماید و از به خطر افتادن میراث فرهنگی و دانش سنتی و عملی جلوگیری نماید و رویکردهای غیر تجاری که به ریشه کنی فقر کمک می نماید را محترم شمارد.

ر) رفاه زنان، کودکان، جوانان، افراد معلول، کشاورزان خرده پا و کوچک، ماهیگیران و کسانی که در بنگاه های اقتصادی کوچک و متوسط مشغول به کارند را ارتقا داده، و معیشت و توانمندی فقرا و اقشار آسیب پذیر به ویژه در کشورهای در حال توسعه را بهبود بخشد؛

ز) ظرفیت کامل را بسیج نموده و از بکارگیری سهم برابر زنان و مردان اطمینان حاصل نماید؛

ژ) فعالیتهای تولیدی که به ریشه کنی فقر کمک می کند، را در کشورهای در حال توسعه ارتقا دهد ؛

س) نگرانی ها در مورد نابرابری ها را مورد توجه قرار داده و با حفاظت از طبقات اجتماعی، فراگیری اجتماعی، را ارتقا دهد؛

ش) الگوی تولید و مصرف پایدار را بهبود بخشد؛

ص) تلاش برای دستیابی به رویکردهای فراگیر و عادلانه توسعه ای به منظور غلبه بر فقر و نابرابری را ادامه دهد.

۵۹- ما اجرای سیاستهای اقتصاد سبز توسط کشورهایی که به دنبال بکارگیری آنها برای گذار به سوی توسعه پایدار بعنوان یک تعهد مشترک هستند، را در نظر داریم، و می دانیم که هر کشور می تواند متناسب و منطبق با برنامه ها، راهبردها و اولویت های ملی توسعه پایدار خود، رویکرد مناسبی را انتخاب نماید.

۶۰- ما اذعان می کنیم که اقتصاد سبز در زمینه توسعه پایدار و ریشه کنی فقر، قابلیتمان را در مدیریت منابع طبیعی به صورت پایدار و با کمترین اثرات منفی زیست محیطی، افزایش راندمان منابع و کاهش ضایعات، بالا خواهد برد.

۶۱- ما می دانیم که اقدام فوری درخصوص رفع الگوهای ناپایدار تولید و مصرف، در هر جاییکه اتفاق می افتد، در رویاروی با پایداری زیست محیطی و ارتقای حفاظت و استفاده پایدار از تنوع زیستی و اکوسیستم ها، بازسازی منابع طبیعی و ارتقای رشد اقتصادی پایدار، فراگیر و عادلانه جهانی بعنوان تلاش پایه ای و بنیادی، باقی می ماند.

۶۲- ما هر کشوری را که سیاستهای اقتصاد سبز در زمینه توسعه پایدار و ریشه کنی فقر با استفاده از شیوه های محرک رشد پایدار، فراگیر و رشد اقتصادی عادلانه را که منجر به اشتغالزایی به ویژه برای زنان، جوانان و فقرا شود را اجرا نماید، تشویق می کنیم. در این خصوص، ما به اهمیت حصول اطمینان از تامین مهارتهای لازم از طریق آموزش و ظرفیت سازی، تجهیز و حمایت های اجتماعی و بهداشتی لازم برای کارگران، اذعان داریم. در این راستا، ما تمامی ذینفعان از جمله کسبه و صنعت را برای یاری رسانی مناسب تشویق می نماییم. ما دولتها را به بهبود دانش و ظرفیتهای آماری درخصوص روند شغلی، پیشرفت ها، محدودیتهای و یکپارچه سازی داده های مربوط به آمارهای ملی، با حمایت از آژانس های سازمان ملل متحد، در قالب تکالیف و وظایف آنها، دعوت می نماییم.

۶۳- ما اهمیت ارزیابی طیف وسیعی از عوامل اجتماعی، زیست محیطی و اقتصادی، در جایگاه شرایط و وضعیت ملی، یکپارچگی تصمیمات در خصوص آنها را مجاز می‌کند، را شناخته و به انجام آن تشویق می‌کنیم. ما اذعان داریم که در نظر گرفتن فرصتها و چالشها و همچنین هزینه‌ها و فواید سیاستهای اقتصاد سبز بکارگیری در زمینه توسعه پایدار و ریشه‌کنی فقر، استفاده از بهترین داده‌های علمی قابل دسترس و تحلیل آنها با اهمیت خواهد بود. ما اذعان داریم که اقداماتی شامل نظارتی- داوطلبانه و دیگر اقدامات در سطح ملی و مطابق با قوانین تحت توافقنامه‌های بین‌المللی، می‌تواند اقتصاد سبز در زمینه توسعه پایدار و ریشه‌کنی فقر را ارتقا دهد. ما مجدد تأکید می‌کنیم که سیاستهای اجتماعی برای ارتقای توسعه پایدار حیاتی هستند.

۶۴- ما اذعان داریم که دخالت تمامی ذینفعان و مشارکت آنها در شبکه‌سازی و تسهیم تجربیات در تمامی سطوح می‌تواند در شناسایی سیاستهای مناسب توسعه پایدار، از جمله سیاستهای اقتصاد سبز، به کشورها در جهت یادگیری از یکدیگر کمک نماید. ما تجربیات مثبت برخی کشورها، شامل کشورهای در حال توسعه، در پذیرش سیاستهای اقتصاد سبز در زمینه توسعه پایدار و ریشه‌کنی فقر را از طریق یک رویکرد فراگیر مدنظر قرار می‌دهیم و از تبادل داوطلبانه تجربیات و همچنین ظرفیت‌سازی در زمینه‌های مختلف توسعه پایدار استقبال می‌کنیم.

۶۵- ما قدرت فناوری اطلاعات، شامل فناوریهای ارتباطی و کاربردهای نوین در ارتقای تبادل دانش، همکاریهای فنی و ظرفیت‌سازی برای توسعه پایدار را درک می‌کنیم. این فناوریها و کاربردها می‌توانند با ظرفیت‌سازی و تسهیم تجربیات و دانش، در زمینه‌های مختلف توسعه پایدار، با شیوه‌ای باز و شفاف، امکان‌پذیر نمایند.

۶۶- با شناخت اهمیت پیوند مباحث مالی، فناوری، ظرفیت‌سازی و نیازهای ملی در جهت سیاستهای توسعه پایدار شامل اقتصاد سبز در زمینه توسعه پایدار و ریشه‌کنی فقر، ما از نظام سازمان ملل متحد در همکاری با حامیان مالی و سازمان‌های بین‌المللی مرتبط برای هماهنگی و تأمین اطلاعات براساس تقاضا، دعوت می‌کنیم:

الف) جفت نمودن کشورهای علاقه‌مند با شرکای مناسب برای ارایه پشتیبانی؛

ب) ارایه مجموعه ابزارها و یا بهترین اقدامات در اعمال سیاستهای اقتصاد سبز در زمینه توسعه پایدار و ریشه‌کنی فقر در تمامی سطوح؛

پ) ارایه مدل‌ها یا نمونه‌های موفق سیاستها برای اقتصاد سبز در زمینه توسعه پایدار و ریشه‌کنی فقر؛

ت) ارایه روش‌هایی برای ارزیابی سیاستهای اقتصاد سبز در زمینه توسعه پایدار و ریشه‌کنی فقر؛

ث) و ارایه سکوه‌های موجود و نوظهور کمک‌کننده در این زمینه.

۶۷- ما بر اهمیت نقش دولتها در هدایت سیاستها و راهبردهای توسعه‌ای از طریق فرآیند جامع و شفاف تأکید می‌کنیم. همچنین ما تلاشهای آن دسته از کشورها شامل کشورهای در حال توسعه که پیش از این، فرآیندهایی را برای تهیه راهبردها و سیاستهای ملی اقتصاد سبز در حمایت از توسعه پایدار، بنیان نهاده‌اند، در نظر داریم.

۶۸- ما از ذینفعان مرتبط، از جمله کمیسیون‌های منطقه‌ای سازمان ملل متحد، سازمان‌ها و ارکان ملل متحد، دیگر سازمان‌های منطقه‌ای و بین‌الدولی، موسسات بین‌المللی مالی و گروه‌های اصلی درگیر با توسعه پایدار، دعوت می‌کنیم تا

مطابق با تکالیف و وظایف خود، از کشورهای درحال توسعه بنا به درخواست آنها برای دستیابی به توسعه پایدار، از طریق سیاستهای اقتصاد سبز در زمینه توسعه پایدار و ریشه کنی فقر به ویژه در کشورهای کمتر توسعه یافته، حمایت کنند.

۶۹- همچنین ما از بخش های تجارت و صنعت در جایگاه مرتبط خود دعوت می کنیم تا مطابق با قوانین ملی در توسعه پایدار و بسط راهبردهای یکپارچه پایدار در سیاستهای اقتصاد سبز، همکاری نمایند.

۷۰- ما به نقش تعاونی ها و بنگاههای کوچک اقتصادی در همکاری با فراگیری اجتماعی و ریشه کنی فقر به ویژه در کشورهای درحال توسعه، اذعان داریم.

۷۱- ما مشارکت های موجود و جدید از جمله مشارکت بخش های دولتی- خصوصی را تشویق می نمایم تا با در نظر گرفتن تمایلات جوامع بومی و محلی در صورت تناسب، منابع عمومی مالی تکمیل شده توسط بخش خصوصی را بسیج نمایند. در این راستا، دولتها بایستی از طرح های ابتکاری توسعه پایدار، شامل ارتقای سهم بخش خصوصی در پشتیبانی از سیاستهای اقتصاد سبز در زمینه توسعه پایدار و ریشه کنی فقر حمایت نمایند.

۷۲- ما نقش حیاتی فناوری و همچنین اهمیت ارتقای نوآوری به ویژه در کشورهای درحال توسعه را می دانیم. ما از دولتها برای ایجاد چارچوبی توانمند که فناوری سازگار با محیط زیست، پژوهش، توسعه و نوآوری را از جمله در حمایت از اقتصاد سبز در زمینه توسعه پایدار و ریشه کنی فقر رشد می دهد، دعوت می نمایم.

۷۳- ما بر اهمیت انتقال فناوری به کشورهای درحال توسعه تأکید می نمایم و مصوبات مرتبط با انتقال فناوری، تأمین منابع مالی، دسترسی به اطلاعات و حقوق مالکیت معنوی توافق شده در برنامه اجرایی ژوهانسبورگ، را به ویژه فراخوان آن برای ارتقا، تسهیل و تأمین مالی جهت دسترسی به توسعه، انتقال و اشاعه فناوری های سازگار با محیط زیست و متناسب با دانش فنی، به ویژه برای کشورهای درحال توسعه، با شرایط مطلوب شامل شرایط ترجیحی و اعطایی باتوافق طرفین، یادآور می شویم. ما همچنین برگسترش مباحث و توافقات بیشتر در این زمینه ها، باعنایت به پذیرش اجرای برنامه اجرایی ژوهانسبورگ توجه می کنیم.

۷۴- ما قبول داریم که تلاشهای کشورهای درحال توسعه که برای پیاده سازی سیاستهای اقتصاد سبز در زمینه توسعه پایدار و ریشه کنی فقر انتخاب می شوند، بایستی از طریق همکاریهای فنی و فناوری حمایت شوند.

الف. تقویت ابعاد سه گانه توسعه پایدار

۷۵- ما بر اهمیت چارچوب ساختاری تقویت شده برای توسعه پایداری تأکید می نماییم که به طور هماهنگ و موثر، پاسخگوی چالش های حال و آینده باشد و به طور کارآمد پلی بر شکافهای موجود در اجرای دستورکار توسعه پایدار ایجاد نماید. چارچوب ساختاری توسعه پایدار، بایستی ابعاد سه گانه توسعه پایدار را با شیوه ای متوازن، یکپارچه نموده و اجرای آن را از طریق تقویت تلاشهای هماهنگ، منسجم و غیر تکراری و همچنین ارزیابی پیشرفت در فرآیند توسعه پایدار، ارتقا دهد. همچنین ما تأکید می کنیم که این چارچوب بایستی فراگیر، شفاف و موثر باشد و راه حل های مشترکی مرتبط با چالش های جهانی توسعه پایدار پیدا نماید.

۷۶- ما می دانیم که حاکمیت موثر در سطوح بومی، زیر ملی، ملی، منطقه ای و جهانی در نمایش تمایلات و صدای جهانی برای توسعه پایدار در شرایط بحرانی است. تقویت و اصلاح چارچوب ساختاری نبایستی خاتمه ای کار باشد، بلکه باید وسیله ای برای دستیابی به توسعه پایدار باشد. ما می دانیم که چارچوب ساختاری موثرتر و بهبود یافته برای توسعه پایدار در سطح بین المللی، بایستی بر اصول ریو استوار و بر ساختار دستور کار ۲۱ و برنامه اجرایی ژوهانسبورگ و اهدافش درخصوص چارچوب ساختاری توسعه پایدار منطبق باشد، تا به اجرای تعهداتمان در خصوص نتایج کنفرانس ها و اجلاس های سازمان ملل متحد در زمینه های اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی و با در نظر گرفتن اولویت های ملی و راهبردها و اولویتهای توسعه ای کشورهای درحال توسعه، کمک نماید. بنابراین ما برای تقویت چارچوب ساختاری توسعه پایدار از طریق موارد زیر تصمیم می گیریم که:

(الف) یکپارچگی متعادل ابعاد سه گانه توسعه پایدار را ارتقا دهد؛

(ب) بر تمامی موضوعات متقاطع با هدف همکاری در اجرای توسعه پایدار، بر اساس رویکرد عمل گرا و نتیجه محور مبتنی گردد؛

(پ) بر اهمیت پیوندهای میان موضوعات و چالش های کلیدی و ضرورت یک رویکرد سازمان یافته برای آنها در تمامی سطوح مربوطه تأکید نماید؛

(ت) باعث بهبود انسجام، کاهش از هم گسستگی و هم پوشانی و افزایش اثربخشی، کارایی و شفافیت در تقویت همکاری و هماهنگی ها شود؛

(ث) مشارکت موثر و کامل تمام کشورها در فرآیند تصمیم گیریها را ارتقا دهد؛

(ج) تعامل رهبران عالی رتبه سیاسی، در ارایه رهنمودهای سیاسی و شناسایی اقدامات ویژه برای ارتقای اجرای موثر توسعه پایدار از جمله از طریق تسهیم داوطلبانه تجربیات و درسهای آموخته را در برگیرد؛

(چ) ارتباط علم با سیاست از طریق ارزیابی های علمی شفاف، فراگیر و مبتنی بر شواهد و همچنین دسترسی به داده های قابل اعتماد، مرتبط و به موقع در حوزه های مرتبط با ابعاد سه گانه توسعه پایدار، بر اساس ساز و کارهای موجود، و در این راستا، تقویت مشارکت تمامی کشورها در فرآیند بین المللی توسعه پایدار و ظرفیت سازی به ویژه برای کشورهای درحال توسعه، از جمله در هدایت پایش و ارزیابی خود را ارتقا بخشد؛

(ح) مشارکت و تعامل موثر جامعه مدنی و دیگر ذینفعان مرتبط در مجامع بین المللی مرتبط و در این راستا ارتقای مشارکت عمومی گسترده و شفاف برای اجرای توسعه پایدار افزایش یابد؛
(خ) بررسی و بازبینی پیشرفت اجرای تمامی تعهدات توسعه پایدار شامل تعهدات مرتبط با ابزارهای اجرایی ارتقا یابد.

ب. تقویت ترتیبات بین الدولی برای توسعه پایدار

۷۷- ما بر اهمیت حیاتی ارایه بهتر نظامی فراگیر، شفاف، اصلاح شده، تقویت شده و موثر چند جانبه در رویارویی فوری با چالش های جهانی در ارتباط با توسعه پایدار، شناخت نقش جهانی و اصلی سازمان ملل متحد و تأکید بر تعهداتمان در ارتقا و تقویت اثربخشی و بهره وری از نظام سازمان ملل متحد، اذعان داریم.

۷۸- ما بر ضرورت تقویت انسجام و هماهنگی گسترده نظام سازمان ملل متحد با تضمین پاسخگویی مناسب به کشورهای عضو، از طریق افزایش انسجام در گزارش دهی و تقویت تلاشهای مشترک تحت ساز و کارها و راهبردهای داخل سازمانی موجود برای پیشبرد یکپارچگی ابعاد سه گانه توسعه پایدار در بین نظام سازمان ملل متحد، از جمله از طریق تبادل اطلاعات میان آژانس ها، صندوق ها، برنامه ها و همچنین موسسات بین المللی مالی و دیگر سازمان های مرتبط مانند سازمان جهانی تجارت (WTO)^۴، در چارچوب تکالیف خود، تأکید می کنیم.

۷۹- ما نیاز به یک چارچوب ساختاری موثر و بهبود یافته برای توسعه پایدار را که بایستی توسط تکالیف و عملکردهای خاص هدایت شده، به کمبودهای نظام جاری پرداخته، تمامی مفاهیم مرتبط را در نظر گرفته، هم افزایی و انسجام را ارتقا داده، از دوباره کاری جلوگیری و هم پوشانی های غیرضروری درون نظام سازمان ملل متحد را از بین برده، حجم کارهای اداری را کاهش و بر ترتیبات موجود استوار گردد، مورد تأکید قرار می دهیم.

مجمع عمومی

۸۰- ما بر نقش و اختیارات مجمع عمومی در خصوص مباحث جهانی مرتبط با جامعه بین المللی مندرج در منشور، تأکید می نماییم.

۸۱- بعلاوه، ما بر جایگاه مهم مجمع عمومی سازمان ملل بعنوان رئیس نهاد مشورتی، تصمیم گیر و نماینده سازمان ملل متحد تأکید می کنیم. در این راستا، ما مجمع را به یکپارچه سازی بیشتر توسعه پایدار بعنوان یک عنصر کلیدی در چارچوب بالادستی فعالیتهای سازمان ملل متحد و پرداختن به توسعه پایدار در دستورکار خود در گفتمان های دوره ای عالی رتبه، فرا می خوانیم.

^۴ World Trade Organization

شورای اقتصادی و اجتماعی

۸۲- ما مجدد تأکید می‌کنیم که شورای اقتصادی و اجتماعی یک بدنه اصلی برای بررسی خط مشی، گفت‌وگوها و سیاستها و پیشنهادهای درخصوص توسعه اقتصادی و اجتماعی و پیگیری اهداف توسعه هزاره بوده و همچنین یک ساز و کار محوری برای همکاری نظام سازمان ملل متحد و ناظر بر ارکان شورا، به ویژه کمیسیون عملکردی خود، و برای ارتقای اجرای دستور کار ۲۱ با تقویت انسجام و هماهنگی گسترده آن، می‌باشد. همچنین بر نقش مهمی که شورا در هماهنگی کلی صندوق‌ها، برنامه‌ها و آژانس‌های تخصصی در تضمین انسجام میان آنها و جلوگیری از دوباره کاری تکالیف و فعالیتها بازی می‌کند، تأکید می‌کنیم.

۸۳- ما تقویت شورای اقتصادی و اجتماعی در چارچوب تکالیف آن تحت منشور ملل متحد، بعنوان یک نهاد اصلی در پیگیری یکپارچه و هماهنگ نتایج کنفرانس‌ها و نشست‌های اصلی سازمان ملل متحد در حوزه‌های اقتصادی، اجتماعی، زیست محیطی و دیگر زمینه‌های مرتبط را متعهد می‌شویم، و نقش کلیدی آن را در دستیابی به یکپارچگی متوازن ابعاد سه‌گانه توسعه پایدار می‌شناسیم. ما مشتاقانه منتظر بررسی اجرای قطعنامه ۶۱/۱۶ مجمع عمومی درخصوص تقویت شورای اقتصادی و اجتماعی هستیم.

مجمع بلند پایه سیاسی

۸۴- ما تصمیم می‌گیریم یک مجمع بلند پایه سیاسی بین‌الدولی جهانی مبتنی بر نقاط قوت، تجربیات، منابع و شرایط مشارکت فراگیر کمیسیون توسعه پایدار و متعاقب آن جایگزینی کمیسیون تأسیس نماییم. مجمع بلند پایه سیاسی باید پیاده‌سازی توسعه پایدار را پیگیری نموده و بایستی از همپوشانی مقرون به صرفه ساختارها، ارکان و نهادهای موجود، پرهیز نماید.

۸۵- مجمع بلند پایه می‌تواند:

- (الف) رهبری سیاسی، راهنمایی و توصیه‌هایی برای توسعه پایدار ارائه نماید؛
- (ب) یکپارچگی ابعاد سه‌گانه توسعه پایدار به شیوه میان‌بخشی و جامع‌نگر در تمامی سطوح را ارتقا دهد؛
- (پ) سکویی پویا برای گفت‌وگوها و بررسی و درج دستورکار جهت پیشبرد توسعه پایدار ایجاد نماید؛
- (ت) دستورکاری متمرکز، پویا و عمل‌گرا برای توسعه پایدار و با حصول اطمینان از لحاظ نمودن چالش‌های نوظهور و جدید در آن ایجاد نماید،
- (ث) پیگیری و بررسی پیشرفت اجرای تعهدات توسعه پایدار مندرج در دستورکار ۲۱، برنامه‌های اجرایی ژوهانسبورگ، برنامه عمل باربادوس، راهبرد موریتیس و نتایج کنفرانس اخیر و همچنین نتایج نشست‌ها و کنفرانس‌های مرتبط سازمان ملل متحد، شامل نتایج چهارمین کنفرانس ملل متحد درخصوص کشورهای کمتر توسعه یافته و همچنین ابزارهای اجرایی مربوط به آنها را بعمل آورد؛
- (ج) به تشویق مشارکت گسترده آژانس‌ها بلند پایه، صندوق‌ها و برنامه‌های سازمان ملل متحد و دعوت به مشارکت سایر موسسات چندجانبه مالی و تجاری مرتبط و ارکان معاهده‌ها با رعایت تکالیف خود و مطابق با قوانین و مقررات سازمان ملل متحد اقدام ورزد؛

(ج) همکاری و هماهنگی درون نظام سازمان ملل متحد درخصوص برنامه ها و سیاستهای توسعه پایدار را بهبود بخشد؛

(ح) شفافیت و اجرای بحث و گفتگو را از طریق افزایش نقش مشورتی و مشارکتی گروههای اصلی و سایر ذینفعان در سطح بین المللی درخصوص استفاده بهتر از مهارت و تخصص آنها، با حفظ ماهیت بین الدولی، ارتقا بخشد؛

(خ) ارتقای تسهیم تجربیات و بهترین اقدامات درارتباط با اجرای توسعه پایدار و تسهیل در به اشتراک گذاری داوطلبانه تجربیات از جمله موفقیت ها، چالش ها و درس های آموخته شده را باعث شود؛

(د) انسجام و همکاری گسترده سیاست های توسعه پایدار را ارتقا دهد؛

(ذ) تعامل علم با سیاست را از طریق بررسی اطلاعات اسنادی پراکنده که گردآوری شده و ارزیابی ها را بر مبنای ارزیابی های موجود از جمله در قالب گزارش جهانی توسعه پایدار، تقویت نماید؛

(ر) تصمیم گیریهای مبتنی بر شواهد در تمامی سطوح و کمک به تقویت تلاش های جاری در ظرفیت سازی برای جمع آوری و تحلیل داده ها در کشورهای درحال توسعه را ارتقا بخشد.

۸۶- ما راه اندازی یک فرآیند مذاکراتی بین الدولی باز، شفاف و فراگیر تحت نظارت مجمع عمومی سازمان ملل متحد، به منظور تعریف شکل و سیمای ساختاری مجمع بلندپایه و با هدف برگزاری اولین مجمع عالی رتبه، همزمان با شصت و هشتمین نشست مجمع عمومی، را تصمیم می گیریم. همچنین ما نیاز به ارتقای همبستگی بین نسلی برای دستیابی به توسعه پایدار را با لحاظ نمودن نیازهای نسل آینده، از جمله با دعوت از دبیرکل سازمان ملل به ارایه گزارش در این خصوص، در نظر خواهیم داشت.

پ. رکن زیست محیطی در زمینه توسعه پایدار

۸۷- ما به منظور ارتقای یکپارچگی متوازن ابعاد اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی توسعه پایدار و همچنین هماهنگی درون نظام سازمان ملل متحد، نیاز به تقویت حاکمیت بین المللی زیست محیطی را در چارچوب ساختاری توسعه پایدار تأکید می نماییم.

۸۸- ما به تقویت نقش برنامه محیط زیست ملل متحد (UNEP) بعنوان مرجع برجسته محیط زیستی جهان متعهد می شویم که دستورکار جهانی زیست محیطی را تنظیم نموده، با پیاده سازی منسجم، بعد محیط زیستی توسعه پایدار را درون نظام سازمان ملل متحد ارتقا داده، تا بعنوان یک حامی معتبر محیط زیست جهانی خدمت نماید. ما قطعنامه ۲۹۹۷ (XXVII) ۱۵ دسامبر ۱۹۷۲ را که در آن برنامه محیط زیست ملل متحد تأسیس شد و سایر قطعنامه های مرتبط که اختیارات آن را تقویت نموده است و همچنین بیانیه ۱۹۹۷ نایروبی درخصوص نقش و اختیارات یونپ^۵ و بیانیه سال ۲۰۰۰ وزیران مالمو را، مجدد مورد تأکید قرار می دهیم. در این راستا، ما از مجمع عمومی دعوت می نماییم تا در شصت و هفتمین نشست خود، قطعنامه ای را برای تقویت و ارتقای یونپ به شیوه زیر اتخاذ نماید:

^۵ United Nations Environment Programme

(الف) ایجاد عضویت جهانی در شورای حکام یونپ، و همچنین اقدامات دیگر برای تقویت حاکمیت آن و بهمان اندازه پاسخگویی و مسئولیت پذیری کشورهای عضو؛

(ب) داشتن منابع مالی امن، پایدار، کافی و مازاد بر بودجه جاری و مقرر سازمان ملل متحد و کمکهای داوطلبانه برای انجام تکالیف خود؛

(پ) رساتر شدن صدای یونپ و توانایی آن در تحقق تکالیف هماهنگ خود درون نظام سازمان ملل متحد از طریق تقویت تعامل و همکاری یونپ با ارکان کلیدی سازمان ملل و توانمندسازی یونپ در هدایت تلاشها برای تدوین راهبردهای گسترده نظام ملل متحد درخصوص محیط زیست؛

(ت) ارتقای قوی تعامل علم با سیاست، بر مبنای ابزارها، ارزیابی ها و شبکه های اطلاعاتی بین المللی موجود، شامل "چشم انداز جهانی محیط زیست"، بعنوان یکی از فرآیندهایی که جمع آوری اطلاعات و ارزیابی را به منظور پشتیبانی از تصمیم گیری آگاهانه، هدف قرار داده؛

(ث) انتشار و تسهیم اطلاعات زیست محیطی مبتنی بر شواهد و بالابردن آگاهی های عمومی درخصوص موضوعات بحرانی و درحال ظهور محیط زیستی؛

(ج) ایجاد ظرفیت در کشورها، و همچنین حمایت و تسهیل در دسترسی به فناوری؛

(چ) فشرده سازی تدریجی عملکردها در مقر اصلی در نایروبی و همچنین تقویت حضور دفاتر منطقه ای آن به منظور کمک به کشورها، پیرو درخواست آنها، در اجرای سیاست های ملی آنان و در همکاری نزدیک با سایر نهادهای سازمان ملل متحد؛

(ح) حصول اطمینان از مشارکت فعال تمامی ذینفعان مرتبط؛ در طرح اقدامات و مدل های برتر موسسات چند جانبه مرتبط و در کشف ساز و کارهای جدید برای ارتقای تعامل شفاف و موثر جامعه مدنی.

۸۹- ما می دانیم سهم قابل توجه توسعه پایدار، توسط توافقنامه های چند جانبه زیست محیطی تامین می گردد. ما بر فعالیت حاضر برای افزایش هم افزایی میان سه کنوانسیون خوشه ای مواد شیمیایی و پسماند، شامل "کنوانسیون بازل"، درخصوص کنترل نقل و انتقال فرامرزی پسماندهای خطرناک و دفع آنها، "کنوانسیون روتردام" پیرامون فرآیند آگاهانه و با مجوز قبلی برای جابجایی مواد شیمیایی خطرناک و آفت کش های معین در تجارت بین المللی و "کنوانسیون استکهلم"، درخصوص آلاینده های آلی پایدار اذعان داریم. ما اعضای توافقنامه های چندجانبه زیست محیطی به در نظر گرفتن اقدامات بیشتر برای ارتقای سیاست منسجم در تمامی سطوح مرتبط و بهبود کارایی، کاهش هم پوشانی و دوباره کاری غیر ضروری و ارتقای همکاری ها و هماهنگی میان توافقنامه های زیست محیطی چند جانبه در این زمینه، از جمله سه کنوانسیون ریو و همچنین نظام سازمان ملل، را تشویق می نمایم.

۹۰- ما بر نیاز به ادامه بررسی های منظم دولتها نسبت به تغییرات محیط زیست زمین و اثرات آن بر رفاه بشری تأکید می کنیم، در این راستا از ابتکاراتی همانند فرآیند "چشم انداز جهانی محیط زیست" با هدف جمع آوری اطلاعات و ارزیابی های زیست محیطی و ظرفیت سازی های ملی و منطقه ای در حمایت از تصمیم گیری های آگاهانه استقبال می کنیم.

ت. موسسات مالی بین المللی و فعالیتهای عملیاتی سازمان ملل متحد

۹۱- ما به اینکه باید به توسعه پایدار توسط برنامه ها، صندوق ها و آژانس های تخصصی سازمان ملل متحد و دیگر نهادهای مرتبط مانند موسسات مالی بین المللی و کنفرانس تجارت و توسعه ملل متحد، مطابق با تکالیف موجود کنونی، توجه شود، آگاهیم. در این ارتباط، ما از آنها دعوت بعمل می آوریم تا توسعه پایدار را در قالب تکالیف خود در برنامه ها، راهبردها و فرآیندهای تصمیم گیری خود، در حمایت از تلاش تمامی کشورها به ویژه کشورهای درحال توسعه در دستیابی به توسعه پایدار، بیشتر ترویج نمایند.

۹۲- ما بر اهمیت گسترش و تقویت حضور کشورهای درحال توسعه در تصمیم گیری ها و وضع رویه های اقتصادی بین المللی تأکید می کنیم، در این راستا، تصمیمات مهم اخیر در خصوص اصلاح ساختارهای حاکمیتی، سهم و حق رأی موسسات برتون وودز، انعکاس بهتر واقعیتهای جاری، افزایش مشارکت و رسا تر شدن صدای کشورهای درحال توسعه مورد توجه بوده و اهمیت اصلاح مدیریت این گونه موسسات به منظور معرفی موثرتر، معتبر، پاسخگو و قانونی آنها مجدد تصریح می گردد.

۹۳- ما جاری سازی بیشتر ابعاد سه گانه توسعه پایدار را از طریق نظام سازمان ملل متحد درخواست نموده و از دبیرکل سازمان ملل برای گزارش دهی به مجمع عمومی سازمان ملل، از طریق شورای اقتصادی و اجتماعی درخصوص پیشرفتهای ایجاد شده در این زمینه، دعوت بعمل می آوریم. همچنین ما تقویت هماهنگی سیاستهای کلیدی درون ساختاری دبیرخانه سازمان ملل متحد را به منظور تضمین انسجام گسترده نظام آن در حمایت از توسعه پایدار، با حصول اطمینان از پاسخگویی به کشورهای عضو، مهم دانسته و فرا می خوانیم.

۹۴- ما از ارکان مدیریتی نظام توسعه ای صندوق ها، برنامه ها و سازمان های تخصصی سازمان ملل متحد برای در نظر گرفتن اقدامات مقتضی جهت یکپارچه سازی ابعاد اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی در کلیه فعالیتهای عملیاتی سازمان ملل متحد، دعوت بعمل می آوریم. همچنین ما تأکید می کنیم که افزایش کمکهای مالی به نظام توسعه ای ملل متحد برای دستیابی به اهداف توسعه ای بین المللی توافق شده، شامل اهداف توسعه هزاره، نقش کلیدی دارد و در این خصوص ما تقویت متقابل پیوند موثرتر، کارآمدتر و منسجم تر میان نظام ملل متحد برای دستیابی به نتایج ملموس در کمک به کشورهای درحال توسعه برای ریشه کنی فقر و دستیابی به رشد اقتصادی پایدار و توسعه پایدار را درک می کنیم.

۹۵- ما نیاز به تقویت فعالیتهای عملیاتی برای توسعه نظام سازمان ملل متحد، همسو با اولویتهای ملی توسعه پایدار کشورهای درحال توسعه، را تأکید می نماییم. در این خصوص ما تأکید می کنیم که ویژگی ها و اصول بنیادین فعالیتهای عملیاتی سازمان ملل متحد در قعطنامه های مرتبط مجمع عمومی و چارچوب فراگیر موجود برای مباحث وابسته به اقدامات همکاری توسعه ای ملل متحد، درج گردد. ما اهمیت تقویت هماهنگی های نظام ملل متحد را می دانیم. ما در انتظار دریافت خروجی حاصل از نتایج ارزیابی مستقل ارائه شده، بعنوان یک ابتکار می باشیم.

۹۶- ما نظام ملل متحد را به بهبود مدیریت امکانات و عملیات با در نظر گرفتن اقدامات توسعه پایدار، بر پایه تلاشهای موجود و ارتقای اثربخشی هزینه ها، منطبق با چارچوب قانونی، شامل قوانین و مقررات مالی باحفظ پاسخگویی به کشورها، فرا می خوانیم.

ث. سطوح منطقه ای، ملی، زیر ملی و محلی

۹۷- ما بر اهمیت بعد منطقه ای توسعه پایدار اذعان داریم. چارچوب های منطقه ای می توانند در انتقال موثر سیاستهای توسعه پایدار در قبول اقدامات استوار در سطح ملی کمک نمایند.

۹۸- ما مقامات منطقه ای، ملی، زیر ملی و محلی را به توسعه و بکارگیری راهبردهای توسعه پایدار بعنوان ابزار کلیدی جهت هدایت تصمیم گیری ها و اجرای توسعه پایدار در تمامی سطوح، تشویق می نماییم، و در این راستا ما می دانیم که داده های یکپارچه اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی و همچنین تحلیل و ارزیابی موثر اجرایی، در فرآیندهای تصمیم گیری موثر هستند.

۹۹- ما اقدام در سطوح منطقه ای، ملی، زیر ملی و محلی را برای ارتقای دسترسی به اطلاعات، مشارکت عمومی و دسترسی به عدالت در مباحث زیست محیطی، تشویق می نماییم.

۱۰۰- ما تأکید می کنیم که سازمان های منطقه ای و زیر منطقه ای، از جمله کمیسیون های منطقه ای ملل متحد و ادارات زیر منطقه ای آنها، نقش مهمی را در ارتقای یکپارچه سازی متوازن ابعاد اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی توسعه پایدار در منطقه خود، ایفا می کنند. ما بر ضرورت حمایت از این موسسات از طریق نظام ملل متحد، در اقدام و اجرا نمودن موثر توسعه پایدار و ضرورت تسهیل انسجام ساختاری و هماهنگی سیاستها، طرح ها و برنامه های مرتبط توسعه ای، تأکید می نماییم. در این راستا، ما اولویت دهی به توسعه پایدار از طریق ظرفیت سازی موثرتر و کارآمدتر، ایجاد و اجرای توافقنامه ها و ترتیبات منطقه ای، تبادل اطلاعات، بهترین اقدامات و تجربیات بدست آمده، را از این موسسات خواستاریم. همچنین ما از ابتکارات منطقه ای و بین منطقه ای برای توسعه پایدار استقبال می کنیم. علاوه بر این، ما ضرورت تضمین پیوند موثر بین فرآیندهای جهانی، منطقه ای، زیر منطقه ای و ملی را در پیشبرد توسعه پایدار می دانیم. ما ارتقای ظرفیت های کمیسیون های منطقه ای سازمان ملل متحد و ادارات زیر منطقه ای را در حمایت از کشورهای عضو در اجرای توسعه پایدار را تشویق می نماییم.

۱۰۱- ما نیاز به برنامه ریزی و تصمیم گیری منسجم تر و جامع تر در سطوح ملی، زیر ملی و محلی را مورد تأکید قرار داده و به این منظور، ما کشورها را به تقویت نهادهای ملی، زیرملی و یا محلی یا سایر ارکان چند ذینفعی و فرآیندهای مرتبط با توسعه پایدار از جمله هماهنگ کردن موضوعات توسعه پایدار و یکپارچگی موثر ابعاد سه گانه توسعه پایدار، فرا می خوانیم.

۱۰۲- ما از ابتکارات منطقه ای و فرا منطقه ای برای توسعه پایدار، مانند برنامه مشارکتی پل سبز که برای تمامی شرکا، داوطلبانه و مفتوح می باشد، استقبال می کنیم.

۱۰۳- ما بر ضرورت حصول اطمینان از تحقق تعهدات دراز مدت سیاسی نسبت به توسعه پایدار، با احتساب شرایط و الویت های ملی، تأکید نموده و در این راستا ما تمامی کشورها را به انجام اقدامات لازم به منظور دستیابی به توسعه پایدار، تشویق می نماییم.

V. ایجاد چارچوبی برای اقدام و پیگیری

الف. مباحث موضوعی و میان بخشی

۱۰۴- ما به منظور دستیابی به اهداف کنفرانس، مانند تضمین تعهدات سیاسی تجدید شده برای توسعه پایدار و همچنین پرداختن به موضوعات اقتصاد سبز در زمینه توسعه پایدار و ریشه کنی فقر و همچنین چارچوب ساختاری توسعه پایدار را درک می کنیم، ما پرداختن به شکافهای باقیمانده در اجرای نتایج نشست های اصلی توسعه پایدار به منظور رسیدگی به چالش های جدید و نوظهور و به کسب فرصتها از طریق اقدامات صورت گرفته در این چارچوب، که از طریق ابزارهای اجرایی پیشین حمایت شده است، متعهد می باشیم. ما می دانیم که اهداف و شاخص ها به ویژه شاخص های حساس جنسیتی، در سنجش و شتابدهی با ارزش هستند. ما تصریح می کنیم که پیشرفت اجرای اقدامات مندرج در زیر می تواند بوسیله تسهیم داوطلبانه اطلاعات، دانش و تجربیات، افزایش یابد.

ریشه کنی فقر

۱۰۵- ما می دانیم تا اهداف توسعه هزاره ۲۰۱۵، سه سال فاصله داریم، در حالیکه پیشرفت در روند کاهش فقر در برخی مناطق یکسان نبوده و در برخی کشورها به ویژه در کشورهای کمتر توسعه یافته و بخصوص در آفریقا همچنان، تعداد فقرا که بیشتر آنان را زنان و کودکان بعنوان گروههای آسیب پذیر تشکیل می دهند رو به افزایش می باشد.

۱۰۶- ما می دانیم که رشد اقتصادی پایدار، فراگیر و عادلانه در کشورهای درحال توسعه یک نیاز کلیدی برای ریشه کنی فقر و گرسنگی و دستیابی به اهداف توسعه هزاره است. در این خصوص، ما تأکید می کنیم که تلاش های ملی کشورهای درحال توسعه، بایستی در محیطی توانمند و با هدف گسترش فرصتهای توسعه ای در کشورهای درحال توسعه، تکمیل شود. همچنین ما بر ضرورت توافق بر سر بالاترین اولویتهای ریشه کنی فقر، در دستور کار توسعه ملل متحد با پرداختن به علل ریشه ای و چالش های فقر از طریق راهبردهای یکپارچه، هماهنگ و منسجم در تمامی سطوح، تأکید می کنیم.

۱۰۷- ما می دانیم که افزایش امکان دسترسی جهانی به خدمات اجتماعی می تواند در تحکیم و دستیابی به منافع توسعه ای سهم مهمی داشته باشد. نظام های حفاظت اجتماعی که به محرومیت های اجتماعی و نابرابری ها پرداخته و آن را کاهش می دهند، برای ریشه کنی فقر و پیشبرد دستیابی به اهداف توسعه هزاره ضروری هستند. در این راستا، ما به شدت نوآوری ها را با هدف دستیابی به حفاظت اجتماعی همه مردم، تشویق می نماییم.

امنیت غذایی و تغذیه و کشاورزی پایدار

۱۰۸- ما تعهداتمان را در خصوص حق همگانی برای دستیابی به غذای سالم، کافی و مغذی، منطبق با حق دسترسی به غذای کافی و حق اساسی همگانی برای رهایی از گرسنگی، مورد تأکید قرار می دهیم. ما اذعان می داریم که امنیت غذایی و تغذیه به یک چالش فوری جهانی مبدل شده است و در این خصوص، ما بر تعهداتمان برای افزایش امنیت غذایی و دسترسی به غذای کافی، سالم و مغذی برای نسل های حال و آینده، همسو با اصول پنج گانه رم، برای امنیت غذایی پایدار جهانی، مصوب سال ۲۰۰۹ مشتمل بر کودکان زیر دو سال، از طریق راهبردهای امنیت غذایی و تغذیه ای در سطوح ملی، منطقه ای و جهانی، تأکید بیشتر می نماییم.

۱۰۹- ما می دانیم که بخش قابل توجهی از مردم فقیر جهان در مناطق روستایی زندگی می کنند و اینکه جوامع روستایی نقش مهمی در توسعه اقتصادی بسیاری از کشورها ایفا می کنند. ما به ضرورت احیای توسعه در بخش های کشاورزی و روستایی، به ویژه در کشورهای درحال توسعه، به شیوه پایدار اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی تأکید می کنیم. ما بر اهمیت اقدام لازم برای رسیدگی بهتر به نیازهای جوامع روستایی از طریق افزایش دسترسی تولیدکنندگان محصولات کشاورزی، به ویژه تولیدکنندگان کوچک، زنان، مردمان بومی و ساکنین مناطق آسیب پذیر، به اعتبار دهی و اعطای سایر خدمات مالی به بازارها، امنیت مالکیت زمین، مراقبت های بهداشتی، خدمات اجتماعی، آموزش، آگاهی رسانی و فناوری های مقتضی و مقرون به صرفه از جمله برای آبیاری موثر، استفاده مجدد از فاضلاب تصفیه شده، آبخیزداری و ذخایر آن تأکید می کنیم. ما بر اهمیت توانمندسازی زنان روستایی بعنوان عوامل مهم در افزایش توسعه کشاورزی و روستایی و امنیت غذایی و تغذیه تصریح می کنیم. همچنین ما اهمیت شیوه های سنتی کشاورزی پایدار شامل سیستم های بذرپاشی سنتی، برای بسیاری از مردم بومی و جوامع محلی را درک می کنیم.

۱۱۰- با توجه به تنوع شرایط و سیستم های کشاورزی، ما مصمم به افزایش تولید و بهره وری کشاورزی در سطح جهانی از جمله از طریق بهبود عملکرد بازار و سیستم های تجاری و تقویت همکاریهای بین المللی به ویژه برای کشورهای درحال توسعه با افزایش سرمایه گذاری عمومی وخصوصی در کشاورزی پایدار، مدیریت زمین و توسعه روستایی هستیم. راهکارهای کلیدی برای سرمایه گذاری و حمایت شامل شیوه های پایدار کشاورزی، زیرساختهای روستایی، ظرفیتهای ذخیره ای و فناوری های مرتبط، پژوهش و توسعه فناوری های پایدار کشاورزی، توسعه تعاونی های کشاورزی و زنجیره ای ارزشمند و تقویت پیوندهای شهر با روستا می باشد. همچنین ما لزوم کاهش قابل توجه تلفات پس از برداشت و سایر تلفات غذایی و پسماند، از طریق تامین زنجیره مواد غذایی، آگاهی.

۱۱۱- ما ضرورت ارتقا، افزایش و حمایت از کشاورزی پایدارتر شامل محصولات کشاورزی، دام ها، جنگلداری، شیلات و آبرزی پروری که امنیت غذایی، ریشه کنی گرسنگی و اقدامات پایدار را از لحاظ اقتصادی، با توجه به حفاظت از زمین، آب، منابع ژنتیکی گیاهان و جانوران، تنوع زیستی و اکوسیستم ها و افزایش انعطاف پذیری در مقابل تغییرات اقلیمی و بلایایی طبیعی در نظر دارد، مجدد مورد تأکید قرار می دهیم. همچنین ما نیاز به حفظ فرآیندهای طبیعی اکولوژیکی را که از سیستم های تولید مواد غذایی حمایت می کنند، درک می کنیم.

۱۱۲- ما بر ضرورت افزایش سیستم های پایدار تولید دام از جمله از طریق بهبود مرتع ها و طرح های آبیاری در راستای سیاست ها، قوانین و مقررات ملی، ارتقای سیستم های پایدار مدیریت آب و تلاشهایی برای ریشه کنی و جلوگیری از گسترش بیماری های حیوانی تأکید نموده و می دانیم که معیشت کشاورزان از جمله گله داران و سلامت دامها، درهم تنیده شده است.

۱۱۳- همچنین ما بر نقش تعیین کننده اکوسیستم های سالم دریایی، شیلات پایدار و پایداری آبرزی پروری برای امنیت غذایی و تغذیه و نیز تأمین معیشت و سلامت میلیون ها انسان، تأکید می کنیم.

۱۱۴- ما اقدام برای افزایش تحقیقات کشاورزی، خدمات گسترده، آموزش و پرورش برای بهبود بهره وری و پایداری کشاورزی، از طریق تسهیم داوطلبانه دانش و اقدامات موفق، را تصریح می کنیم. ما به بهبود دسترسی به اطلاعات، دانش و توانایی فنی از طریق اطلاعات و فناوری های ارتباطات مدرن که کشاورزان، ماهیگیران و جنگلداران را به منظور انتخاب روش های متعدد دستیابی به محصولات پایدار کشاورزی توانمند می سازد، اذعان داریم. ما تقویت همکاری های بین المللی در زمینه تحقیقات کشاورزی برای توسعه را یادآور می شویم.

۱۱۵- ما اهمیت کار کمیته امنیت جهانی غذا و فراگیر بودن کار آن را از طریق نقش آن در تسهیل ارزیابی های مبتکرانه کشوری درخصوص تولید پایدار مواد غذایی و امنیت غذایی، مورد تأکید قرار می دهیم و کشورها را به توجه به اجرای دستور العمل داوطلبانه کمیته امنیت جهانی غذا درخصوص حاکمیت مسئولانه مالکیت زمین، شیلات و جنگل ها در زمینه امنیت ملی غذا تشویق می نماییم. ما به مباحث جاری پیرامون سرمایه گذاری کشاورزی مسئولانه، در چارچوب تعهدات امنیت جهانی غذا و همچنین اصول سرمایه گذاری کشاورزی مسئولانه، توجه داریم.

۱۱۶- ما بر ضرورت پرداختن به علل ریشه ای نوسانات بیش از حد قیمت غذا، شامل علل ساختاری آن، در تمامی سطوح و نیاز به مدیریت خطر افزایش بیش از حد قیمت های محصولات کشاورزی و پیامدهای آن بر امنیت و تغذیه جهانی غذا و همچنین برای کشاورزان خرده پا و فقرای ساکن شهرها، تأکید می کنیم.

۱۱۷- ما به اهمیت اطلاعات به موقع، دقیق و شفاف در کمک به رویاروی با نوسانات بیش از حد قیمت غذا اذعان داریم و در این راستا، سیستم اطلاعات بازار کشاورزی که توسط سازمان غذا و کشاورزی ملل متحد (FAO^۱) عرضه شده، را مدنظر داشته و بر مشارکت سازمان های بین المللی، بازیگران بخش خصوصی و دولتها در تضمین انتشار عمومی به موقع اطلاعات مرتبط با محصولات با کیفیت به بازار غذا، تصریح می نماییم.

۱۱۸- ما تأکید می کنیم که سیستم باز چند جانبه تجاری جهانی، مبتنی بر قوانین، بدون تبعیض و عادلانه، توسعه کشاورزی و روستایی را در کشورهای در حال توسعه ارتقا خواهد داد و به امنیت جهانی غذا کمک خواهد کرد. ما بر

^۱ Food and Agriculture Organization

بکارگیری راهبردهای ملی، منطقه ای و بین المللی برای ارتقای مشارکت کشاورزان، به ویژه کشاورزان خرده پا، از جمله زنان در بازارهای محلی، بومی، منطقه ای و بین المللی اصرار داریم .

آب و بهداشت

۱۱۹- ما می دانیم که آب هسته اصلی توسعه پایدار بوده و به طور تنگاتنگ با شماری از چالش های کلیدی جهانی در ارتباط است. بنابراین ما بر اهمیت یکپارچه سازی قوانین آب در توسعه پایدار تصریح کرده و اهمیت حیاتی آب و بهداشت آن را در ابعاد سه گانه توسعه پایدار تأکید می کنیم.

۱۲۰- ما تعهداتمان مندرج در برنامه اجرایی ژوهانسبورگ و بیانیه هزاره را درخصوص به نصف رساندن جمعیت مردمانی که به آب آشامیدنی سالم و بهداشت اولیه آن دسترسی ندارند و توسعه مدیریت یکپارچه منابع آبی و طرح های بهره وری آب و حصول اطمینان از استفاده پایدار از آب، تا سال ۲۰۱۵، مورد تأکید قرار می دهیم. ما به تحقق تدریجی دسترسی عموم به آب آشامیدنی سالم و مقرون به صرفه و بهداشت اولیه بعنوان ضرورتی برای ریشه کنی فقر، توانمندسازی زنان و حفاظت از سلامت بشری و نیز به بهبود اجرای مدیریت یکپارچه منابع آبی، به طور قابل توجه در تمامی سطوح، متعهد می شویم. در این راستا، ما به تعهد نسبت به حمایت از این گونه تلاش ها، به ویژه برای کشورهای درحال توسعه، از طریق بسیج منابع مالی از تمامی منابع، ظرفیت سازی و انتقال فناوری تأکید می کنیم.

۱۲۱- ما بر تعهداتمان در خصوص حق بشر درمورد آب آشامیدنی سالم و بهداشت آن، که با احترام کامل به حاکمیت ملی منجر به تحقق تدریجی آن برای مردم می گردد، تأکید می نماییم. همچنین ما درخصوص تعهداتمان مندرج در سند بین المللی دهه اقدام درخصوص " آب برای زندگی " در سالهای ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۵ تصریح می کنیم.

۱۲۲- ما نقش کلیدی را که اکوسیستم ها در حفظ کیفیت و کمیت آب و نیز اقدامات حمایتی در درون مناطق پایدار حفاظت شده و مدیریت شده این اکوسیستم ها ایفا می کنند، می شناسیم.

۱۲۳- ما نیاز به اتخاذ اقداماتی برای مقابله با سیل، خشکسالی و کمبود آب، پرداختن به تعادل بین عرضه و تقاضای آب، از جمله درخصوص منابع آبی غیرمتعارف، و بسیج منابع مالی و سرمایه گذاری در زیرساختهای آب و خدمات بهداشتی آن، مطابق با اولویتهای ملی را مورد تأکید قرار می دهیم.

۱۲۴- ما بر ضرورت اتخاذ اقدامات قابل توجه برای کاهش آلودگی آب و افزایش کیفیت آب، بهبود قابل توجه تصفیه فاضلاب، بهره وری آب و کاهش اتلاف آب، تأکید می کنیم. به منظور دستیابی به این مهم، ما بر ضرورت کمک و همکاری بین المللی تأکید می کنیم.

انرژی

۱۲۵- ما می دانیم نقش حیاتی که انرژی در فرآیند توسعه ایفا می کند برای دسترسی به خدمات نوین انرژی پایدار در ریشه کنی فقر، نجات زندگی، بهبود سلامت و کمک به تأمین نیازهای اولیه بشر می باشد. ما تأکید می کنیم که این خدمات برای فراگیری اجتماعی و برابری جنسیتی ضروری است و همچنین اینکه انرژی، ماده اولیه کلیدی برای تولید می باشد. ما تسهیل در پشتیبانی برای دسترسی به این خدمات را برای ۱/۴ میلیارد نفر در سراسر جهان که در حال حاضر از این خدمات محروم هستند، متعهد می شویم. ما می دانیم که دسترسی به این خدمات برای دستیابی به توسعه پایدار بسیار مهم و حیاتی است.

۱۲۶- ما بر ضرورت مقابله با چالشهای دسترسی به خدمات نوین انرژی پایدار برای همه، به ویژه برای فقرا حتی در زمانی که به آن دسترسی دارند اما قادر به پرداخت هزینه های آن نیستند، تأکید می کنیم. ما بر ضرورت اقدام بیشتر برای بهبود این وضعیت، شامل بسیج منابع مالی کافی، که تأمین این خدمات را با یک روش قابل قبول و اعتماد، مقرون به صرفه، اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی در کشورهای در حال توسعه دنبال نماید، تأکید می نماییم.

۱۲۷- ما حمایت از اجرای سیاستها و راهبردهای ملی و زیر ملی بر مبنای شرایط ملی و آرمان های توسعه ای، استفاده از ترکیب مناسب انرژی برای پاسخگویی به نیازهای توسعه ای، از جمله از طریق افزایش استفاده از منابع انرژی تجدید پذیر و دیگر فناوری ها با انتشار کمتر کربن، استفاده بهینه تر از انرژی، اتکای بیشتر به فناوریهای پیشرفته انرژی، شامل فناوری های پاک تر سوخت فسیلی و استفاده پایدار از منابع سنتی انرژی را، مورد تأکید قرار می دهیم. ما به ارتقای خدمات نوین انرژی پایدار برای همه از طریق تلاش های ملی و زیر ملی از جمله برق رسانی و ترویج راهکارهای پخت و پز و گرمایشی، از جمله از طریق اقدامات مشترک برای به اشتراک گذاشتن بهترین اقدامات و سیاستهای اتخاذی، متعهد می شویم. ما از دولتها می خواهیم محیطی توانمند که سرمایه گذاری بخش خصوصی و عمومی را در فناوری انرژی پاک تر تسهیل می نماید، ایجاد نمایند.

۱۲۸- ما می دانیم که بهبود راندمان انرژی، افزایش سهم انرژی تجدید پذیر و فناوریهای پاک تر و کارآمدتر انرژی، شامل مقابله با تغییرات آب و هوا، برای توسعه پایدار مهم هستند. همچنین ما نیاز به اقدامات راندمانی انرژی در برنامه ریزی های شهری، ساختمان ها، حمل و نقل و در تولید کالا و خدمات و طراحی محصولات درک می کنیم. همچنین ما اهمیت ارتقای مشوق های جایگزین و حذف موانع بر سر راه کارآمدی انرژی و تنوع سبد انرژی شامل ارتقای پژوهش و توسعه در تمامی کشورها منجمله کشورهای در حال توسعه را می دانیم.

۱۲۹- ما ایجاد ابتکار عمل دبیرکل سازمان ملل درخصوص "انرژی پایدار برای همه" که متمرکز بر سهولت دسترسی به انرژی، راندمان انرژی و انرژی های تجدید پذیر می باشد را، در نظر داریم. ما همگی به اقدام برای انرژی پایدار برای همه، و از طریق آن، کمک به ریشه کنی فقر و هدایت به سمت توسعه پایدار و رونق جهانی، مصمم هستیم. ما می دانیم که فعالیت کشورها در مورد مسایل گسترده انرژی، از اهمیت زیادی برخوردار است و طبق چالش ها، ظرفیتهای و شرایط از جمله ترکیب سبد انرژی خود، اولویت بندی شده اند.

گردشگری پایدار

۱۳۰- ما تأکید می‌کنیم که گردشگری با مدیریت و طراحی شده موفق، می‌تواند کمک قابل توجهی به ابعاد سه‌گانه توسعه پایدار نموده، ارتباط نزدیکی با دیگر بخش‌ها داشته و می‌تواند مشاغل و فرصت‌های تجاری مناسب ایجاد و تولید نماید. ما بر ضرورت حمایت از فعالیتهای پایدار گردشگری و ظرفیت‌سازی مرتبط که آگاهی‌های زیست‌محیطی، صیانت از محیط زیست، حمایت از حیات وحش، گونه‌های گیاهی، تنوع زیستی، اکوسیستم‌ها و تنوع فرهنگی را ارتقا می‌دهد، و بهبود رفاه و معیشت جوامع محلی را با حمایت از اقتصاد بومی آنها و محیط زیست طبیعی و انسانی بعنوان یک اصل کلی بهبود می‌بخشد، آگاهیم. ما برای پشتیبانی از فعالیتهای گردشگری پایدار و ظرفیت‌سازی در کشورهای درحال توسعه به منظور دستیابی به توسعه پایدار، توجه بیشتر جهانی را فرا می‌خوانیم.

۱۳۱- ما افزایش سرمایه‌گذاری در گردشگری پایدار، شامل طبیعت‌گردی و گردشگری فرهنگی که ممکن است ایجاد بنگاههای کوچک و بزرگ و تسهیل دسترسی به منابع مالی از طریق ابتکارات کم‌اعتبار برای فقرا، مردمان بومی و جوامع محلی در مناطقی با پتانسیل طبیعت‌گردی بالا فراهم آورد، تشویق می‌کنیم.

حمل و نقل پایدار

۱۳۲- ما توجه داریم که حمل و نقل و جابجایی، در مرکز توسعه پایدار قرار دارند. حمل و نقل پایدار می‌تواند رشد اقتصادی را افزایش و دسترسی را بهبود بخشد. حمل و نقل پایدار، یکپارچگی بهتر اقتصادی را با احترام به محیط زیست، محقق می‌سازد. ما اهمیت جابجایی موثر مردم و کالا و دسترسی به حمل و نقل ایمن، مقرون به صرفه و سازگار با محیط زیست را، بعنوان ابزاری برای بهبود عدالت اجتماعی، سلامت، تداوم شهرها، ارتباط شهر-روستا و بهره‌وری از مناطق روستایی، درک می‌کنیم. در این راستا، ما ایمنی جاده را بعنوان بخشی از تلاش‌هایمان برای دستیابی به توسعه پایدار، مورد توجه قرار می‌دهیم.

۱۳۳- ما از توسعه سیستم‌های حمل و نقلی پایدار شامل سیستم‌های کارآمد چندمدلی انرژی، به ویژه سیستم‌های حمل و نقل جمعی، سوختها و خودروهای پاک و همچنین سیستم‌های بهبودیافته حمل و نقلی در مناطق روستایی، حمایت می‌کنیم. ما ضرورت ارتقای رویکرد یکپارچه برای سیاست‌گذاران در سطح ملی، منطقه‌ای و محلی برای خدمات حمل و نقلی جهت ارتقای توسعه پایدار را درک می‌کنیم. همچنین ما می‌دانیم که نیازهای خاص توسعه‌ای کشورهای درحال توسعه و محصور در خشکی درخصوص ترانزیت نیاز به ایجاد سیستم‌های حمل و نقلی گذار به توسعه پایدار دارد. ما در این خصوص، بر ضرورت حمایت بین‌المللی از کشورهای در حال توسعه اذعان داریم.

شهرهای پایدار و سکونت‌گاههای انسانی

۱۳۴- ما می‌دانیم اگر این موضوع به خوبی برنامه‌ریزی و توسعه یابد، از جمله از طریق برنامه‌ریزی تلفیقی و رویکردهای مدیریتی، می‌تواند شهرها را از لحاظ اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی به جوامع پایداری ارتقا دهد. در این خصوص، ما نیاز به توسعه رویکردی جامع برای توسعه شهری و سکونت‌گاههای انسانی را که تأمین مسکن ارزان و زیرساختهای آن و بهبود وضعیت مناطق فقیرنشین (حلبی‌آبادها) و بازسازی شهری را اولویت قرار می‌دهد، درک می‌کنیم. ما به فعالیت درجهت بهبود کیفیت سکونت‌گاههای انسانی، شامل بهبود شرایط زندگی و کار ساکنین شهری و روستایی در راستای ریشه‌کنی فقر و با دسترسی همه مردم به خدمات پایه، مسکن و امکان جابجایی، متعهد

می شویم. همچنین ما نیاز به حفاظت از میراث فرهنگی و طبیعی سکونت گاههای انسانی، تجدید حیات مناطق تاریخی و بازسازی مراکز شهری را اذعان می داریم.

۱۳۵- ما به ارتقای یک رویکرد یکپارچه برای برنامه ریزی و ساخت شهرهای پایدار و سکونت گاههای شهری، از جمله از طریق حمایت از مراجع محلی، افزایش آگاهی های عمومی و ارتقای مشارکت ساکنین شهری شامل فقرا، در تصمیم گیری ها، متعهد می شویم. همچنین ما به ارتقای سیاستهای توسعه پایدار که از مسکن فراگیر و خدمات اجتماعی، از محیط زندگی ایمن و سلامت برای همه به ویژه کودکان، جوانان، زنان و افراد مسن و معلول، از انرژی و حمل و نقل پایدار و مقرون به صرفه، از ارتقا، حفاظت و احیای فضای سبز و ایمن شهری، از آب آشامیدنی سالم و پاک و بهداشت آن، از کیفیت هوای سالم، از اشتغالزایی مناسب، و از بهبود برنامه ریزی شهری و بهبود وضعیت حلی آبادها، پشتیبانی می کنند، متعهد می شویم. علاوه بر این ما از مدیریت پایدار پسماند با بکارگیری اصل ۳R (کاهش، استفاده مجدد و بازیافت) حمایت می کنیم. ما اهمیت توجه به کاهش خطرات بلافا، آمادگی نسبت به خطرات آب و هوایی در برنامه ریزی های شهری را مورد تأکید قرار می دهیم. ما تلاش برای متوازن کردن توسعه در مناطق شهری با مناطق روستایی را می شناسیم.

۱۳۶- ما اهمیت افزایش تعداد کلان شهرها، شهرها و شهرکهایی که در حال اجرای سیاستهای برنامه ریزی و طراحی پایدار شهری به منظور پاسخگویی موثر به رشد مورد انتظار جمعیت شهری در دهه های آتی هستند را تأکید می نماییم. ما فواید برنامه ریزی پایدار شهری با مشارکت ذینفعان مختلف و با استفاده کامل از توزیع اطلاعات و داده های جنسیتی، شامل روند روبه رشد جمعیت، توزیع درآمد و سکونتگاههای غیر رسمی را مدنظر داریم. ما از نقش مهم حکومتهای شهری (شهرداری ها) در تنظیم چشم اندازی برای شهرهای پایدار با آغاز برنامه ریزی مخصوص این مناطق و با مرمت شهرها و محله های قدیمی توأم با اتخاذ برنامه های کارآمد انرژی، در مدیریت ساختمان و توسعه پایدار و سیستم های مناسب حمل و نقل محلی آگاهیم. علاوه بر این ما اهمیت برنامه ریزی چند منظوره و تشویق حمل و نقل غیر موتوری از جمله ارتقای زیرساختهای مرتبط با عابر پیاده و دوچرخه سواری را می دانیم.

۱۳۷- ما می دانیم که مشارکت بین شهرها و جوامع، نقش مهمی در ارتقای توسعه پایدار ایفا می کند. در این راستا، ما بر ضرورت تقویت ساز و کارها و در زمینه های موجود همکاری، ترتیبات مشارکتی و دیگر ابزارهای اجرایی برای پیشبرد هماهنگ دستور کار اسکان با مشارکت تمامی نهادهای مرتبط با سازمان ملل متحد و با هدف کلی دستیابی به توسعه پایدار شهری، تأکید می کنیم. علاوه بر این ما نیاز به ادامه کمک های مالی مناسب و قابل پیش بینی به اسکان بشر ملل متحد و بنیاد سکونت گاههای انسانی را تا حصول اطمینان از اجرای بموقع، موثر و محکم دستور کار اسکان در سطح جهانی، مستمر و لازم می دانیم.

سلامت و جمعیت

۱۳۸- ما می دانیم که سلامت یک پیش شرط و یک نتیجه و شاخص برای هر سه بعد توسعه پایدار است. ما درک می کنیم که اهداف توسعه پایدار تنها در صورت عدم شیوع بالای بیماری های واگیردار و غیر واگیر و در جایکه انسان ها بتواند به شرایط رفاه فیزیکی، روحی و اجتماعی برسند، می تواند به دست آید. ما متقاعد شده ایم به اینکه اقدام درخصوص عوامل اجتماعی و زیست محیطی سلامت، هر دوبرای فقرا، قشر آسیب پذیر و برای کل جمعیت، به منظور

ایجاد جامعه سلامت، یکپارچه، عادلانه و مولد اقتصادی، مهم است. ما ندای تحقق کامل حق بهره گیری از بالاترین استانداردهای سلامت جسمی و روحی را سر می دهیم.

۱۳۹- همچنین ما اهمیت پوشش جهانی بهداشت، به منظور افزایش سلامت، انسجام اجتماعی و بشر و توسعه پایدار اقتصادی را می دانیم. ما به تقویت نظام سلامت با تحت پوشش قرار دادن عادلانه جهانی آن، متعهد می شویم. ما دخالت تمامی بازیگران مربوطه برای اقدام هماهنگ چند بخشی، برای رسیدگی فوری به نیازهای سلامت مردم جهان را درخواست می کنیم .

۱۴۰- ما تأکید می کنیم که HIV^۷ و ایدز، مالاریا، سل، آنفلوآنزا، فلج اطفال و دیگر بیماریهای مسری، نگرانی های جدی جهانی باقی مانده اند، و ما به تلاش مضاعف برای دسترسی جهانی به پیشگیری، درمان، مراقبت و حمایت از HIV، و به از بین بردن انتقال HIV از مادر به کودک، و همچنین به تجدید و تقویت مبارزه بر ضد مالاریا، سل و بیماری های مناطق حاره، متعهد می شویم.

۱۴۱- ما اذعان می داریم که رنج و تهدید جهانی و بیماری های غیرواگیر، یکی از چالش های اصلی توسعه پایدار در قرن بیست و یک را شامل می باشد. ما به تقویت نظام سلامت نظام سلامت با تحت پوشش قرار دادن عادلانه جهانی آن و ارتقای دسترسی مقرون به صرفه به پیشگیری، درمان، مراقبت و حمایت از بیماریهای غیر واگیر، به ویژه سرطان، بیماریهای قلبی عروقی، بیماری های مزمن تنفسی و دیابت، متعهد می شویم. همچنین ما به ایجاد یا تقویت سیاستهای ملی چندبخشی برای پیشگیری و کنترل بیماریهای غیر واگیر متعهد می شویم. ما می دانیم که کاهش آلودگی هوا، آب و مواد شیمیایی منجر به اثرات مثبت بر سلامت می شود.

۱۴۲- ما مجدد بر حق استفاده کامل، از مفاد مندرج در توافقنامه جنبه های تجاری حقوق مالکیت معنوی (TRIPS)، بیانیه دوحه درخصوص این توافقنامه و سلامت عمومی، تصمیم ۳۰ آگوست ۲۰۰۳ شورای عمومی سازمان تجارت جهانی (WTO) درخصوص اجرای پاراگراف ۶ بیانیه دوحه درخصوص توافقنامه TRIPS و سلامت عمومی تأکید می کنیم، و زمانی حق استفاده از این حقوق تکمیل می شود که اصلاح ماده ۳۱ توافقنامه، انعطاف لازم برای حفاظت از سلامت عمومی، به ویژه ارتقای دسترسی به دارو برای همه را تأمین نماید، و در این راستا، کمک به کشورهای درحال توسعه را تشویق می کنیم.

۱۴۳- ما همکاری و مساعدت بیشتر در سطوح ملی و بین الملل را برای تقویت نظام سلامت از طریق افزایش تأمین مالی، بکارگیری، توسعه و آموزش و حفظ نیروی کار بخش سلامت، با بهبود توزیع و دسترسی به داروهای ایمن، ارزان، موثر و با کیفیت، واکسن و فناوری های پزشکی، و نیز با بهبود زیرساختهای بخش سلامت، فرا می خوانیم. ما از نقش رهبری سازمان جهانی بهداشت بعنوان مرجع هدایت گر و هماهنگ کننده فعالیت های بین المللی در عرصه بهداشت، حمایت می کنیم.

^۷ human immunodeficiency virus

۱۴۴- ما پیش‌نظام مند روندهای جمعیت و پیش‌بینی خود را درخصوص سیاستها و راهبردهای توسعه ملی، روستایی و شهری خود متعهد می‌شویم. ما از طریق برنامه ریزی و آینده‌نگری، می‌توانیم فرصتها را به دست آوریم و با چالشهای مرتبط با تغییرات جمعیتی، شامل مهاجرت مقابله نماییم.

۱۴۵- ما اجرای کامل و موثر "سکوی عمل پکن" و "برنامه عمل کنفرانس بین‌المللی جمعیت و توسعه"، و نتایج کنفرانس‌های بازنگری آنها، شامل تعهدات منجر به سلامت جنسی و باروری و ارتقا و حفاظت از تمامی حقوق بشر در این زمینه را خواستاریم. ما نیاز به تأمین دسترسی جهانی به سلامتی باروری، شامل برنامه ریزی خانواده و سلامت جنسی و تلفیق سلامت باروری در برنامه‌ها و راهبردهای ملی را مورد تأکید قرار می‌دهیم.

۱۴۶- ما به کاهش مرگ و میر مادران و کودکان و بهبود سلامت زنان، مردان، جوانان و کودکان متعهد می‌شویم. ما مجدد بر تعهداتمان درخصوص برابری جنسیتی و حفاظت از حقوق زنان، مردان و جوانان برای کنترل و تصمیم‌گیری آزادانه و مسئولانه درخصوص موضوعات مرتبط با جنسیت آنها، از جمله دسترسی به سلامت جنسی و باروری، رهایی از اجبار، تبعیض و خشونت تأکید می‌کنیم. ما برای حصول اطمینان از اینکه نظام‌های سلامت، اطلاعات لازم و خدمات بهداشتی را در پرداختن به سلامت جنسی و باروری زنان، از جمله کارهایی که به سمت دسترسی جهانی به روش‌های نوین ایمن، موثر، مقرون به صرفه و قابل قبول به منظور برنامه ریزی خانواده برای سلامت زنان و پیشبرد برابری جنسیتی لازم است تأمین خواهد نمود، فعالانه تلاش می‌نماییم.

ارتقای اشتغال کامل و مولد، کارمناسب برای همه و حفاظت اجتماعی

۱۴۷- ما می‌دانیم که ریشه‌کنی فقر، اشتغال کامل و مولد و کار مناسب برای همه، و یکپارچگی و حفاظت اجتماعی، با یکدیگر مرتبط و متقابلاً در حال تقویت یکدیگر هستند و بایستی محیط‌های توانمند برای ارتقای این نیاز در تمامی سطوح ایجاد شود.

۱۴۸- ما در مورد شرایط بازار کار و کمبود گسترده فرصتهای شغلی مناسب، به ویژه برای زنان و مردان جوان نگران هستیم. ما از تمامی دولت‌ها می‌خواهیم از طریق سیاستها و اجرای راهبردهای توسعه‌ای خود، در تأمین دسترسی جوانان به کار مناسب و مولد، با چالش‌های جهانی اشتغال جوانان مقابله نمایند، زیرا طی دهه‌های آتی لازم است مشاغل مناسب ایجاد شده تا از کاهش فقر و توسعه فراگیر و پایدار اطمینان حاصل گردد.

۱۴۹- ما به اهمیت اشتغال زایی با سرمایه‌گذاری و توسعه اقتصاد سالم، موثر و کارآمد و زیرساخت اجتماعی و ظرفیتهای مولد برای توسعه پایدار و رشد اقتصادی پایدار، فراگیر و عادلانه، آگاهیم. ما کشورها را به افزایش سرمایه‌گذاری ساختاری برای گسترش توسعه پایدار فرا می‌خوانیم و برای حمایت از صندوق، برنامه‌ها و آژانس‌های سازمان ملل متحد برای کمک به و ارتقای تلاش کشورهای در حال توسعه، به ویژه کشورهای کمتر توسعه یافته، توافق داریم.

۱۵۰- ما اهمیت اشتغال زایی را با اتخاذ سیاستهای اقتصادی کلان آینده‌نگر، به منظور ارتقای توسعه پایدار و منتهی به سمت رشد اقتصادی پایدار، فراگیر و عادلانه، افزایش فرصتهای شغلی مولد و ارتقای توسعه کشاورزی و صنعتی، می‌شناسیم.

۱۵۱- ما بر ضرورت افزایش فرصتهای شغلی و درآمدزایی برای همه، به ویژه برای زنان و مردانی که در فقر زندگی می کنند تأکید می کنیم، و در این راستا ما از تلاشهای ملی برای تأمین فرصتهای شغلی جدید برای فقرا در مناطق روستایی و شهری شامل حمایت از بنگاههای کوچک و متوسط، حمایت می کنیم.

۱۵۲- ما می دانیم که کارگران بایستی به آموزش، مهارت، مراقبتهای بهداشتی، تأمین اجتماعی، حقوق اساسی کار، حفاظت اجتماعی و قانونی، شامل ایمنی و بهداشت شغلی، و فرصتهای مناسب کاری، دسترسی داشته باشند. دولتها، اتحادیه های صنفی، کارگران و کارفرمایان، همگی در ارتقای وضعیت کار برای همه نقش ایفا می کنند، و همه آنها بایستی به قشر جوان به منظور دستیابی به مهارتهای لازم و فرصتهای شغلی شامل بخش های جدید و نوظهور کمک نمایند. زنان و مردان بایستی بطور برابر برای به دست آوردن مهارتهای شغلی و همچنین حفاظت کارگری، به فرصتها دسترسی داشته باشند. ما اهمیت گذار عادلانه، شامل برنامه هایی برای کمک به کارگران برای تغییر وضعیت بازار کار را، درک می کنیم.

۱۵۳- ما همچنین می دانیم که کار غیررسمی با دستمزد کم، که عمدتاً توسط زنان انجام می شود، به صورت پایدار به رفاه بشر و توسعه پایدار کمک می نماید. در این راستا، ما به اقدام نسبت به ایجاد شرایط کاری مناسب و ایمن و تأمین دسترسی به حمایت اجتماعی و آموزش، متعهد می شویم.

۱۵۴- ما می دانیم که فرصت های شغلی مناسب برای همه و اشتغال زایی می تواند از طریق سرمایه گذاری های خصوصی و عمومی در نوآوری های علمی و فناوری، فعالیت عمومی در بازسازی، احیا و حفاظت منابع طبیعی و اکوسیستم ها و همچنین خدمات اجتماعی و محلی ایجاد شود. ما به منظور اشتغال زایی برای قشر فقیر، در احیا و مدیریت منابع طبیعی و اکوسیستم ها، بوسیله ابتکارات دولتی ترغیب شده، و بخش خصوصی را به کمک در ایجاد کار مناسب برای همه و اشتغال زایی برای هر دو قشر زن و مرد، به ویژه برای جوانان، از طریق مشارکت با بنگاهها و تعاونی های کوچک و متوسط، تشویق می کنیم. در این خصوص، ما بر اهمیت تلاش به منظور افزایش تبادل اطلاعات و دانش درخصوص کار مناسب برای همه و اشتغال زایی از جمله نوآوری مشاغل سبز و مهارتهای مرتبط، و همچنین تسهیل یکپارچگی داده های مرتبط با سیاستهای ملی اقتصادی و اشتغال، اذعان داریم.

۱۵۵- ما به اشتراک گذاری تجارب و بهترین اقدامات را برای پرداختن به سطوح بالای بیکاری و کم کاری، به ویژه در میان قشر جوان، تشویق می نماییم.

۱۵۶- ما بر نیاز به تأمین حمایت اجتماعی برای تمامی اعضای جامعه، پرورش، رشد، آمادگی، عدالت اجتماعی و همبستگی از جمله برای کسانی که در بخش اقتصاد رسمی اشتغال ندارند، را تأکید می نماییم. در این راستا، ما به شدت، نوآوریهای ملی و محلی با هدف تأمین حمایت از طبقات اجتماعی برای همه شهروندان را تشویق می نماییم. ما از گفتگوی جهانی درخصوص بهترین اقدامات برای برنامه های تأمین اجتماعی که ابعاد سه گانه توسعه پایدار را مورد توجه قرار می دهد، حمایت می کنیم، در این رابطه، ما توصیه ۲۰۲ "سازمان بین المللی کار" درخصوص طبقات ملی تأمین اجتماعی را مورد توجه قرار می دهیم.

۱۵۷- ما توجه دولتها را، به ارتقا و حفاظت موثر از حقوق بشر و آزادی اولیه تمامی مهاجران صرفنظر از وضعیت مهاجرت، به ویژه زنان و کودکان، و رسیدگی به مهاجرت های بین المللی از طریق همکاری و گفتگوهای بین المللی، منطقه ای یا

دوجانبه و یک رویکرد جامع و متوازن برای شناختن نقش و مسئولیت کشورهای مبدأ، ترانزیت و مقصد، در ارتقا و حفاظت از حقوق بشر تمامی مهاجران، و پرهیز از رویکردهایی که ممکن است آسیب پذیری را تشدید نماید، جلب می نماییم.

اقیانوس ها و دریاها

۱۵۸- ما می دانیم که اقیانوس ها، دریاها و نواحی ساحلی از اجزاء یکپارچه و ضروری اکوسیستم زمین هستند و برای حفظ زمین، حیاتی هستند و اینکه حقوق بین المللی، همانگونه که در کنوانسیون ملل متحد در خصوص حقوق دریا منعکس شده، چارچوب قانونی برای حفاظت و استفاده پایدار از اقیانوس ها و منابع آنها ارائه می نماید. ما بر اهمیت حفاظت و استفاده پایدار از اقیانوس ها و دریاها و منابع آنها برای توسعه پایدار از طریق کمک آنها به ریشه کنی فقر، رشد اقتصادی پایدار، امنیت غذایی و ایجاد معیشت و کار مناسب پایدار و همزمان با حفاظت از تنوع زیستی و محیط زیست دریایی و مقابله با اثرات تغییرات آب و هوایی، تأکید می کنیم. بنابراین ما به حفاظت، احیا، سلامت، بهره وری و آمادگی اقیانوس ها و اکوسیستم های دریایی و همچنین حفظ تنوع زیستی آنها، توانایی حفاظت و استفاده پایدار از آنها برای نسل های حال و آینده، و به کاربرد موثر رویکرد اکوسیستمی و رویکرد پیشگیرانه در مدیریت فعالیتهای مؤثر بر محیط زیست دریایی، مطابق با حقوق بین المللی، به منظور فراهم آوری ابعاد سه گانه توسعه پایدار، متعهد می شویم.

۱۵۹- ما اهمیت کنوانسیون ملل متحد در خصوص حقوق دریا به منظور پیشبرد توسعه پایدار و نزدیکی آن به پذیرش جهانی توسط کشورها را درک می کنیم، و در این راستا ما تمام اعضای این کنوانسیون را به اجرای کامل تعهدات خود در این کنوانسیون فرا می خوانیم.

۱۶۰- ما اهمیت ظرفیت سازی کشورهای در حال توسعه را به منظور قابلیت بهره برداری از فواید حفاظت و استفاده پایدار از اقیانوس ها و دریاها و منابع آنها می شناسیم، و در این خصوص، ما به ضرورت همکاری در تحقیقات عملی دریایی به منظور اجرای قوانین کنوانسیون حقوق دریای ملل متحد و نتایج نشستهای اصلی توسعه پایدار و همچنین برای انتقال فناوری، با در نظر گرفتن "معیارها و دستور العمل های کمیسیون بین الدولی اقیانوس شناسی در خصوص انتقال فناوری دریایی"، تأکید می کنیم.

۱۶۱- ما از فرآیند منظم گزارش دهی و ارزیابی جهانی وضعیت محیط زیست دریایی، شامل جنبه های اقتصادی اجتماعی آن که تحت نظارت مجمع عمومی سازمان ملل تشکیل شده، حمایت می کنیم و چشم انتظار تکمیل اولین ارزیابی یکپارچه جهانی از وضعیت محیط زیست دریایی تا سال ۲۰۱۴ جهت بررسی در مجمع عمومی بعدی می باشیم. ما دولتها را به توجه به یافته های ناشی از ارزیابی در سطوح مقتضی، ترغیب می نماییم.

۱۶۲- ما اهمیت حفاظت و استفاده پایدار از تنوع زیستی دریایی فراتر از نواحی تحت قلمرو ملی را درک می کنیم. ما به تلاش کنونی گروه کاری غیر رسمی موقت، تحت نظر مجمع عمومی به منظور مطالعه موضوعات مرتبط با حفاظت و استفاده پایدار از تنوع زیستی دریایی فراتر از قلمرو ملی، توجه داریم. با تکیه بر تلاش این گروه کاری و پیش از پایان شصت و نهمین نشست مجمع عمومی، ما به پرداختن فوری، به موضوع حفاظت و استفاده پایدار از تنوع زیستی دریایی مناطق فراتر از قلمرو ملی، از جمله با تصویب تصمیمی برای ایجاد ابزار بین المللی تحت نظارت کنوانسیون حقوق دریای ملل متحد، متعهد می شویم.

۱۶۳- ما نگران سلامت اقیانوس ها و تنوع زیستی دریاها که تحت تأثیر منفی آلودگی دریایی از جمله بقایای دریایی به ویژه پلاستیک، آلاینده های آلی پایدار، فلزات سنگین و ترکیبات نیتروژنی، از تعدادی منابع دریایی و خشکی شامل کشتیرانی و زهکشی های خشکی می باشند، هستیم. ما اقدام به کاهش آلودگی اکوسیستم های دریایی ناشی از سوانح و تأثیرات آن، از جمله با اجرای موثر کنوانسیون های مرتبط مصوب در چارچوب سازمان بین المللی دریانوردی (IMO^۸) و پیگیری طرح های ابتکاری برنامه حفاظت جهانی از محیط زیست دریایی ناشی از فعالیتهای با منشاء خشکی و همچنین اتخاذ راهبردهای هماهنگ برای این منظور، را متعهد می شویم. ما همچنین بر اساس داده های جمع آوری شده تا سال ۲۰۲۵، دستیابی به کاهش قابل توجهی از بقایای دریایی به منظور جلوگیری از آسیب به محیط زیست ساحلی و دریایی را متعهد می شویم.

۱۶۴- ما به تهدید جدی که گونه های مهاجم بیگانه، به اکوسیستم ها و منابع دریایی وارد می نمایند، اهمیت می دهیم و به اجرای اقدامات لازم در جهت مدیریت اثرات سوء زیست محیطی و جلوگیری از معرفی گونه های مهاجم بیگانه شامل آنهایی که مصوب چارچوب IMO می باشند، متعهد می شویم.

۱۶۵- ما توجه داریم که افزایش سطح آب دریا و فرسایش ساحلی، تهدیدی جدی برای بسیاری از مناطق ساحلی و جزایر، به ویژه در کشورهای در حال توسعه می باشند، و در این راستا، ما جامعه بین المللی را به افزایش تلاش های خود برای مقابله با این چالش ها فرا می خوانیم.

۱۶۶- ما پشتیبانی از اقداماتی که به اسیدی شدن اقیانوس و اثرات تغییرات اقلیم بر منابع و اکوسیستم های دریایی و ساحلی می پردازد، را خواستاریم. در این راستا، ما نیاز به کار جمعی به منظور جلوگیری از اسیدی شدن بیشتر اقیانوس و همچنین ارتقای آمادگی اکوسیستم های دریایی و جوامعی که معیشت آنها به این اکوسیستم ها وابسته است، و حمایت از تحقیقات علمی دریایی، پایش و نظارت اسیدی شدن اقیانوس و به ویژه اکوسیستم های آسیب پذیر، از طریق افزایش همکاری های بین المللی در این زمینه، را تصریح می کنیم.

۱۶۷- ما به نگرانی مان در مورد اثرات بلقوه زیست محیطی باروری اقیانوس تأکید می کنیم. در این خصوص، ما تصمیمات مرتبط با باروری اقیانوس که توسط ارکان بین الدولی مرتبط به تصویب رسیده را فرا می خوانیم، و به ادامه مقابله با باروری اقیانوس، مطابق با رویکردی پیشگیرانه، تأکید می کنیم.

۱۶۸- ما به تشدید تلاش هایمان در نیل به اهداف توافق شده تا سال ۲۰۱۵، طی برنامه اجرایی ژوهانسبورگ برای حفظ یا احیای ذخایر، برای سطوحی که می توانند حداکثر بازده پایدار را به فوریت تولید نمایند، متعهد می شویم. در این راستا، ما به فوریت اقدامات لازم برای حفظ یا احیای تمامی ذخایر در حداقل سطوحی که می تواند حداکثر بازدهی پایدار را داشته باشد، با هدف دستیابی به اهداف آن در کوتاهترین زمان ممکن، با تعیین ویژگی های زیستی آنها، متعهد می شویم. برای دستیابی به این هدف، ما به فوریت توسعه و اجرای برنامه های مدیریتی دانش محور، شامل کاهش یا تعلیق ماهیگیری و تلاش مناسب با وضعیت ذخایر را متعهد می شویم. ما همچنین افزایش عملیاتی مدیریت صید، دور

^۸ International Maritime Organization

ریزی و دیگر اثرات نامطلوب اکوسیستمی شیلات، شامل از بین بردن شیوه های مخرب ماهیگیری، را متعهد می شویم. ما همچنین به افزایش اقدامات برای حفاظت از اکوسیستم های آسیب پذیر دریایی از اثرات نامطلوب قابل توجه، از جمله با استفاده موثر از ارزیابی اثرات، متعهد می شویم. چنین اقداماتی، شامل آن دسته که از طریق سازمان های ذیصلاح می باشد، بایستی طبق حقوق بین المللی، ابزارهای قانونی مرتبط بین المللی و قطعنامه های مربوط به مجمع عمومی سازمان ملل و خطوط راهنمای FAO (فائو) انجام پذیرد.

۱۶۹- ما از کشورهای عضو توافقنامه ۱۹۹۵ برای اجرای مفاد کنوانسیون حقوق دریای ملل متحد مرتبط با حفاظت و مدیریت ذخایر ماهی و ذخایر بالای ماهیان مهاجر، اجرای کامل توافقنامه و مطابق با بخش هفتم توافقنامه، شناسایی کامل نیازهای خاص کشورهای درحال توسعه را خواستاریم. علاوه بر این، ما از همه کشورها، اجرای "آئین نامه رفتاری: ماهیگیری مسئولانه و برنامه های عمل بین المللی و خطوط راهنمای فنی FAO (فائو) را خواستاریم.

۱۷۰- ما اذعان می داریم که ماهیگیری غیر قانونی، گزارش و کنترل نشده، بسیاری از کشورها را از منابع حیاتی طبیعی محروم نموده و برای آنها تهدیدی پایا برای توسعه پایدار باقی می ماند. ما مجدد به از بین بردن ماهیگیری غیرقانونی، گزارش و کنترل نشده مطابق با آنچه در برنامه اجرایی ژوهانسبورگ آمده و جلوگیری و مبارزه با این شیوه ها، از جمله از طریق موارد زیر متعهد می شویم: توسعه و اجرای برنامه های عمل ملی و منطقه ای مطابق با برنامه عمل بین المللی FAO (فائو)، برای جلوگیری، منع و از بین بردن ماهیگیری غیرقانونی، گزارش و کنترل نشده؛ اجرای اقدامات موثر و هماهنگ با قوانین بین المللی توسط کشورهای ساحلی، کشورهای دارای پرچم، کشورهای بندری، ملل هم سنخ و کشورهایی که ملیت آنها با مالکین ذینفع آنها (اشاره به مستعمرات) و دیگران که از ماهیگیری غیرقانونی، گزارش و کنترل نشده حمایت می کنند، با شناسایی شناورهایی که درگیر اینگونه ماهیگیریها هستند و توسط متخلفین از منافع آنها باز می مانند، و همچنین همکاری با کشورهای درحال توسعه به منظور شناسایی نظام مند نیازها و ظرفیت سازی، شامل پشتیبانی از پایش، کنترل، نظارت، تطبیق و سیستم های اعمال قوانین.

۱۷۱- ما دولتهایی که توافقنامه FAO (فائو)، در خصوص اقدامات دولتی بندری برای پیگیری، منع و حذف ماهیگیری غیرقانونی، گزارش نشده و کنترل نشده را امضا کرده اند، جهت شتاب به روند تصویب این توافقنامه با نگاهی به لازم الاجرا شدن سریع آن، فرا می خوانیم.

۱۷۲- ما نیاز به شفافیت و پاسخگویی در مدیریت ماهیگیری توسط سازمان های منطقه ای مدیریت شیلات را می دانیم. ما تلاش هایی که توسط سازمان های منطقه ای مدیریت شیلات به منظور بررسی عملکرد مستقل صورت می گیرد را درک می کنیم، و تمامی سازمان های منطقه ای مدیریت شیلات را به انجام منظم بررسی ها و قابل دسترس نمودن نتایج برای عموم، فرا می خوانیم. ما اجرای پیشنهاد های چنین بررسی هایی را تشویق و توصیه می کنیم که جامعیت این بررسی ها در طول زمان، در صورت لزوم، تقویت شود.

۱۷۳- ما به تعهداتمان مندرج در برنامه اجرایی ژوهانسبورگ به منظور حذف یارانه هایی که به ماهیگیری غیرقانونی، گزارش نشده و کنترل نشده و بیش از ظرفیت اعطا می شود، با لحاظ اهمیت این بخش برای کشورهای درحال توسعه، تأکید می کنیم، و ما به تعهداتمان جهت پذیرش اصول چند جانبه درخصوص یارانه های شیلاتی که بر دستور کار

توسعه دوحه و تعهدات بیانیه وزیران هنگ کنگ مرتبط با WTO، برای تقویت اصول یارانه ها که بر بخش شیلات اثر خواهد گذاشت، تصریح می نمایم، از جمله از طریق ممانعت از اشکال خاصی از یارانه های ماهیگیری که به بیش از ظرفیت و صید بی رویه اعطا می شود، شناسایی اقدامات مناسب و موثر خاص و متمایز برای کشورهای درحال توسعه و کمتر توسعه یافته که بایستی بخش جدایی ناپذیری از مذاکرات یارانه های ماهیگیری WTO باشد، در نظر گرفتن اهمیت این بخش در اولویت های توسعه ای، کاهش فقر، نگرانی های معیشت و امنیت غذایی را شامل می گردد. ما دولتها را به بهبود بیشتر شفافیت و گزارش دهی برنامه های موجود یارانه ماهیگیری از طریق سازمان تجارت جهانی ترغیب می نمایم. باتوجه به وضعیت منابع شیلاتی و بدون تعصب نسبت به تکالیف وزیران هنگ کنگ و دوحه مرتبط با WTO در خصوص یارانه های ماهیگیری یا نیاز به جمع بندی و خاتمه مذاکرات، ما دولتها را به حذف یارانه های اعطایی منجر به صید بیش از ظرفیت یا صید بی رویه و همچنین ممانعت از معرفی یارانه های جدید یا گسترش یا افزایش یارانه های موجود، تشویق می نمایم.

۱۷۴- ما شناسایی و جاری سازی راهبردها تا سال ۲۰۱۴ را به منظور کمک بیشتر به کشورهای درحال توسعه، به ویژه کشورهای کمتر توسعه یافته و کشورهای جزیره ای کوچک، در توسعه ظرفیتهای ملی برای حفاظت، مدیریت پایدار و تحقق مزایای ماهیگیری پایدار از جمله از طریق بهبود دسترسی به بازار برای محصولات شیلاتی در کشورهای درحال توسعه، خواستاریم.

۱۷۵- ما رعایت نیاز به حصول اطمینان از دسترسی به شیلات و اهمیت دسترسی به بازارها، برای معیشت ماهیگیران خرده پا و ماهر و ماهیگیران زن و همچنین مردم بومی و دیگر جوامع، به ویژه در کشورهای درحال توسعه، به خصوص کشورهای جزیره ای کوچک درحال توسعه، را متعهد می شویم.

۱۷۶- ما همچنین کمک عمده اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی مرجان های ساحلی، به ویژه جزایرها و سایر کشورهای ساحلی و همچنین آسیب پذیری گسترده مرجانهای ساحلی و جنگل های حرا را نسبت به تأثیراتی از قبیل تغییرات اقلیم، اسیدی شدن اقیانوس، صید بی رویه، اقدامات و آلودگی مخرب ناشی از ماهیگیری، می شناسیم. ما از همکاری های بین المللی با رویکرد حفظ مرجان های ساحلی و اکوسیستم جنگل های حرا و تحقق فواید اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی آنها و همچنین تسهیل کمکهای فنی و به اشتراک گذاری داوطلبانه اطلاعات، حمایت می کنیم.

۱۷۷- ما به اهمیت اقدامات حفاظتی ناحیه محور، شامل مناطق حفاظت شده دریایی، مطابق با حقوق بین المللی و مبتنی بر بهترین اطلاعات علمی قابل دسترس، بعنوان ابزاری برای حفاظت از تنوع زیستی و استفاده پایدار از اجزای آن، تأکید می نمایم. ما مصوبه X/۲ دهمین کنفرانس اعضای متعهد کنوانسیون تنوع زیستی که طی آن تا سال ۲۰۲۰، معادل ۱۰ درصد از نواحی دریایی و ساحلی، به ویژه نواحی که دارای اهمیت خاص برای تنوع زیستی و خدمات اکوسیستمی هستند، از طریق مدیریت موثر و عادلانه سیستم های اکولوژیکی مرتبط با مناطق حفاظت شده و تا با انجام اقدامات حفاظتی موثر مبتنی بر آن مناطق حفاظت می شود را مدنظر قرار می دهیم.

کشورهای جزیره ای کوچک در حال توسعه

۱۷۸- ما تصریح می کنیم که کشورهای جزیره ای کوچک در حال توسعه، از منظر آسیب پذیری ویژه و منحصر بفرد شامل اندازه کوچک آنان، دوری، فقر منابع و صادرات، قرار گرفتن در معرض چالش های زیست محیطی و شوک های اقتصادی خارجی، شامل طیف وسیعی از تأثیرات ناشی از تغییرات اقلیم و به طور بالقوه بلایای طبیعی شایع تر و شدیدتر، بعنوان یک مورد خاص در توسعه پایدار، باقی خواهند ماند. ما نگران این هستیم که نتیجه بازنگری پنج ساله راهبرد موریتیس به این موضوع ختم شد که کشورهای کوچک جزیره ای در حال توسعه پیشرفت کمتری نسبت به بسیاری از گروههای دیگر داشته اند، و یا حتی، با لحاظ شرایط اقتصادی، به ویژه برای کاهش فقر و پایداری بدهی های خارجی خود، عقب گرد داشته اند. کماکان افزایش سطح دریا و دیگر اثرات نامطلوب تغییرات اقلیمی بعنوان خطر قابل توجهی برای کشورهای جزیره ای کوچک در حال توسعه برای استمرار می یابد و تلاش های آنان به منظور دستیابی به توسعه پایدار، برای تعداد بیشماری از آنها، به شکل بزرگترین تهدید برای بقا و زنده ماندن، شامل برخی از دولتها با از دست دادن سرزمین خود، طرح می شود. درحالیکه کشورهای جزیره ای کوچک در حال توسعه در زمینه های جنسیتی، سلامت، آموزش و محیط زیست پیشرفت کرده اند، ما همچنان نگران این هستیم که مسیر کلی پیشرفت آنها، به سمت دستیابی به اهداف توسعه هزاره، ناهموار بوده است.

۱۷۹- ما تلاش های بیشتر و مستمر به منظور کمک به کشورهای جزیره ای کوچک در حال توسعه برای اجرای برنامه عمل باربادوس و راهبرد موریتیس را خواستاریم. همچنین ما تقویت حمایت نظام ملل متحد از کشورهای جزیره ای کوچک در حال توسعه را، در همراهی با چالش های موجود و نوظهوری که این کشورها در دستیابی به توسعه پایدار با آن روبرو هستند، فرا می خوانیم.

۱۸۰- ما علاوه بر برنامه عمل باربادوس و راهبرد موریتیس، برگزاری سومین کنفرانس بین المللی کشورهای جزیره ای کوچک در حال توسعه را در سال ۲۰۱۴، به منظور شناخت اهمیت اقدامات هماهنگ، متوازن و یکپارچه برای مقابله با چالش های پیش روی کشورهای جزیره ای کوچک در حال توسعه در زمینه توسعه پایدار، خواستاریم، و از شصت و هفتمین نشست مجمع عمومی دعوت می کنیم تا شیوه و شرایط کنفرانس را تعیین نماید.

کشورهای کمتر توسعه یافته

۱۸۱- ما به پیاده سازی موثر برنامه عمل استانبول و یکپارچه سازی کامل حوزه های اولویت دار آن در چارچوب عمل موجود، کمک به اجرای گسترده تر اهداف کلی برنامه عمل استانبول، در توانمندسازی نیمی از کشورهای کمتر توسعه یافته، برای دستیابی به اهداف برنامه ها تا سال ۲۰۲۰، توافق می نماییم.

کشورهای کمتر توسعه یافته محصور در خشکی

۱۸۲- ما از کشورهای عضو از جمله شرکای توسعه ای، آژانس های ملل متحد و دیگر سازمان های مرتبط بین المللی، منطقه ای و زیر منطقه ای، به منظور سرعت بخشیدن به اجرای اقدامات خاص در اولویتهای پنج گانه پذیرفته شده تحت برنامه عمل آلماتی، و همچنین اقداماتی که در بیانیه بررسی میان دوره ای برنامه عمل آلماتی ذکر شده، با هماهنگی بهتر، به ویژه برای ساخت، نگهداری، بهبود تسهیلات حمل و نقل، انبار داری و دیگر تسهیلات مربوط به ترانزیت مسیرهای

جایگزین، تکمیل قسمتهای باقیمانده و بهبود ارتباطات و زیرساختهای انرژی، برای حمایت از توسعه پایدار در کشورهای کمتر توسعه یافته محصور در خشکی، دعوت می نمایم.

آفریقا

۱۸۳- درحالیکه ما اذعان داریم که برخی پیشرفتهای نسبت به انجام تعهدات بین المللی متناسب با نیازهای توسعه ای آفریقا، صورت گرفته، ما تأکید می کنیم که هنوز چالش های قابل توجهی در دستیابی به توسعه پایدار در این قاره باقی مانده است.

۱۸۴- ما از جامعه بین المللی می خواهیم حمایت و انجام تعهدات را به منظور پیشبرد اقدامات توسعه پایدار در زمینه های بحرانی برای آفریقا افزایش دهد و از تلاش ها و همکاری های شرکای توسعه ای، به منظور مشارکت جدید برای توسعه آفریقا، استقبال می کنیم. همچنین ما از پیشرفت های صورت گرفته توسط کشورهای آفریقایی در تعمیق دموکراسی، حقوق بشر، حاکمیت مطلوب و مدیریت مستحکم اقتصادی، استقبال می نمایم، و کشورهای آفریقایی را به ادامه تلاش های خود در این راستا تشویق می کنیم. ما از تمامی شرکای توسعه آفریقا، به ویژه، کشورهای توسعه یافته، برای حمایت از کشورهای آفریقایی در تقویت ظرفیتهای انسانی و نهادهای دموکراتیک، سازگار با اولویت ها و اهداف خود، با رویکرد پیشبرد توسعه آفریقا در تمامی سطوح، شامل تسهیل انتقال فناوری مورد نیاز کشورهای آفریقایی، باتوافق طرفین، دعوت می نمایم. ما تلاش های مداوم کشورهای آفریقایی در ایجاد محیطی توانمند برای رشد فراگیر در حمایت از توسعه پایدار را درک می کنیم و ادامه تلاش های جامعه بین المللی را به منظور افزایش تأمین منابع مالی جدید و اضافی برای توسعه تمامی منابع، خصوصی و عمومی، داخلی و خارجی، برای حمایت از تلاش های توسعه ای کشورهای آفریقایی، ارج می نهیم، و از ابتکار عمل های مختلف و مهم که بین کشورهای آفریقایی و شرکای توسعه ای آنان منعقد شده، استقبال می کنیم.

اقدامات منطقه ای

۱۸۵- ما اقدامات هماهنگ منطقه ای را جهت ارتقای توسعه پایدار، ترغیب می نمایم. در این راستا، ما می دانیم که برای ارتقای توسعه پایدار، به ویژه در مناطق عربی، آمریکای لاتین و کارائیب و آسیا-اقیانوسیه از طریق مجامعی مانند کمیسیون های منطقه ای ملل متحد، گامهای مهمی برداشته شده است. با توجه به اینکه چالش ها در بسیاری از مناطق باقی مانده، جامعه بین الملل، از این تلاش ها و نتایج به دست آمده استقبال نموده و تمامی سطوح را برای پیاده سازی و توسعه بیشتر فرا می خواند.

کاهش خطرات بلایا

۱۸۶- ما تعهداتمان نسبت به چارچوب عمل ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۵ هایدگو را مورد تأکید قرار می دهیم که: با ایجاد آمادگی ملتها و جوامع نسبت به وقوع بلایا؛ دولتها، نظام ملل متحد، موسسات بین المللی مالی، سازمان های زیر منطقه ای، منطقه ای و بین المللی و جوامع مدنی را به سرعت بخشیدن به اجرای چارچوب و پیشرفت اهداف آن، فرا می خوانیم. ما کاهش خطرات بلایا و ایجاد آمادگی در روبروشدن با خطرات جدید در زمینه توسعه پایدار و ریشه کنی فقر و یکپارچه شدن سیاستها، طرحها، برنامه ها و بودجه ها در تمامی سطوح با در نظر گرفتن چارچوب های مرتبط با آینده را خواستاریم. ما از دولتها در تمامی سطوح و همچنین سازمان های مرتبط زیر منطقه ای، منطقه ای و بین

المللی نسبت به تعهدات در تامین منابع کافی، به موقع و قابل پیش بینی برای کاهش خطر بلایا به منظور افزایش آمادگی شهرها و جوامع در مقابل بلایا، مطابق با شرایط و ظرفیت های خود، دعوت می نمایم.

۱۸۷- ما اهمیت سیستم های هشدار سریع را بعنوان بخش مؤثر در کاهش خطرات بلایا در تمامی سطوح به منظور کاهش خسارات اقتصادی و اجتماعی شامل و از دست رفتن حیات انسانی را می دانیم، و در این راستا دولتها را به یکپارچه سازی چنین سیستم هایی در طرح ها و راهبردهای ملی کاهش خطر بلایا، ترغیب می نمایم. ما اهداکنندگان (حامیان مالی) و جامعه بین الملل را به افزایش همکاریهای بین المللی در حمایت از کاهش خطر بلایا در کشورهای درحال توسعه، از طریق کمکهای فنی، انتقال فناوری با توافق طرفین، ظرفیت سازی و برنامه های آموزشی، تشویق می نمایم. بعلاوه ما اهمیت ارزیابی جامع خطر و مخاطرات و تسهیم دانش و اطلاعات شامل اطلاعات موثق جغرافیایی را درک می کنیم. ما به تحقق و تقویت به موقع ارزیابی خطر و ابزارهای کاهش خطر بلایا، متعهد می شویم.

۱۸۸- ما به اهمیت پیوندهای قویتر داخلی میان کاهش خطر بلایا، بهبود و برنامه ریزی توسعه ای بلند مدت، تأکید نموده و راهبردهای جامع و هماهنگ که کاهش خطرات بلایا و سازگار با تغییرات اقلیم را با در نظر گرفتن سرمایه گذاری عمومی و خصوصی، تصمیم گیری و برنامه ریزی اقدامات توسعه ای و بشر دوستانه، برای کاهش خطر، افزایش آمادگی و گذر آسان از خطر، بهبود و توسعه یکپارچه می دهد، فرا می خوانیم. در این خصوص، ما نیاز به تلفیق دیدگاه جنسیتی در طراحی و اجرای تمامی مراحل مدیریت خطر بلایا را درک می نمایم.

۱۸۹- ما، تمامی ذینفعان مرتبط از جمله دولتها، سازمان های بین المللی، منطقه ای و زیر منطقه ای، بخش خصوصی و جوامع مدنی را به انجام اقدامات مناسب و موثر، با در نظر گرفتن ابعاد سه گانه توسعه پایدار شامل تقویت همکاریها و هماهنگی ها جهت کاهش رویاروی با بلایا، به منظور حفاظت از مردم، و زیرساختها و دیگر اموال و دارایی های ملی، از تأثیر بلایا، در چارچوب عمل هایوگو و هر چارچوبی پس از ۲۰۱۵ برای کاهش خطر بلایا، فرا می خوانیم

تغییرات اقلیم

۱۹۰- ما تصریح می کنیم که تغییرات اقلیم یکی از چالش های بزرگ زمان ماست، و ما هشدار جدی می دهیم که انتشار گازهای گلخانه ای در سطح جهانی همچنان درحال افزایش است. ما عمیقاً نگران این هستیم که تمامی کشورها، به ویژه، کشورهای درحال توسعه درعمل نسبت به افزایش اثرات نامطلوب تغییرات اقلیمی، که درحال حاضر اثرات آن افزایش یافته و خشکسالی مداوم و رخدادهای شدید جوی، افزایش سطح آب، فرسایش ساحلی و اسیدی شدن اقیانوس، تهدید بیشتر امنیت غذایی و تلاش برای ریشه کنی فقر و دستیابی به توسعه پایدار آسیب پذیر هستند شامل می شود. در این خصوص، ما تأکید می کنیم که سازگاری با تغییرات اقلیمی یک اولویت فوری و ضروری جهانی می باشد.

۱۹۱- ما تأکید می کنیم که ماهیت جهانی تغییرات اقلیمی، همکاری های ممکن گسترده تری را توسط تمامی کشورها و مشارکت آنها در واکنش موثر و مناسب بین المللی از منظر سرعت بخشیدن به کاهش انتشار گازهای گلخانه ای،

طلب می نماید. ما یادآور می شویم که کنوانسیون چارچوبی تغییرات اقلیم ملل متحد اظهار می دارد که اعضا بایستی از اقلیم به نفع نسل های حاضر و آینده بشریت، بر اساس برابری و مطابق با مسئولیت های مشترک اما متفاوت و قابلیت های خود، حفاظت نمایند. ما شدیداً نگران شکاف قابل توجه میان مجموع اثرات تعهدات کاهش جهانی سالانه انتشار گازهای گلخانه ای توسط کشورها تا سال ۲۰۲۰ و مجموع انتشار مطابق با افزایش دمای متوسط جهانی به کمتر از 2°C ، یا 1.5°C بالاتر از سطوح پیش از دوران صنعتی شدن جهان هستیم. ما اهمیت بسیج منابع مالی از منابع مختلف، دولتی و خصوصی، دوجانبه و چند جانبه شامل منابع جدید مالی را، برای پشتیبانی از اقدامات تعدیلی ملی مناسب، اقدامات سازگاران، انتقال و توسعه فناوری و ظرفیت سازی در کشورهای درحال توسعه، درک می کنیم. در این خصوص، ما از راه اندازی صندوق سبز تغییرات آب و هوا استقبال نموده و تسریع در عملیاتی شدن آن را برای در اختیار گرفتن فرآیند واریز منابع مالی زود هنگام و مناسب، خواستاریم.

۱۹۲- ما مصرانه از اعضای کنوانسیون تغییرات اقلیم و اعضای پروتکل کیوتو، اجرای کامل تعهداتشان و همچنین تصمیمات مصوب تحت توافقنامه های آن را خواستاریم. در این راستا، ما بر پیشرفتهای به دست آمده از جمله در هفدهمین نشست کنفرانس اعضای متعهد کنوانسیون و هفتمین نشست کنفرانس اعضا با عنوان نشست اعضای پروتکل کیوتو، که در دوربان آفریقای جنوبی، از ۲۸ نوامبر تا ۹ دسامبر ۲۰۱۱ برگزار شد، تکیه خواهیم کرد.

جنگل ها

۱۹۳- ما فواید اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی جنگلها را برای مردم و کمک به مدیریت پایدار جنگل در راستای موضوعات و اهداف کنفرانس، برجسته می سازیم. ما از سیاستهای بین بخشی و بین سازمانی ارتقای مدیریت پایدار جنگل حمایت می کنیم. ما مجدد تأکید می کنیم که طیف وسیعی از محصولات و خدماتی که جنگل ها ارایه می شود، فرصتی را ایجاد می کند که بسیاری از حادترین چالش های توسعه پایدار را مخاطب قرار می دهد. ما تلاشهای بیشتری را برای دستیابی به مدیریت پایدار جنگلها، احیای جنگل، بازسازی و جنگل کاری خواستاریم، و از تمامی تلاشهایی که جمعاً به طور موثر روند جنگل زدایی و تخریب جنگل را کند، متوقف و معکوس می کند از جمله با ارتقای تجارت محصولات جنگلی که به طور قانونی برداشت شده اند، پشتیبانی می کنیم. ما اهمیت ابتکار عمل های موجود را در کاهش انتشار گازهای گلخانه ای ناشی از جنگل زدایی و تخریب جنگل در کشورهای درحال توسعه و نقش حفاظت و مدیریت پایدار جنگل ها و افزایش ذخایر کربن آنها در این کشورها را اذعان می داریم. ما تلاش های بیشتری را برای تقویت چارچوب حاکمیتی جنگل و ابزارهای اجرایی آن مطابق با ابزار غیر الزام آور حقوقی، برای انواع جنگل ها، جهت دستیابی به مدیریت پایدار جنگل، فرا می خوانیم. برای این منظور، ما بهبود معیشت مردم و جوامع را با ایجاد شرایط مورد نیاز آنها برای اداره کردن پایدار جنگلها، از طریق تقویت رویه همکاری عل در زمینه های مالی، تجاری، انتقال فناوری های سازگار زیست محیطی، ظرفیت سازی و حاکمیت و همچنین از طریق ارتقای امنیت حق مالکیت زمین، به ویژه تصمیم گیری و تسهیم منافع مطابق با الویتها و قوانین ملی، متعهد می شویم.

۱۹۴- ما اجرای فوری ابزار غیرالزام آور حقوقی را برای انواع جنگل ها و بیانیه وزیران در بخش عالی رتبه نهمین نشست مجمع جنگلهای ملل متحد، به مناسبت آغاز سال جهانی جنگل ها، خواستاریم.

۱۹۵- ما می دانیم که مجمع جنگل های ملل متحد، با اعضای جهانی و دستور کار جامع خود، نقش حیاتی در پرداختن فراگیر و یکپارچه به موضوعات مرتبط با جنگل و همچنین ارتقای سیاستهای بین المللی همکاری و هماهنگی در دستیابی به مدیریت پایدار جنگل، ایفا می کند. ما ذینفعان را به همکاری مشترک در حوزه جنگلها دعوت نموده و لذا ادامه فعالیت آنها با مجمع را تشویق می نمایم.

۱۹۶- ما بر اهمیت یکپارچه سازی اهداف و اقدامات مدیریت پایدار جنگل در جریان سیاستهای اقتصادی و تصمیم گیری تأکید نموده و در این ارتباط به کار با ارکان حاکمیتی عضو سازمان های مشارکتی درخصوص جنگلها به منظور مدیریت پایدار انواع جنگل ها در برنامه ها و راهبردهایشان، متعهد می شویم.

تنوع زیستی

۱۹۷- ما مجدد بر ارزش ذاتی تنوع زیستی و همچنین ارزش های اکولوژیکی، ژنتیکی، اجتماعی، اقتصادی، علمی، آموزشی، فرهنگی، تفریحی و زیبا شناختی تنوع زیستی و نقش مهم آن در حفظ اکوسیستمهایی که خدمات اساسی را تأمین نموده و شالوده مهم توسعه پایدار و رفاه بشر هستند، تصریح می کنیم. ما سرعت از دست رفتن تنوع زیستی و تخریب اکوسیستم ها را در جهان درک نموده و تأکید می کنیم که این موضوع، توسعه جهانی، امنیت غذایی و تغذیه، ارایه و دسترسی به آب و بهداشت برای مردم فقیر روستایی و مردم سراسر جهان، شامل نسل های حاضر و آینده را تضعیف می نماید. این موضوع، اهمیت حفاظت از تنوع زیستی، افزایش ارتباط بین زیستگاه و آمادگی اکوسیستم ها را برجسته می نماید. ما می دانیم که دانش سنتی، نوآوری ها و اقدامات مردمان بومی و جوامع محلی، کمک مهمی در حفاظت و استفاده پایدار از تنوع زیستی داشته ، و کاربرد گسترده تر آنها می تواند از رفاه اجتماعی و معیشت پایدار، حمایت نماید. علاوه بر این، ما می دانیم که مردمان بومی و جوامع محلی، اغلب، به طور مستقیم، به تنوع زیستی و اکوسیستم ها وابستگی بیشتری دارند و بنابراین غالباً به سرعت با فقدان و تخریب آنها ، تحت تأثیر بیشتری قرار می گیرند.

۱۹۸- ما به تعهداتمان به منظور دستیابی به اهداف سه گانه کنوانسیون تنوع زیستی پایبند بوده و اقدامات فوری برای کاهش موثر ، توقف یا معکوس شدن نرخ روند از دست رفتن تنوع زیستی را فرا می خوانیم. در این زمینه، ما اهمیت اجرای برنامه راهبردی تنوع زیستی برای سالهای ۲۰۱۱ تا ۲۰۲۰ و دستیابی به اهداف تنوع زیستی ایچی مصوب دهمین نشست کنفرانس اعضای متعهد کنوانسیون را تصدیق می کنیم.

۱۹۹- ما تصویب پروتکل ناگویا در خصوص دستیابی به منابع ژنتیکی و تسهیم عادلانه و منصفانه منافع ناشی از بهره برداری از آن، الحاقی به کنوانسیون تنوع زیستی را، مد نظر قرار می دهیم، و ما از اعضای کنوانسیون تنوع زیستی جهت تصویب و پیوستن به پروتکل، برای تضمین لازم الاجرا شدن آن در اولین فرصت ممکن، دعوت می نمایم. ما نقش دسترسی و تسهیم منافع ناشی از بهره برداری از منابع ژنتیکی را در کمک به حفاظت و استفاده پایدار از تنوع زیستی، ریشه کنی فقر و پایداری زیست محیطی، اذعان می داریم.

۲۰۰- ما از ارایه راهبردی برای بسیج منابع در حمایت از دستیابی به اهداف سه گانه کنوانسیون تنوع زیستی، شامل تعهد به افزایش پایداری منابع از تمامی مبادی در پشتیبانی از تنوع زیستی، مطابق با تصمیمات گرفته شده در دهمین نشست کنفرانس اعضای متعاقد کنوانسیون، استقبال می نماییم.

۲۰۱- ما از جاری سازی ملاحظات مربوط به اثرات و فواید اقتصادی اجتماعی حفاظت و استفاده پایدار از تنوع زیستی و اجزای آن و همچنین اکوسیستم هایی که خدمات ضروری را تأمین می نمایند، به برنامه ها و سیاستهای مرتبط در تمامی سطوح، مطابق با قوانین، شرایط و اولویتهای ملی، حمایت می کنیم. ما سرمایه گذاری، از طریق مشوقها و سیاستهای مناسبی که از حفاظت و استفاده پایدار از تنوع زیستی و ترمیم اکوسیستم های تخریب شده، سازگار و هماهنگ با کنوانسیون تنوع زیستی و دیگر تعهدات بین المللی پشتیبانی می کنند، تشویق می نماییم.

۲۰۲- ما با ارتقای همکاریها و مشارکت بین المللی، و تبادل اطلاعات توافق می نماییم و در این زمینه از دهه تنوع زیستی که ملل متحد برای سالهای ۲۰۱۱ تا ۲۰۲۰، با هدف تشویق مشارکت فعال همه ذینفعان در حفاظت و استفاده پایدار، و همچنین با هدف دسترسی به منافع و تسهیم عادلانه و منصفانه آن ناشی از بهره برداری از منابع ژنتیکی، با چشم انداز زندگی هماهنگ با طبیعت تعیین کرده، استقبال می کنیم.

۲۰۳- ما نقش مهم کنوانسیون تجارت بین المللی گونه های جانوری و گیاهی در معرض خطر را بعنوان توافقنامه بین المللی که بین تجارت، محیط زیست و توسعه قرار گرفته و حفاظت و استفاده پایدار از تنوع زیستی را ارتقا می دهد را دانسته و می دانیم که بایستی به منافع ملموس مردمان بومی کمک نموده و تضمین نماید که گونه های وارد شده به تجارت بین المللی، با خطر انقراض تهدید نشده اند. ما اثرات اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی قاچاق حیات وحش و جایی را که الزامات عملی مستحکم و تقویت شده در هر دو سوی عرضه و تقاضا باید صورت گیرد، می دانیم. در این خصوص، ما بر اهمیت همکاری های موثر بین المللی میان توافقنامه های چند جانبه زیست محیطی و سازمان های بین المللی مرتبط تأکید می کنیم. علاوه بر این ما بر اهمیت پایه گذاری فهرست بندی گونه ها در محدوده معیارهای توافق شده، تأکید می نماییم.

۲۰۴- ما به ایجاد سکوی بین الدولی علمی - سیاستگذاری درمورد تنوع زیستی و خدمات اکوسیستمی توجه داشته و آغاز به کار سریع آن به منظور سیاست گذاری های کاربردی قابل دسترس و مرتبط با اطلاعات تنوع زیستی در کمک به تصمیم گیران، را خواستاریم.

بیابان زایی، تخریب زمین و خشکسالی

۲۰۵- ما اهمیت اقتصادی و اجتماعی مدیریت مطلوب زمین، شامل خاک را به ویژه سهمی که در رشد اقتصادی، تنوع زیستی، کشاورزی پایدار و امنیت غذایی، ریشه کنی فقر، توانمند سازی زنان، مقابله با تغییرات اقلیمی و بهبود دسترسی به آب دارد را درک می کنیم. ما تأکید می کنیم که بیابان زایی، تخریب زمین و خشکسالی چالش هایی در ابعاد جهانی هستند و بعنوان چالش های جدی توسعه پایدار برای تمامی کشورها، به ویژه کشورهای درحال توسعه، مطرح خواهند شد. ما همچنین، بر چالش های خاص این وضعیت برای آفریقا، کشورهای کمتر توسعه یافته و

کشورهای درحال توسعه محصور در خشکی، تأکید می‌کنیم. در این راستا، ما نگرانی عمیق خود را از عواقب زیانبار خشکسالی دوره ای و قحطی در آفریقا، به ویژه در شاخ آفریقا و منطقه ساحل عاج ابراز می‌داریم، و اقدام فوری از طریق اقدامات کوتاه، میان و بلند مدت را در تمامی سطوح خواستاریم.

۲۰۶- ما نیاز به اقدام فوری برای معکوس کردن روند تخریب زمین را می‌دانیم. از این منظر، ما برای دستیابی به جهان بدون تخریب زمین در عرصه توسعه پایدار تلاش خواهیم کرد. این رویکرد بایستی در تأمین سریع منابع مالی از طیفی از منابع خصوصی و دولتی عمل نماید.

۲۰۷- مطابق با کنوانسیون مبارزه با بیابان‌زایی به منظور اقدام هماهنگ در سطوح ملی، منطقه ای و بین‌المللی، بر عزممان برای پایش جهانی، جلوگیری از تخریب زمین و احیای زمین‌های نیمه خشک و خشک و مناطق کم‌رطوبت، تصریح می‌کنیم. ما به حمایت و تقویت اجرای کنوانسیون و برنامه راهبردی ده ساله آن (۲۰۱۸-۲۰۰۸) از طریق بسیج منابع مالی کافی، قابل پیش‌بینی و بموقع، مصمم هستیم. ما به اهمیت تعدیل اثرات بیابان‌زایی، تخریب زمین و خشکسالی از جمله با حفظ و توسعه آبادی‌ها، احیای اراضی تخریب‌شده، بهبود کیفیت خاک و بهبود مدیریت آب، به منظور کمک به توسعه پایدار و ریشه‌کنی فقر، توجه می‌نماییم. در این خصوص، ما بر اهمیت مشارکت و ابتکار عمل برای حفاظت از منابع خاکی آگاهیم و آن را تشویق می‌کنیم. ما همچنین ظرفیت‌سازی، بسط و توسعه برنامه‌های آموزشی، مطالعات علمی و نوآوری‌ها را با هدف تعمیق درک و افزایش آگاهی‌های ناشی از فواید اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی سیاستها و اقدامات مدیریت پایدار زمین ترغیب می‌نماییم.

۲۰۸- ما بر اهمیت توسعه بیشتر شیوه‌های علم محور، به اثبات رسیده و فراگیر اجتماعی و اجرای آنها و تعیین شاخص‌هایی برای پایش و ارزیابی میزان بیابان‌زایی، تخریب زمین و خشکسالی و همچنین اهمیت تلاش‌ها در مسیر ارتقای تحقیقات علمی و تقویت فعالیتهای علم محور، به منظور مقابله با بیابان‌زایی و خشکسالی مطابق با کنوانسیون مبارزه با بیابان‌زایی ملل متحد، تأکید می‌کنیم. در این خصوص، ما به مصوبه دهمین نشست کنفرانس اعضای متعهد کنوانسیون، مبنی بر ایجاد یک گروه کاری موقت، به منظور بحث در مورد گزینه‌های خاص جهت ارائه مشاوره‌های علمی به اعضای خود با در نظر گرفتن توازن منطقه‌ای، استناد می‌نماییم.

۲۰۹- ما نیاز به همکاری از طریق تسهیم اطلاعات و پیش‌بینی اقلیمی و آب و هوایی و همچنین سیستم‌های هشدار سریع مربوط به بیابان‌زایی، تخریب زمین و خشکسالی و همچنین طوفان‌های گرد و غبار و طوفان‌های شن، در سطوح جهانی، منطقه‌ای و زیر منطقه‌ای را تصریح می‌کنیم. در این خصوص، ما از دولتها و سازمان‌های مرتبط، همکاری در تسهیم اطلاعات مربوط به پیش‌بینی و سیستم‌های هشدار سریع را، خواستاریم.

کوهستان

۲۱۰- ما می‌دانیم که فواید به دست آمده از مناطق کوهستانی برای توسعه پایدار ضروری هستند. اکوسیستم‌های کوهستانی، در تأمین منابع آبی برای بخش بزرگی از جمعیت جهان، نقش مهمی را ایفا می‌کنند، با افزایش اثرات روی محیط زیست و رفاه بشر، اکوسیستم‌های شکننده کوهستانی به طور خاص، نسبت به اثرات نامطلوب تغییرات اقلیمی، جنگل‌زدایی و تخریب جنگل، تغییر کاربری اراضی، تخریب زمین و بلایای طبیعی، آسیب‌پذیر هستند، و یخچالهای کوهستانی سراسر جهان در حال عقب‌نشینی و کوچک شدن هستند.

۲۱۱- ما همچنین می دانیم که کوهستان ها که اغلب خانه جوامع، شامل مردمان بومی و جوامع محلی هستند، استفاده پایدار از منابع کوهستانی را گسترش داده اند. از آنجا که، این جوامع، اغلب به حاشیه رانده شده و کمتر مورد توجه قرار گرفته اند، از این رو، ما تأکید می کنیم که تلاش های مستمر در رویارویی با فقر، امنیت غذایی و تغذیه، محرومیت اجتماعی و تخریب محیط زیست در این نواحی مورد نیاز می باشد. ما از دولت ها جهت تقویت اقدامات مشترک با مشارکت موثر و تسهیم تجربیات تمامی ذینفعان، با تقویت ترتیبات کنونی، موافقت نامه ها و مراکز عالی موجود توسعه پایدار کوهستان و همچنین بررسی ترتیبات و توافقنامه های جدید دعوت بعمل می آوریم.

۲۱۲- ما تلاش بیشتر در جهت حفاظت از اکوسیستم های کوهستانی، شامل تنوع زیستی آنها را خواستاریم. ما دولت ها را به تصویب چشم انداز بلند مدت و رویکردهای جامع از طریق الحاق سیاستهای خاص کوهستان به راهبردهای ملی توسعه پایدار، تشویق می نماییم، که بتواند شامل طرح ها و برنامه های ریشه کنی فقر را در نواحی کوهستانی به ویژه در کشورهای در حال توسعه گردد. در این راستا، ما حمایت بین المللی برای توسعه پایدار کوهستان در کشورهای در حال توسعه را خواستاریم.

مواد شیمیایی و پسماند

۲۱۳- ما می دانیم که مدیریت صحیح مواد شیمیایی برای حفاظت از سلامت انسان و محیط زیست، بسیار مهم است. ما همچنین، می دانیم که رشد تولید جهانی و استفاده از مواد شیمیایی و شیوع آن در محیط زیست، افزایش همکاری های بین المللی را می طلبد. ما مجدد به هدفمان تا سال ۲۰۲۰، در دستیابی به مدیریت صحیح چرخه زندگی مواد شیمیایی و پسماندهای خطرناک، به شیوه هایی که منجر به حداقل رساندن اثرات نامطلوب بر سلامت انسان و محیط زیست، مندرج در برنامه اجرایی ژوهانسبورگ گردد، تأکید می کنیم. ما همچنین، تعهداتمان را نسبت به رویکرد مدیریت صحیح مواد شیمیایی و پسماند، در تمامی سطوحی که به شیوه ای موثر، کارآمد، منسجم و هماهنگ به موضوعات و چالشهای جدید و نوظهور پاسخ می دهد، تصریح می نماییم و به منظور پر کردن شکافها در اجرای تعهدات، تلاش برای پیشرفت بیشتر در تمامی کشورها و منطقه ها را تشویق می کنیم.

۲۱۴- ما اجرا و تقویت موثر رویکرد راهبردی مدیریت بین المللی مواد شیمیایی بعنوان بخشی از نظام قوی، منسجم، موثر و کارآمد مدیریت صحیح چرخه زندگی مواد شیمیایی، از جمله در واکنش به چالش های در حال ظهور، خواستاریم.

۲۱۵- ما عمیقاً، نگران این موضوع هستیم که بسیاری از کشورها، به ویژه، کشورهای کمتر توسعه یافته، فاقد ظرفیت مدیریت صحیح چرخه زندگی مواد شیمیایی و پسماند هستند. تلاش های مضاعف در جهت ارتقا و تقویت ظرفیت ها، از جمله با مشارکت، کمکهای فنی و ساختارهای حاکمیتی بهبود یافته، مورد نیاز است. ما کشورها و سازمان هایی را که در اهداف مدیریت صحیح مواد شیمیایی تا سال ۲۰۲۰ پیشرفت داشته اند، ترغیب می کنیم تا به دیگر کشورها با تسهیم دانش، تجربه و بهترین اقدامات خود، کمک نمایند.

۲۱۶- ما افزایش همکاری و هماهنگی میان کنوانسیون های مواد شیمیایی و پسماند، به نام های کنوانسیون بازل، کنوانسیون روتردام و کنوانسیون استکهلم را می ستاییم، و ارتقای مستمر همکاری ها و هماهنگی میان آنها را با

رویکرد راهبردی مدیریت بین المللی مواد شیمیایی، ترغیب می نمایم. ما نقش مهم مراکز منطقه ای و هماهنگ کننده کنوانسیون بازل و کنوانسیون استکهلم را یادآور می شویم.

۲۱۷- ما مشارکت های موجود بین بخش خصوصی - عمومی را می ستاییم و مشارکت های جدید، مداوم و مبتکرانه بین بخش خصوصی و دولتی را با صنعت، دولت ها، دانشگاهها و دیگر ذینفعان غیر دولتی با هدف افزایش ظرفیت و فناوری مدیریت صحیح مواد شیمیایی و پسماند، سازگار با محیط زیست، شامل جلوگیری از پسماند، خواستاریم.

۲۱۸- ما اهمیت اتخاذ رویکرد چرخه زندگی و توسعه و اجرای بیشتر سیاستها، برای کارآیی منابع و مدیریت پسماند سازگار با محیط زیست را، می دانیم. بنابر این ما به کاهش، استفاده مجدد و بازیافت بیشتر پسماند (۳Rs)^۹ و افزایش بازیابی انرژی از پسماند بعنوان یک منبع، با نگاه مدیریت جهانی پسماند به شیوه سازگار با محیط زیست، در جاییکه ممکن باشد، متعهد می شویم. مواد زاید جامد، مانند پسماندهای الکترونیکی و پلاستیک ها، بعنوان چالش های خاصی که بایستی با آن ها مقابله شود، مطرح هستند. ما توسعه و اجرای سیاستها، راهبردها، قوانین و مقررات جامع ملی و محلی پسماند را، خواستاریم.

۲۱۹- ما از کشورها و سایر ذینفعان برای جلوگیری از مدیریت نادرست پسماندهای خطرناک و تخلیه غیر قانونی آنها، به ویژه در کشورهایی که ظرفیت مقابله با پسماندهایشان محدود است، به شیوه منطبق با تعهدات کشورها نسبت به ابزارهای بین المللی مرتبط، انجام اقدامات ممکن را خواستاریم. در این زمینه، ما از تصمیمات مرتبط که طی دهمین نشست کنفرانس اعضای متعهد به کنوانسیون بازل گرفته شد، استقبال می کنیم.

۲۲۰- ما اهمیت ارزیابی علمی مخاطرات ایجاد شده توسط مواد شیمیایی برای انسان و محیط زیست، و کاهش رویارویی انسان و محیط زیست در معرض مواد شیمیایی خطرناک را، درک می کنیم. ما توسعه جایگزین های ایمن تر و سازگار با محیط زیست و امن تر به جای مواد شیمیایی خطرناک در محصولات و فرآیندها را، تشویق می نمایم. برای این منظور، ما از طریق ارزیابی چرخه زندگی، اطلاعات عمومی، مسئولیت طولانی مدت مولد، تحقیقات و توسعه، طراحی پایدار و تسهیم دانش مرتبط را تشویق می کنیم.

۲۲۱- ما از روند مذاکرات جاری درخصوص یک ابزار الزام آور حقوقی جهانی درخصوص جیوه به منظور مقابله با خطرات آن برای سلامت انسان و محیط زیست، استقبال نموده و نتیجه موفق مذاکرات را خواستاریم.

۲۲۲- ما می دانیم که حذف تدریجی مواد مخرب ازن، با افزایش سریع استفاده و انتشار هیدرو فلورو کربن ها که باعث افزایش گرمایش جهانی می گردد، به محیط زیست تأثیر گذاشته است. ما از حذف تدریجی در تولید و مصرف هیدرو فلورو کربن ها حمایت می کنیم.

۲۲۳- ما اذعان می داریم که منابع مالی کافی و پایدار در بلند مدت، عنصری کلیدی برای مدیریت صحیح مواد شیمیایی و پسماند، به ویژه در کشورهای درحال توسعه می باشد. در این خصوص، ما از فرآیند مشورتی درخصوص گزینه های مالی برای مواد شیمیایی و پسماند، با در نظر گرفتن نیاز به تلاش های جدی تری در افزایش اولویت دهی

^۹ Reduce, Reuse and Recycle Waste

سیاسی هماهنگ با مدیریت صحیح مواد شیمیایی و پسماند، و افزایش نیاز به منابع مالی پایدار، قابل پیش بینی، کافی و قابل دسترس برای دستور کار مواد شیمیایی و پسماند استقبال می کنیم. ما چشم انتظار پیشنهادهای آتی مدیر اجرایی یونپ، در کنفرانس بین المللی مدیریت مواد شیمیایی و همچنین بیست و هفتمین شورای حکام یونپ، هستیم.

تولید و مصرف پایدار

۲۲۴- ما تعهداتمان مندرج در بیانیه ریو درخصوص محیط زیست و توسعه، دستورکار ۲۱ و برنامه اجرایی ژوهانسبورگ درخصوص تولید و مصرف پایدار و به ویژه، درخواست فصل ۳ برنامه اجرایی جهت تشویق و ارتقای توسعه چارچوب برنامه های ده ساله راه، یادآور می شویم. ما می دانیم که تغییرات بنیادی در روش های تولید و مصرف جوامع برای دستیابی به توسعه پایدار جهانی، غیر قابل اجتناب است.

۲۲۵- کشورهای به تعهداتی که نسبت به حذف یارانه های مضر و ناکارآمد بر سوخت فسیلی، که منجر به ترغیب مصرف بی حد و تضعیف توسعه پایدار می شود، تأکید مجدد می نمایند. ما از سایر کشورها با لحاظ غیرعقلانه و ناکارآمدی یارانه های سوخت فسیلی در از بین بردن مخرب های بازار، شامل تغییر ساختار مالیاتی و حذف یارانه های مضر (در صورت وجود) برای انعکاس اثرات زیست محیطی آنها دعوت بعمل می آوریم، که با چنین سیاستهایی، کاملاً نیازها و شرایط خاص کشورهای درحال توسعه راه، با هدف به حداقل رساندن اثرات منفی بر توسعه آنها، از فقیران و جوامع تحت تأثیر حفاظت نماید.

۲۲۶- ما چارچوب برنامه های ده ساله الگوهای تولید و مصرف پایدار، مندرج در سند A/CONF.۲۱۶/۵ را می پذیریم و تأکید می کنیم که برنامه ها شامل چارچوب ده ساله، داوطلبانه می باشند. ما از مجمع عمومی، دعوت می کنیم تا در شصت و هفتمین نشست خود، برای هرگونه اقدام ضروری جهت عملیاتی نمودن کامل چارچوب، ارکانی از کشورهای عضو را تعیین نماید.

معدن کاوی

۲۲۷- ما اذعان داریم که مواد معدنی و فلزات سهم عمده ای در اقتصاد جهان و جوامع مدرن دارند. ما می دانیم که صنایع معدنی و همچنین منابع معدنی برای تمامی کشورها، به ویژه کشورهای درحال توسعه، مهم هستند. ما همچنین، می دانیم که معدن کاوی برای مدیریت موثر و صحیح، فرصتی برای تسریع در توسعه اقتصادی، کاهش فقر و کمک به کشورها در رویارویی با اهداف بین المللی توافق شده توسعه، شامل اهداف توسعه هزاره، عرضه می دارد. ما اذعان می داریم که کشورها برای توسعه منابع معدنی خود مطابق با الویتها و مسئولیتهای ملی خود در خصوص استخراج منابع شرح داده شده در اصول ریو، دارای حق حاکمیت هستند. بعلاوه، ما تصریح می کنیم که فعالیتهای معدن کاوی بایستی، فواید اقتصادی و اجتماعی را به حداکثر رسانده و همچنین به طور موثر با اثرات منفی زیست محیطی و اجتماعی، مقابله نماید. در این راستا، ما می دانیم که دولتها به ظرفیتهای قوی برای توسعه، مدیریت و نظارت بر صنایع معدن کاوی در جهت منافع توسعه پایدار نیاز دارند.

۲۲۸- ما اهمیت چارچوب ها، سیاستها و اقدامات حقوقی و قانونی قوی و موثر، برای بخش معدن را که منافع اقتصادی و اجتماعی به دنبال دارد و حفاظتهای موثری را شامل می شود تا اثرات اجتماعی و زیست محیطی را کاهش دهد و

همچنین در مراحل پس از معدن کاوی از تنوع زیستی و اکوسیستم‌ها حفاظت نماید، را درک می‌کنیم. ما دولتها و کسبه را به ارتقای بهبود مستمر در پاسخگویی و شفافیت و همچنین کارآمدی ساز و کارهای موجود برای جلوگیری از جریان های مالی غیرقانونی ناشی از فعالیتهای معدنی، فرا می‌خوانیم.

آموزش

۲۲۹- ما تعهداتمان مبنی بر حق آموزش را مجدداً مورد تأکید قرار داده و در این ارتباط به تقویت همکاریهای بین‌المللی برای دستیابی جهانی به آموزش ابتدایی، به ویژه برای کشورهای درحال توسعه، متعهد می‌شویم. بعلاوه ما مجدداً تصریح می‌کنیم که دسترسی کامل به آموزش با کیفیت در تمامی سطوح، شرط ضروری برای دستیابی به توسعه پایدار، ریشه‌کنی فقر، برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان و همچنین توسعه انسانی، در دستیابی به اهداف بین‌المللی توافق شده توسعه، شامل اهداف توسعه هزاره، و برای مشارکت کامل زنان و مردان، به ویژه جوانان، می‌باشد. در این خصوص، ما بر ضرورت حصول اطمینان از دسترسی برابر به آموزش برای افراد معلول، مردمان بومی، جوامع محلی، اقلیت‌های قومی و روستائیان، تأکید می‌نماییم.

۲۳۰- ما می‌دانیم که نسل‌های جوان‌تر، نگرهبان آینده هستند و به کیفیت بهتر آموزش و دسترسی به آموزش بالاتر از سطح ابتدایی، نیاز دارند. بنابراین ما به بهبود ظرفیت نظام‌های آموزشی مان برای آماده‌سازی مردم جهت پیگیری توسعه پایدار از طریق افزایش تربیت معلمان، گسترش مواد درسی با موضوعات مرتبط با پایداری، بسط و گسترش برنامه‌های آموزشی که دانش‌آموزان را برای مشاغل در حوزه‌های مرتبط با پایداری آماده می‌سازد، و استفاده موثر از فناوری اطلاعات و ارتباطات برای ارتقای میزان یادگیری، تصریح می‌نماییم. ما افزایش همکاری میان مدارس، جوامع و مراجع در تلاش برای افزایش دسترسی به آموزش با کیفیت در تمامی سطوح را، خواستاریم.

۲۳۱- ما، کشورهای عضو را به منظور ارتقای آگاهی‌ها نسبت به توسعه پایدار میان جوانان از طریق ترویج برنامه‌های غیررسمی آموزشی، مطابق با اهداف دهه آموزش ملل متحد برای توسعه پایدار در سالهای ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۴، تشویق می‌کنیم.

۲۳۲- ما بر اهمیت همکاریهای بیشتر بین‌المللی برای بهبود دسترسی به آموزش، از طریق ایجاد و تقویت زیرساختهای آموزشی و افزایش سرمایه‌گذاری در بخش آموزش، به ویژه سرمایه‌گذاری برای بهبود کیفیت آموزش در کلیه کشورهای درحال توسعه، تأکید می‌کنیم. ما تبادلات و مشارکت بین‌المللی آموزشی شامل تخصیص کمک هزینه‌های تحصیلی و بورسیه برای کمک به دستیابی به اهداف جهانی آموزش را، تشویق می‌نماییم.

۲۳۳- ما به ارتقای آموزش توسعه پایدار فراتر از برنامه‌های دهه آموزش ملل متحد برای توسعه پایدار و یکپارچه‌سازی فعالانه‌تر آن، مصمم هستیم.

۲۳۴- ما قویاً، موسسات آموزشی را به اتخاذ شیوه‌های مطلوب در مدیریت پایدار پرديس‌های آموزشی و جوامع علمی خود، با مشارکت فعال دانش‌آموزان، معلمان و شرکای محلی و همچنین آموزش توسعه پایدار بعنوان یک جزء یکپارچه در رشته‌های مختلف، ترغیب می‌کنیم.

۲۳۵- ما اهمیت حمایت از موسسات آموزشی، به خصوص موسسات آموزش عالی در کشورهای در حال توسعه، به منظور اجرای تحقیقات و نوآوری برای توسعه پایدار شامل آموزش برای توسعه برنامه های کیفی و نوآورانه از جمله کارآفرینی و آموزش مهارت های کسب و کار، آموزش حرفه ای، فنی و حرفه ای و آموزش مادام العمر و پیوسته برای ایجاد پلی بر روی شکاف میان مهارتها، برای پیشبرد اهداف ملی توسعه پایدار، را مورد تأکید قرار می دهیم.

برابری جنسیتی و توانمند سازی زنان

۲۳۶- ما به نقش حیاتی زنان و نیاز به مشارکت و رهبری کامل و برابر آنان در تمامی زمینه های توسعه پایدار تصریح می نماییم، و به سرعت بخشیدن به اجرای تعهدات مربوطه مندرج در کنوانسیون حذف تمامی اشکال تبعیض علیه زنان و همچنین دستور کار ۲۱، بیانیه و سکوی عمل پکن و بیانیه هزاره ملل متحد، تصمیم می گیریم.

۲۳۷- ما می دانیم که، گرچه پیشرفت برابری جنسیتی در برخی مناطق رخ داده است، اما پتانسیل زنان در مشارکت، کمک و بهره مندی از توسعه پایدار بعنوان رهبران، مشارکان و عوامل تغییر دهنده، با اقرار به نابرابری های پایدار اجتماعی، اقتصادی و سیاسی، به طور کامل درک نشده است. ما از اولویت بندی اقدامات برای ارتقای برابری جنسیتی و توانمند سازی زنان در تمامی حوزه های جوامع، شامل حذف موانع مشارکت کامل و برابر آنها در تصمیم گیری و مدیریت در تمامی سطوح را حمایت می کنیم و بر تأثیر تعیین اهداف خاص و اجرای اقدامات موقت، برای افزایش پایداری تعداد قابل ملاحظه ای از زنان در موقعیت های رهبری با هدف دستیابی به تساوی جنسیتی، را تأکید می کنیم.

۲۳۸- ما فعال نمودن پتانسیل زنان بعنوان محرکان توسعه پایدار را از طریق لغو قوانین تبعیض آمیز و حذف موانع رسمی، با تضمین دسترسی برابر به عدالت و حمایت قانونی، با اصلاح موسسات برای حصول اطمینان از شایستگی آنها و جاری سازی توانایی جنسیتی آنها در توسعه و با پذیرش رویکردهای نوآورانه و ویژه برای پرداختن به شیوه های غیر رسمی مضر که بعنوان مانعی برای برابری جنسیتی عمل می کنند، مصمم هستیم. در این راستا، ما ایجاد محیطی توانمند برای بهبود وضعیت زنان و دختران در هر جا، به ویژه در مناطق روستایی و جوامع محلی و میان مردمان بومی و اقلیت های قومی را، متعهد می شویم.

۲۳۹- ما افزایش جمع آوری، تحلیل و استفاده فعالانه از شاخص های حساس به جنسیت و داده های تفکیک جنسیتی در سیاست، طراحی برنامه و چارچوب های پایشی، مطابق با شرایط و ظرفیت های ملی در جهت تحقق توسعه پایدار برای همه را، متعهد می شویم.

۲۴۰- ما به حقوق و فرصت های برابر برای زنان در تصمیم گیری های سیاسی و اقتصادی و تخصیص منابع و حذف موانعی که از مشارکت کامل زنان در اقتصاد جلوگیری می کند، متعهد شده ایم. ما به انجام اصلاحات قانونی و اجرایی برای دادن حقوق مساوی زنان با مردان در منابع اقتصادی از جمله دسترسی به کنترل و مالکیت بر زمین و دیگر اشکال دارایی ها، اعتبار، ارث، منابع طبیعی و فناوری های مناسب جدید، مصمم هستیم.

۲۴۱- ما به افزایش دسترسی برابر زنان و دختران به آموزش، خدمات پایه، فرصتهای اقتصادی و خدمات درمانی از جمله رسیدگی به سلامت جنسی و باروری زنان، و حصول اطمینان از دسترسی جهانی به شیوه های نوین ایمن، موثر، مقرون به صرفه و قابل قبول در برنامه ریزی خانواده، متعهد شده ایم. در این خصوص، ما مجدد به تعهداتمان برای اجرای برنامه عمل کنفرانس بین المللی جمعیت و توسعه و اقدامات کلیدی برای پیاده سازی بیشتر آن برنامه عمل، تأکید می کنیم.

۲۴۲- ما می دانیم که برابری جنسیتی و مشارکت موثر زنان برای اقدام موثر در تمامی جنبه های توسعه پایدار مهم است.

۲۴۳- ما از کار نظام ملل متحد، بعنوان نهادی برای برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان ملل متحد (سازمان ملل متحد- زنان)، در ارتقا و دستیابی به برابری جنسیتی و توانمند سازی زنان در تمامی جنبه های زندگی، از جمله پیوند بین برابری جنسیتی و توانمند سازی زنان و ارتقای توسعه پایدار، حمایت می کنیم. ما از همکاری میان سازمان ملل متحد و زنان در هدایت، هماهنگی و ارتقای پاسخگویی سازمان ملل متحد در این خصوص، پشتیبانی می کنیم.

۲۴۴- ما از اهدا کنندگان و سازمان های بین المللی، از جمله سازمان های نظام ملل متحد و همچنین موسسات مالی بین المللی، بانک های منطقه ای و گروههای بزرگ از جمله بخش خصوصی، به منظور یکپارچه سازی کامل تعهدات و ملاحظات مرتبط با برابری جنسیتی و توانمند سازی زنان و تضمین مشارکت زنان و جاری سازی موثر موضوع جنسیت در تصمیم گیری ها و چرخه کامل برنامه ریزی، دعوت بعمل می آوریم. ما همچنین از آنها برای ایفای نقش حمایتی در تلاش های کشورهای در حال توسعه برای یکپارچه سازی تعهدات و ملاحظات مرتبط با برابری جنسیتی و توانمند سازی زنان و برای حصول اطمینان از مشارکت زنان و جاری سازی موثر جنسیت در تصمیم گیری ها، برنامه ریزی ها، بودجه بندی ها و پیاده سازی ها، مطابق با قوانین، اولویت ها و ظرفیت های ملی، دعوت می نماییم.

ب. اهداف توسعه پایدار

۲۴۵- ما تأکید می کنیم که اهداف توسعه هزاره در تمرکز برای دستیابی به منافع خاص توسعه، بعنوان بخشی از چشم انداز گسترده توسعه و چارچوب فعالیتهای توسعه ای سازمان ملل متحد، جهت الویت بندی ملی و برای بسیج ذینفعان و منابع به سمت اهداف مشترک، ابزار مفیدی می باشند. بنابراین ما با اراده قوی به دستیابی کامل و بموقع به آنها، متعهد باقی می مانیم.

۲۴۶- ما همچنین می دانیم که توسعه اهداف می تواند برای پیگیری اقدامات متمرکز و منسجم توسعه پایدار مفید باشد. علاوه بر این، ما اهمیت و سودمندی مجموعه ای از اهداف توسعه پایدار مبتنی بر دستور کار ۲۱ و برنامه اجرایی ژوهانسبورگ که کاملاً با رعایت تمامی اصول ریو، با در نظر گرفتن شرایط، ظرفیتها و اولویت های متفاوت ملی، مبتنی بر تعهدات از قبل ایجاد شده، و کمک به اجرای کامل نتایج نشست های مهم حوزه های اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی از جمله نتایج سند حاضر را، درک می نماییم. این اهداف بایستی بطور متوازن هر سه بعد توسعه پایدار و پیوند هایشان را، لحاظ کرده و در نظر گیرند. این اهداف بایستی منسجم و یکپارچه با دستور کار توسعه ملل متحد پس از سال ۲۰۱۵ به دستیابی به توسعه پایدار، بعنوان محرکی برای پیاده سازی و جاری سازی موضوع

توسعه پایدار در کل نظام ملل متحد کمک نماید. توسعه این اهداف نَبایستی توجه و یا تلاش در دستیابی به اهداف توسعه هزاره راه، از مسیر خود منحرف سازد.

۲۴۷- ما همچنین تأکید می کنیم که اهداف توسعه پایدار بایستی عمل محور، موجز و آسان در برقراری ارتباط، محدود به تعداد و ماهیتاً آرمانی و جهانی بوده و قابل اجرا در سطح جهانی برای تمامی کشورهایی باتوجه به واقعیت ها، ظرفیت ها و سطوح توسعه، و همچنین رعایت اولویتها و سیاستهای ملی باشد. ما همچنین می دانیم که اهداف بایستی به حوزه های اولویت دار در دستیابی به توسعه پایدار، با هدایت نتایج سند حاضر، پرداخته و متمرکز گردد. دولتها بایستی اجرای آن را با مشارکت فعال تمامی ذینفعان مرتبط، هدایت نمایند.

۲۴۸- ما به ایجاد یک فرآیند بین الدولی فراگیر و شفاف درخصوص اهداف توسعه پایدار، با رویکرد گسترش و بسط اهداف جهانی توسعه پایدار، توافق شده توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد و باز برای تمام ذینفعان، مصمم هستیم. تا زمان گشایش شصت و هفتمین نشست مجمع عمومی، یک گروه کاری نامحدود متشکل از ۳۰ نماینده معرفی شده کشورهای عضو از پنج گروه جغرافیایی ملل متحد، با هدف توزیع جغرافیایی منصفانه، عادلانه و متوازن تشکیل خواهد شد. در ابتدا، این گروه کاری، درخصوص شیوه های کار، از جمله روش های درحال توسعه برای حصول اطمینان از مشارکت کامل ذینفعان مرتبط و متخصصان جوامع مدنی، جامعه علمی و نظام ملل متحد به منظور تأمین دیدگاه و تجربیات مختلف، تصمیم خواهد گرفت. این گروه، به شصت و هشتمین نشست مجمع، گزارشی حاوی پیشنهاداتی برای جلب توجه و انجام اقدامات مناسب درخصوص اهداف توسعه پایدار، ارائه خواهد داد.

۲۴۹- این فرآیند به هماهنگی و انسجام با فرآیندهای مرتبط با دستور کار توسعه پس از ۲۰۱۵، نیاز دارد. ورودی اولیه گروه کاری توسط دبیرکل سازمان ملل متحد، با مشورت دولتهای ملی، تأمین خواهد شد. ما به منظور تأمین حمایت فنی فرآیند و انجام فعالیت گروه کاری، از دبیرکل، اطمینان از ارائه تمامی ورودی های لازم و حمایت آن توسط نظام ملل متحد راه، از جمله با تشکیل یک تیم درون سازمانی پشتیبانی فنی و هیأت های کارشناسی و در صورت نیاز، بهره مندی از تمامی توصیه های متخصصین مرتبط، خواستاریم. گزارش پیشرفت کار به طور منظم به مجمع عمومی ارائه خواهد شد.

۲۵۰- ما می دانیم که پیشرفت در راه دستیابی به اهداف، نیازمند شاخص ها و اهدافی می باشد که شرایط، ظرفیت ها و سطوح مختلف توسعه ملی را مدنظر داشته و ارزیابی می کند.

۲۵۱- ما می دانیم که نیاز به اطلاعات جهانی، یکپارچه و مبتنی بر علم درخصوص توسعه پایدار، وجود دارد. در این راستا، ما از ارکان مرتبط با سازمان ملل متحد با رعایت تکالیف خود، حمایت از کمیسیون های منطقه ای اقتصادی را در جمع آوری و تدوین ورودی های ملی به منظور اطلاع رسانی به این تلاش جهانی، خواستاریم. علاوه بر این، ما به بسیج منابع مالی و ظرفیت سازی، به ویژه برای کشورهای درحال توسعه، برای رسیدن به این تلاش، متعهد می شویم.

VI. ابزارهای اجرایی

۲۵۲- ما تأکید می‌کنیم که ابزارهای اجرایی تعیین شده در دستور کار ۲۱، برنامه پیاده‌سازی بیشتر دستورکار ۲۱، برنامه اجرایی ژوهانسبورگ، اجماع مونتری کنفرانس بین‌المللی تأمین منابع مالی توسعه، و بیانیه دوحه درخصوص تأمین منابع مالی برای توسعه، به منظور دستیابی به انتقال و تبدیل کامل و موثر تعهدات توسعه پایدار به نتایج ملموس برای آن، لازم الاجرا و ضروری هستند. ما تصریح می‌کنیم که هر کشور مسئولیت اولیه توسعه اقتصادی و اجتماعی خود را دارد و نقش سیاستهای ملی، منابع داخلی و راهبردهای توسعه ای بیش از این نمی‌تواند مورد تأکید قرار گیرند. ما تأکید می‌کنیم که کشورهای درحال توسعه، به منابع مالی مضاعف برای توسعه پایدار نیاز دارند. ما از نیاز به بسیج قابل ملاحظه منابع مالی از مبادی گوناگون و استفاده موثر از آنها، به منظور ارتقای توسعه پایدار، واقفیم. ما اذعان می‌داریم که حاکمیت مطلوب و استقرار قانون در سطوح ملی و بین‌المللی برای رشد اقتصادی مستمر، فراگیر و عادلانه، توسعه پایدار و ریشه کنی فقر و گرسنگی ضروری هستند.

الف- منابع مالی

۲۵۳- ما تمام کشورها را درخصوص توسعه پایدار به الویت بندی در تخصیص منابع مطابق با الویتهای و نیازهای ملی فرا می‌خوانیم، و ما اهمیت حیاتی افزایش حمایت مالی از کلیه منابع جهت توسعه پایدار برای تمامی کشورها، به ویژه کشورهای درحال توسعه را، می‌دانیم. ما از اهمیت ساز و کارهای مالی بین‌المللی، منطقه ای و ملی شامل آنهایکه قابل دسترس مراجع زیر ملی و محلی هستند، برای اجرای برنامه های توسعه پایدار آگاهیم، و آنها را برای تقویت و اجرای برنامه ها فرا می‌خوانیم. مشارکت جدید و منابع مالی نوآورانه می‌تواند در تکمیل منابع مالی برای توسعه پایدار، ایفای نقش نماید. ما شناسایی و استفاده بیشتر از موارد فوق را در کنار ابزارهای سنتی اجرا تشویق می‌نماییم.

۲۵۴- ما نیاز به بسیج قابل توجه منابع مالی از مبادی گوناگون و استفاده موثر از منابع مالی، به منظور حمایت قوی از تلاش های کشورهای درحال توسعه جهت ارتقای توسعه پایدار را از جمله با اقدام مطابق با نتایج کنفرانس توسعه پایدار ملل متحد و برای دستیابی به اهداف توسعه پایدار، درک می‌کنیم.

۲۵۵- ما در ایجاد یک فرآیند بین‌الدولی تحت نظر مجمع عمومی، به همراه پشتیبانی فنی نظام ملل متحد و در مشورت گسترده و باز با موسسات مالی بین‌المللی و منطقه ای و دیگر ذینفعان مرتبط، توافق می‌نماییم. این فرآیند نیازهای مالی، میزان اثر بخشی، سازگاری و سودمندی ابزارها و چارچوب های موجود را ارزیابی، و ابتکارات جدید را به منظور آماده سازی یک گزارش از گزینه های پیشنهادی پیرامون راهبرد موثر مالی برای توسعه پایدار در تسهیل بسیج منابع و استفاده موثر در دستیابی به اهداف توسعه پایدار، برآورد خواهد کرد.

۲۵۶- یک کمیته بین‌الدولی، متشکل از ۳۰ کارشناس معرفی شده توسط گروههای منطقه ای، با رعایت حضور عادلانه جغرافیایی، این فرآیند را اجرا و تا پایان سال ۲۰۱۴، جمع بندی خواهند نمود.

۲۵۷- ما از مجمع عمومی، بررسی گزارش کمیته بین‌الدولی و انجام اقدام مناسب، را خواستاریم.

۲۵۸- ما می‌دانیم که تحقق تمامی تعهدات مرتبط با کمک‌های رسمی توسعه‌ای (ODA)، شامل تعهدات بسیاری از کشورهای توسعه‌یافته در دستیابی به هدف ۰/۷ درصد تولید ناخالص ملی (GNP^۱) برای ODA به کشورهای درحال توسعه تا سال ۲۰۱۵، و همچنین هدف ۰/۱۵ به ۰/۲۰ درصد GNP برای ODA به کشورهای کمتر توسعه‌یافته، بسیار مهم است. برای رسیدن به جداول زمانی توافق‌شده آنها، کشورهای اهداکننده، بایستی به تمامی اقدامات لازم و مقتضی برای بالابردن نرخ پرداخت‌های اضافی به منظور برآوردن تعهدات موجود خود، اقدام نمایند. ما از آن دسته از کشورهای توسعه‌یافته که هنوز تلاش‌های اضافی به سمت هدف ۰/۷ درصدی GNP برای ODA به کشورهای درحال توسعه، شامل هدف خاص ۰/۱۵٪ به ۰/۲۰٪ GNP برای کشورهای کمتر توسعه‌یافته، مطابق با تعهدات خود انجام نداده‌اند، به شدت می‌خواهیم به تلاش مضاعف و مستحکم اقدام نمایند. برای افزایش پیشرفت حاصل‌شده در حصول اطمینان از اینکه ODA به طور موثر استفاده شده، ما اهمیت حاکمیت دموکراتیک، بهبود شفافیت و پاسخگویی، و مدیریت نتایج را مورد تأکید قرار می‌دهیم. ما قویاً، تمامی اهداکنندگان مالی را به ایجاد، یک جدول زمانی و ارزیابی بصورت تقویم، در اولین فرصت ممکن، ترغیب می‌نماییم، که نشان دهد چگونه آنها دستیابی به اهداف را مطابق با رعایت فرآیند تخصیص بودجه، هدف قرار داده‌اند. ما اهمیت بسیج بیشتر حمایت داخلی در کشورهای توسعه‌یافته را به سمت تحقق تعهدات خود، از جمله با بالابردن سطح آگاهی‌های عمومی، از آنجا که درخصوص تأثیر کمک‌های ارایه‌شده بر توسعه و اثبات نتایج ملموس آنها، مورد تأکید قرار می‌دهیم.

۲۵۹- ما از افزایش تلاش‌ها به منظور بهبود کیفیت ODA و افزایش اثرات توسعه‌ای آن، استقبال می‌کنیم. ما همچنین نیاز به بهبود اثربخشی توسعه، افزایش رویکردهای برنامه‌محور، استفاده نظام‌های کشوری برای دستیابی به فعالیتهای مدیریت‌شده توسط بخش دولتی، کاهش هزینه‌های معاملات و بهبود پاسخگویی و شفافیت متقابل را درک می‌کنیم، و در این راستا، ما از اهداکنندگان، تجمیع کمک‌ها به میزان حداکثر را خواستاریم. علاوه بر این با ارایه اطلاعات منظم و بموقع به کشورهای درحال توسعه درخصوص حمایت برنامه‌ریزی‌شده در میان مدت، توسعه موثرتر و قابل‌پیش‌بینی‌تری را پیش‌رو خواهیم داشت. ما اهمیت تلاش کشورهای درحال توسعه در تقویت رهبری توسعه، نهادهای ملی، نظام‌ها و ظرفیت‌های خود، برای حصول اطمینان از کسب بهترین نتایج به منظور توسعه موثر در مشارکت با پارلمان‌ها و شهروندان در شکل‌گیری این سیاست‌ها و تعمیق تعامل با سازمان‌های جوامع مدنی، را می‌دانیم. ما همچنین بایستی در نظر داشته باشیم که یک قاعده واحدی وجود ندارد که اثر بخشی توسعه را تضمین نماید. وضعیت خاص هر کشور بایستی به طور کامل در نظر گرفته شود.

۲۶۰- ما می‌دانیم که معماری (ساختار) کمک به طور قابل‌ملاحظه‌ای در دهه اخیر تغییر کرده است. کمک‌کنندگان جدید و رویکردهای مشارکتی نوین، که روش‌های جدید همکاری را بکار می‌گیرند، به افزایش جریان منابع مالی کمک نموده است. علاوه بر این، واکنش کمک‌های توسعه‌ای به سرمایه‌گذاری خصوصی، تجارت و نقش آفرینان جدید توسعه، فرصتهای جدیدی را برای کمک به جریان منابع مالی بخش خصوصی، تأمین می‌نماید. ما بر

^۱ Gross national product

حمایت‌مان از همکاری های جنوب- جنوب و همچنین همکاری های مثلثی ، که منابع مورد نیاز مضاعفی را برای اجرای برنامه های توسعه ای تأمین می نماید، تصریح می کنیم. ما اهمیت و تفاوت تاریخیچه و خصوصیات همکاری های جنوب- جنوب را درک می کنیم و به اینکه این همکاری ها بایستی بر مبنای تسهیم تجربیات و اهداف، بعنوان سیمای همبستگی و همکاری میان کشورها، دیده شود، تأکید می کنیم. هر دو شکل همکاری از یک دستور کار توسعه ای که به نیازهای خاص و انتظارات کشورهای درحال توسعه می پردازد، حمایت می کند. ما همچنین می دانیم، همکاری های جنوب- جنوب مکمل همکاری های شمال- جنوب بوده و یک جایگزین نمی باشد. ما به نقش ایفا شده توسط کشورهای درحال توسعه با درآمد متوسط را، بعنوان ارایه دهندگان و دریافت کنندگان همکاری های توسعه ای، اذعان داریم.

۲۶۱- ما از موسسات مالی بین المللی ، با رعایت تکالیف خود، به ادامه تأمین منابع مالی، از جمله با ساز و کار های خاص برای ارتقای توسعه پایدار و ریشه کنی فقر در کشورهای درحال توسعه، دعوت می نمایم.

۲۶۲- ما می دانیم که انسجام و هماهنگی بیشتر بین ساز و کارها و ابتکار عمل های گوناگون مالی مرتبط با توسعه پایدار بسیار مهم هستند. ما بر اهمیت حصول اطمینان از اینکه کشورهای درحال توسعه دسترسی قابل پیش بینی و یکنواختی به منابع مالی کافی، ناشی از تمامی منابع، جهت ارتقای توسعه پایدار دارند، تأکید می کنیم.

۲۶۳- ما می دانیم که چالش های جاری و جدی مالی و اقتصادی جهانی، امکان بی اثر سازی سال های پرتلاش کاری و دستمایه حاصله در ارتباط با بدهی های کشورهای درحال توسعه را، فراهم می آورد. علاوه بر این ما نیاز کمک به کشورهای درحال توسعه را در تضمین پایداری بدهی های بلند مدت آنها، از طریق سیاستهای هماهنگ شده با هدف رشد تأمین منابع مالی برای بدهی، کاهش بدهی، تجدید ساختار بدهی ها را، درک می کنیم .

۲۶۴- ما بر نیاز به بودجه کافی برای فعالیتهای عملیاتی نظام توسعه ای ملل متحد، و همچنین نیاز به ایجاد بودجه قابل پیش بینی بیشتر ، موثر تر و کارآمد تر بعنوان بخشی از تلاش های گسترده جهت بسیج منابع مالی جدید، اضافی و قابل پیش بینی در دستیابی به اهدافی که در سند تصویب شده ی حاضر بیان کرده ایم، تأکید می کنیم.

۲۶۵- ما دستاوردهای مهم تسهیلات جهانی محیط زیست (GEF^{۱۱})، در طول بیست سال گذشته در تأمین مالی پروژه های زیست محیطی را می دانیم و از فرآیندهای مهم اصلاحاتی که GEF در طول سالهای اخیر انجام داده است، استقبال می کنیم، و بهبود بیشتر و ترغیب GEF را به برداشتن گام های جدید، در چارچوب وظایف خود، برای ایجاد منابع مالی قابل دسترس تر برای پرداختن به الزامات کشوری، در اجرای ملی تعهدات بین المللی زیست محیطی، خواستاریم. ما از ساده سازی روش ها و کمک به کشورهای در حال توسعه، به ویژه در کمک به کشورهای کمتر توسعه یافته، آفریقا و کشورهای جزیره ای کوچک درحال توسعه، در دسترسی به منابع مالی GEF، و همچنین از افزایش هماهنگی های ارتقا یافته با سایر ابزارهای قانونی و برنامه های متمرکز بر توسعه پایدار زیست محیطی، حمایت می کنیم.

^{۱۱} Global Environment Facility

۲۶۶- ما تأکید می کنیم که مبارزه با جریانات فساد مالی و غیرقانونی در سطح ملی و بین المللی یک اولویت است و فساد مالی یک مانع جدی برای بسیج موثر و تخصیص منابع می باشد و منابع را از فعالیتهایی که برای ریشه کنی فقر بر علیه گرسنگی و توسعه پایدار حیاتی هستند، دور می سازد. ما به برداشتن گام های فوری و قاطع برای ادامه مبارزه با فساد در تمامی مظاهر آن، مصمم شده ایم، و این نهادهای قوی در تمامی سطوح را می طلبد، و از تمامی کشورها که هنوز تصویب یا الحاق به کنوانسیون ضد فساد مالی و آغاز اجرای آن را در نظر ندارند، مصرانه خواستار اقدام هستیم.

۲۶۷- ما متوجه هستیم که ساز و کارهای مبتکرانه مالی می توانند در مساعدت به کشورهای در حال توسعه جهت بسیج منابع مالی اضافی، و تأمین داوطلبانه منابع مالی توسعه، کمک مثبتی نمایند. این تأمین منابع مالی بایستی مکمل و نه جایگزینی برای منابع سنتی مالی باشد. با شناخت مسیرهای پیشرفت در بکارگیری منابع مبتکرانه مالی برای توسعه، ما کشورها را به تلاش در افزایش میزان منابع از طریق ابتکار عمل های کنونی، در مکان مناسب، فرا می خوانیم.

۲۶۸- ما می دانیم که بخش خصوصی پویا، فراگیر، کارآمد، اجتماعی و مسئول محیط زیستی مسئول، ابزار ارزشمندی است که می تواند سهم بسیار مهمی را برای رشد اقتصادی، کاهش فقر و ارتقای توسعه پایدار ارایه نماید. به منظور رشد توسعه بخش خصوصی، ما بایستی به اتخاذ سیاستهای ملی و چارچوب های قانونی مناسب را به شیوه سازگار با قوانین ملی، برای تشویق ابتکار عمل های عمومی و خصوصی، از جمله در سطح ملی و همچنین پرورش بخش کارآمد و پویای کسب و کار و تسهیل کارآفرینی و نوآوری از جمله در میان زنان، فقیران و اقشار آسیب پذیر، ادامه دهیم. ما برای بهبود رشد درآمد و توزیع آن، از جمله با افزایش بهره وری، توانمندسازی زنان، حمایت از حقوق کارگران، و مالیات، عمل خواهیم کرد. ما می دانیم که نقش مقتضی دولتها در ارتباط با ارتقا و تنظیم مقرارت بخش خصوصی، از کشوری به کشور دیگر، بسته به شرایط ملی، تغییر خواهد کرد.

ب- فناوری

۲۶۹- ما اهمیت انتقال فناوری به کشورهای درحال توسعه را مورد تأکید قرار داده و مفاد مربوط به انتقال فناوری، امورمالی، دسترسی به اطلاعات و حقوق مالکیت معنوی، همانگونه که در برنامه اجرایی ژوهانسبورگ توافق شده، به ویژه در فراخوانی آن به ارتقا، تسهیل و تأمین مالی، دسترسی به توسعه، انتقال و اشاعه فناوری های سازگار با محیط زیست و دانش فنی آنها، به ویژه به کشورهای درحال توسعه، با شرایط مساعد، شامل شرایط اعطایی و ترجیحی توافق شده بین طرفین، را یادآوری می نماییم. ما همچنین به تکمیل فرآیند مباحثات و توافقنامه ها درخصوص این موضوعات از زمان تصویب برنامه اجرایی، توجه داریم.

۲۷۰- ما اهمیت دسترسی همه کشورها به فناوری های سازگار با محیط زیست، دانش جدید، دانش فنی و تخصص را مورد تأکید قرار می دهیم. بعلاوه ما اهمیت اقدام مشترک درخصوص نوآوری در فناوری، پژوهش و توسعه را تأکید می نماییم. ما یافتن شیوه هایی برای افزایش دسترسی جوامع مرتبط به فناوری های سازگار با محیط زیست، توسط کشورهای درحال توسعه را توافق می نماییم.

۲۷۱- ما نیاز برای محیطی توانمند جهت توسعه، سازگاری، ترویج و انتقال فناوریهای سازگار با محیط زیست را اذعان می‌داریم. در این زمینه، ما نقش سرمایه‌گذاری‌های مستقیم خارجی، تجارت بین‌المللی و همکاری‌های بین‌المللی در انتقال فناوری‌های سازگار با محیط زیست را در نظر داریم. ما در کشورهاییمان و همچنین از طریق همکاری‌های بین‌المللی برای ارتقای سرمایه‌گذاری در علم، نوآوری و فناوری برای توسعه پایدار، فعال می‌شویم.

۲۷۲- ما اهمیت ظرفیتهای تقویت شده ملی، علمی و فناوری را برای توسعه پایدار می‌دانیم. این موضوع می‌تواند به کشورها، به ویژه کشورهای درحال توسعه، در راستای توسعه راه‌حل‌های نوآورانه خود، پژوهش‌های علمی و فناوری‌های نوین سازگار با محیط زیست، با حمایت جامعه بین‌المللی، کمک نماید. برای این منظور، ما از ایجاد ظرفیت علمی و فناوری برای هر دو قشر زنان و مردان بعنوان همکاران و ذینفعان از طریق همکاری میان موسسات تحقیقاتی، دانشگاهها، بخش خصوصی، دولتها، سازمان‌های غیر دولتی و دانشمندان حمایت می‌کنیم.

۲۷۳- ما از آژانس‌های مرتبط با ملل متحد برای شناسایی گزینه‌هایی برای ساز و کارهایی که تسهیل توسعه، انتقال و اشاعه فناوری‌های پاک و سازگار با محیط زیست را ارتقا می‌دهد از جمله با ارزیابی نیازهای فناوری کشورهای درحال توسعه، برای پرداختن به این نیازها و ظرفیت‌سازی، درخواست کمک می‌نماییم. ما از دبیرکل سازمان ملل، براساس گزینه‌های شناسایی شده و با در نظر گرفتن مدل‌های موجود، می‌خواهیم تا توصیه‌هایی را درخصوص سازوکار تسهیلی، به شصت و هفتمین نشست مجمع عمومی، ارائه نماید.

۲۷۴- ما اهمیت داده‌های مبتنی بر فناوری فضایی، در نظارت مناسب و اطلاعات قابل اعتماد جغرافیایی در سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی و عملیات پروژه‌ها برای توسعه پایدار را، می‌دانیم. در این زمینه، ما به ارتباط نقشه‌برداری جهانی و شناخت تلاش‌ها در توسعه سیستم‌های دیده‌بانی جهانی زیست‌محیطی شامل، شبکه‌های مراقبت از زمین و از طریق سیستم دیده‌بانی جهانی زیست‌محیطی توجه داریم. ما نیاز به حمایت از کشورهای درحال توسعه در تلاش‌های خود برای جمع‌آوری داده‌های زیست‌محیطی را، درک می‌کنیم.

۲۷۵- ما اهمیت تقویت ظرفیت‌های بین‌المللی، منطقه‌ای و ملی در تحقیق و ارزیابی فناوری، به ویژه در توسعه سریع و امکان به کارگیری فناوری‌های نوینی که ممکن است تأثیرات منفی، به ویژه بر تنوع زیستی و سلامت یا عواقب پیش‌بینی نشده دیگر، وارد نماید، را می‌شناسیم.

۲۷۶- ما نیاز به تسهیل در تصمیم‌گیری آگاهانه پیرامون سیاستهای توسعه پایدار و در این راستا تقویت تعامل بین علم و سیاست را می‌دانیم.

پ- ظرفیت سازی

۲۷۷- ما نیاز به افزایش ظرفیت سازی برای توسعه پایدار را مورد تأکید قرار می دهیم، و در این راستا، ما تقویت همکاری های علمی و فنی شامل همکاری های شمال- جنوب، جنوب- جنوب و مثالی را خواستاریم. ما اهمیت توسعه منابع انسانی از جمله با آموزش، تبادل تجربیات و تخصص ها، انتقال دانش و کمک های فنی برای ظرفیت سازی، که تقویت ترتیبات را شامل می گردد، شامل برنامه ریزی، مدیریت و پایش ظرفیت ها را تأکید می نماییم.

۲۷۸- ما اجرای متمرکز و مستمر برنامه راهبردی بالی برای حمایت از فناوری و ظرفیت سازی، مصوب یونپ، را خواستاریم.

۲۷۹- ما مشارکت و حضور مردان و زنان دانشمند و محقق کشورهای درحال توسعه و توسعه یافته را در فرآیند های مرتبط با ارزیابی و پایش جهانی زیست محیطی و توسعه پایدار را با هدف افزایش توانای های ملی و افزایش کیفیت پژوهش در فرآیندهای تصمیم گیری و سیاست گذاری را، تشویق می نماییم.

۲۸۰- ما از تمامی آژانس های مرتبط نظام ملل متحد و دیگر سازمان های مرتبط بین المللی، برای حمایت از کشورهای درحال توسعه، به ویژه، کشورهای کمتر توسعه یافته در ظرفیت سازی برای توسعه اقتصاد فراگیر با منابع کارآمد، از طریق زیر دعوت می نماییم:

(الف) تسهیم شیوه های پایدار در بخش های مختلف اقتصادی؛

(ب) ارتقای دانش و ظرفیت برای یکپارچه سازی کاهش خطرات بلایا و انعطاف به برنامه های توسعه ای؛

(ج) حمایت از همکاریهای شمال- جنوب، جنوب- جنوب و مثالی برای انتقال به اقتصاد با منابع کارآمد؛

(د) ارتقای مشارکت دولتی با خصوصی.

ت- تجارت

۲۸۱- ما تصریح می کنیم که تجارت بین المللی، موتوری برای توسعه و رشد اقتصادی پایدار است و همچنین بر نقش بسیار مهمی که سیستم تجاری چند جانبه جهانی مبتنی بر قوانین غیر تبعیض آمیز و عادلانه و همچنین آزاد سازی مفهوم دار تجاری که می تواند در تحریک رشد اقتصادی و توسعه در سراسر جهان، در نتیجه بهره گیری تمامی کشورها در تمامی مراحل توسعه، در پیشبرد آنها به سمت توسعه پایدار ایفا نماید، تأکید می نماییم. در این زمینه، ما همچنان بر دستیابی به پیشرفت در رویارویی با موضوعات مهم، مانند یارانه های مخرب تجارت و تجارت کالاها و خدمات زیست محیطی، متمرکز می مانیم.

۲۸۲- ما مصرانه از اعضای WTO مضاعف نمودن تلاش های خود را در دستیابی به نتیجه ای آرمان گرایانه، متوازن و توسعه محور دستور کار توسعه دوحه، با رعایت اصول تصمیم گیری شفاف، فراگیر و با اجماع، به منظور تقویت نظام تجاری چندجانبه، خواستاریم. به منظور مشارکت موثر در برنامه کاری WTO و تحقق کامل فرصتهای تجاری، کشورهای درحال توسعه به کمک و همکاری بیشتر تمامی ذینفعان مرتبط، نیاز دارند.

ث- دفتر ثبت تعهدات

۲۸۳- ما از تعهدات داوطلبانه مطروحه در کنفرانس توسعه پایدار ملل متحد در طول سال ۲۰۱۲، توسط تمامی ذینفعان و شبکه های آنها برای اجرای سیاستها، طرح ها، برنامه ها، پروژه ها و اقدامات مستحکم برای ارتقای توسعه پایدار و ریشه کنی فقر، استقبال می نماییم. ما از دبیرکل سازمان ملل متحد برای تجمیع این تعهدات و تسهیل دسترسی به دیگر دفاتر تعهدات به ثبت رسیده، در یک سامانه ثبت اینترنتی، دعوت بعمل می آوریم. این دفتر ثبت تعهدات، بایستی اطلاعات مربوط به تعهدات را کاملا شفاف و قابل دسترس برای عموم، در بر داشته باشد و بایستی به صورت دوره ای به روز شود.